

Liahona

**Chrám: Pán čeká
na to, aby vám zde
mohl požehnat, str. 12, 18, 20**

Téma Vzájemného sdružení pro rok 2018, str. 24, 50

**Jakou moc mají v rámci nových studijních
osnov rady, str. 28**

Proč stojí za to bránit tradiční rodiny, str. 32

JEDNÍM Z **NEJVĚTŠÍCH**
DARŮ, KTERÉ NÁM BŮH DÁVÁ,
JE **RADOST Z DALŠÍHO**
POKUSU, PROTOŽE **ŽÁDNÉ**
SELHÁNÍ NEMUSÍ NIKDY
BÝT KONEČNÉ.

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

24 Vy, mládež a téma Vzájemného sdružení

Jessica Griffithová

Podívejte se na tipy pro rodiče a vedoucí ohledně toho, jak využívat téma Vzájemného sdružení pro rok 2018 při výuce a činnostech a akcích.

28 Zasedejme v radě

Michael Magleby

Jak můžeme získat přístup k moci plynoucí ze zasedání v radě, jež je nyní začleňováno do nedělních shromáždění Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení.

32 Věčný význam rodiny

Starší M. Russell Ballard

Jakmile porozumíme tomu, jak důležité jsou v plánu Nebeského Otce tradiční rodiny, sjednotíme se v úsilí o to, abychom je podpořili.

POSELSTVÍ

4 Poselství Prvního předsednictva: Dar pokání

President Thomas S. Monson

7 Zásady týkající se navštěvujícího učení: Budte s ní v kontaktu kdykoli, kdekoli a jakkoli

Namísto měsíčních poselství vám v tomto roce pomůže lépe láskyplně sloužit sestrám to, že se zaměříte na zásady týkající se navštěvujícího učení.

HLAVNÍ ČLÁNKY

8 Pohlédněte a žijte

Starší W. Mark Bassett

Stejně jako baterie v autě se musí i náš duch neustále dobíjet, abychom se dostali zpět do našeho nebeského domova.

12 Chrám nám poskytuje vyšší vizi

Jean B. Binghamová

Zjistěte, jak vám navštěvování chrámu může pomoci obdržet pokoj a náhled z věčné perspektivy.

20 Slíbené požehnání za navštěvování chrámu

Cheri Evansová

Jako rodiče jsme museli být vynalézaví, abychom mohli dodržet svůj závazek. Ale získaná požehnání za naši obět stála.

RUBRIKY

18 Hudba: Do chrámu pojdte

Jan Pinboroughová
a Michael F. Moody

38 Portréty víry: Amanda Jiriová

40 Hlasy Svatých posledních dnů

80 Než se opět sejdeme: Účel stvoření

President N. Eldon Tanner

NA OBÁLCE

Fotografie stropního světlíku v chrámu Paříž ve Francii: Christina Smithová.

44

44 Předčasný návrat domů

Destiny Yarbrová

Po mém předčasném návratu z misie se mi nedařilo naplňovat každodenní život smysluplnými věcmi – ale pak jsem si uvědomila, že jsou i další způsoby, jak mohu nadále sloužit.

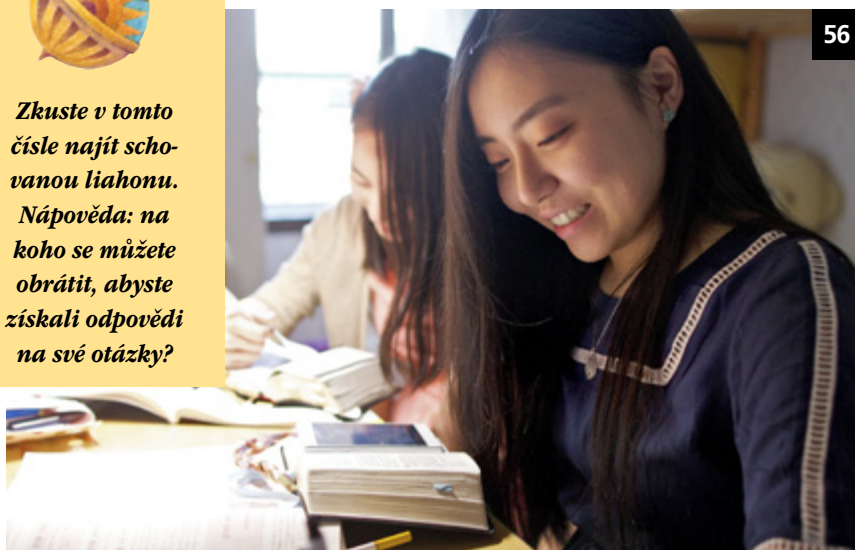
48 Jak vám institut pomáhá učit se evangeliu

Po Nien (Felipe) Chou

Tři nové možnosti, jak studovat, se zaměřují na používání talentů, deníků a inspirovaných otázek, což umožňuje studovat evangelium více do hloubky.

Zkuste v tomto čísle najít schovanou liahonu. Nápověda: na koho se můžete obrátit, abyste získali odpovědi na své otázky?

56

50 Téma Vzájemného sdružení pro rok 2018: Nauka a smlouvy 19:23

Generální předsednictva Mladých mužů a Mladých žen

52 Plakát: Pokoj v Kristu

53 Řádka za řádkou: Nauka a smlouvy 19:23

54 Píseň k tématu Vzájemného sdružení pro rok 2018: Útěchou je Pán

Nik Day

56 Studujte Spasitelova slova

President Russell M. Nelson

Po prostudování všech odkazů v písmech, které se týkají Krista, budete možná překvapeni, jak se může posílit vaše svědectví.

60 Fotbal, neděle a duchovní „placáky“

Charlotte Larcabalová

Bude Willovo rozhodnutí nehrát v neděli znamenat, že ztratí místo v týmu?

63 Můj zvláštní soused

Samantha Bestová

Moje teta a strýc se mě snažili odradit od toho, abych si povídala s jejich sousedem. On mi však možná zachránil život.

64 Náš prostor

76

66 Necht' vaše světlo svítí: Rozdáváme něco k jídlu a úsměvy

68 Odpověď pro Lucii

Murlene Watkinsová

Lucia byla na rozpacích ohledně toho, čemu učila její učitelka, ale věděla, kdo by jí mohl pomoci dané věci porozumět.

70 Nechte své světlo zářit

President Thomas S. Monson

Jak můžete být světlem pro druhé prostřednictvím svého příkladu?

72 Lucas a agresor

Eric B. Murdock

Lucasovi se nelíbilo, že ho spolužák šikanoval, ale zachoval se správně?

74 Moroni a automechanik

Starší Claudio R. M. Costa

Když se nám porouchalo auto, můj syn Moroni se modlil o to, aby nám přišel na pomoc ten správný člověk.

75 Mohu číst písma: Plán, který pro mě Bůh má

76 Příběhy o Ježíšovi: Stvoření

Kim Webb Reidová

79 Omalovánka: Jsem součástí nádherného světa

Mezinárodní časopis Církve Ježíše Krista Svätých posledních dnů
První předsednictvo: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kvorum Dvanácti apoštolů: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,
Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Šéfredaktor: Hugo E. Martinez

Asistenti šéfredaktora: Randall K. Bennett, Carol F. McConkieová
Poradci: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordonová, LeGrand
R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubanková, Donald
L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke, Larry
R. Lawrence

Výkonný ředitel: Richard I. Heaton

Ředitel církevních časopisů: Allan R. Loyborg

Manažer obchodu: Garff Cannon

Výkonný redaktor: Adam C. Olson

Asistent výkonného redaktora: Ryan Carr

Asistent publikace: Cremilda Amaralová

Autorský a redakční tým: Maryssa Dennis, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fullerová,
Garrett H. Garff, LaRene Porter Gauntová, Jon Ryan Jensen
Charlotte Larcabalová, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally
Johnson Odekkirková, Joshua J. Perkey, Jan Pinboroughová,
Richard M. Romney, Mindy Anne Seluová, Marissa Widdisonová

Výkonný ředitel pro grafickou úpravu: J. Scott Knudsen

Ředitel pro grafickou úpravu: Tadd R. Peterson

Designerský tým: Jeanette Andrewsová, Fay P. Andrusová,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hincleyová,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgrenová, Scott M. Mooy, Emily Chieko
Remingtonová, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole
Walkenhorstová

Koordinátor pro duševní vlastnictví: Collette Nebeker
Auneová

Vedoucí výroby: Jane Ann Petersová

Produkční tým: Ira Glen Adair, Julie Burdettová, Thomas
G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilsonová, Derek Richardson

Příprava tisku: Joshua Dennis, Ammon Harris

Ředitel pro tisk: Steven T. Lewis

Ředitel pro distribuci: Troy R. Barker

Překlad: Martin Prachář

Distribuce:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Informace o předplatném:

Objednávky předplatného a změny adresy vyřizuje oddělení
Customer Service

Bezplatná linka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Web: store.lds.org

Cena za roční předplatné: 61,25 CZK (české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte on-line na stránkách liahona.lds.org;
e-mailem na adresu liahona@ldschurch.org; nebo poštou na
adresu: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150-0024, USA.

Liahona (název pochází z Knihy Mormonovy a znamená „kompas“
neboli „ukazatel“) je vydávána albánsky, anglicky, arménsky,
bislamsky, bulharsky, cebuánsky, česky, čínsky, v zjednodušené
čínštině, dánsky, estonsky, fidižjsky, finsky, francouzsky, holandsky,
chorvatsky, indonésky, islandsky, italsky, japonsky, kambodžsky,
kiribatsky, korejsky, litevsky, lotyšsky, maďarsky, malgašsky,
maršalsky, mongolsky, německy, norský, polsky, portugalsky, řecky,
rumunsky, ruský, samoánsky, slovinsky, svahilsky, španělsky, švédsky,
tagalsky, tahitsky, thajsky, tonžsky, ukrajinsky, urdsky a vietnamsky.
(Periodičnost se liší podle jazyka.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena.

Vytisknuto ve Spojených státech amerických.

Informace o copyrightu: Není-li uvedeno jinak, mohou
jednotlivci kopírovat materiály z *Liahony* pro osobní, nekomerční
použití (včetně církevních povolání). Toto právo může být kdykoli
odňato. Obrazový materiál nesmí být kopírován v případě, že je
u díla v údaji o autorovi kopírování zakázáno. S případnými dotazy
ohledně copyrightu se obračete na Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;
e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2018 Vol. 26 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Czech (ISSN
1085-4258) is published six times a year (January, April, May, July,
October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day
Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA.
subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days'
notice required for change of address. Include address label from a
recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and
Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake
City, UT 84126-0368, USA.

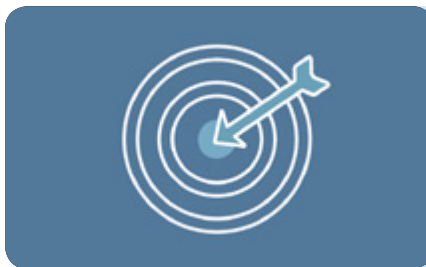
VÍCE ZDROJŮ NA INTERNETU

Čtěte články a posílejte své vlastní na
stránkách liahona.lds.org.

Inspirojící poselství, která lze
sdílet, najdete (v angličtině,
portugalštině a španělštině)
na stránkách
facebook.com/liahona.

Své připomínky pošlete na adresu
liahona@ldschurch.org.

Předplatte si církevní časopisy
na stránkách store.lds.org.
Nebo navštivte distribuční středisko,
požádejte vedoucí sboru nebo
zavolejte na číslo 1-800-537-5971
(jen v USA a Kanadě).

IKONY: GETTY IMAGES

TÉMATA V TOMTO ČÍSLE

Číslo udávájí stránku, na které článek začíná.

Církevní shromáždění, 28
Den sabatu, 60

Chrám, 12, 18, 20

Instituce, 48

Ježíš Kristus, 24, 56, 66,
68, 75

Láska, 7, 32, 40, 63

Laskavost, 72

Média, 65

Misionářská práce, 12,
40, 44, 63, 64

Mladé ženy, 38, 41, 65

Modlitba, 8, 40, 42, 43,
68, 70, 74

Náboženská svoboda, 32

Náhled z věčné
perspektivy, 12

Navštěvující učení, 7

Plán spasení, 32

Pokání, 4, 38, 72

Pokoj, 12, 24, 41, 50, 52,
53, 54

Pokora, 24

Poslušnost, 8, 60

Povolání, 41

Příklad, 65, 70, 72

Rady, 28

Rodina, 20, 32

Služba, 7, 20, 44, 66

Studium písem, 8, 24, 48,
56, 68, 70

Stvoření, 76, 79, 80

Svědectví, 48, 56, 63,
70, 74

Téma Vzájemného
sdužení, 24, 50, 52, 53,
54, 61

Vděčnost, 8, 20

Vzdělání, 44, 48

President
Thomas S. Monson

DAR POKÁNÍ

Naší zodpovědností je pozvednout se z průměrnosti ke způsobilosti, z nezdaru k úspěchu,“ učil prezident Thomas S. Monson. „Naším úkolem je stát se co nejlepšími. Jedním z největších darů, které nám Bůh dává, je radost z dalšího pokusu, protože žádné selhání nemusí nikdy být konečné.“¹

Příchod nového roku si často spojujeme s předsevzetími a s cíli. Dáváme si předsevzetí, že se zlepšíme, že se změníme, že něco zkusíme znovu. Možná, že když něco chceme zkusit znovu, je tím nejdůležitějším krokem přijmout to, čemu prezident Monson říká „dar pokání“.²

President Monson nám v následujících výňatcích ze svého učení od doby, kdy se stal prezidentem Církve, radí, abychom uplatňovali „smírnou krev Kristovu, abychom mohli obdržeti odpuštění hříchů svých a aby srdce naše mohlo býti očištěno“.³

Zázrak odpuštění

„Každý z nás se někdy nerozhodl správně. Pokud jsme tato rozhodnutí ještě nenapravili, ujišťuji vás, že existuje způsob, jak to udělat. Tento proces se nazývá pokání. Naléhám na vás, abyste napravili své chyby. Náš Spasitel zemřel, aby poskytl tento požehnaný dar vám i mně. I když je to cesta obtížná, zaslíbení je skutečné: ‚Budou-li hříchové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbledlejší.‘ [Izaiáš 1:18.] ‚A já, Pán, již na ně nevzpomínám.‘ [NaS 58:42.] Neriskujte

svůj věčný život. Pokud jste zhřešili, čím dříve se začnete vracet, tím dříve najdete nádherný pokoj a radost, které přicházejí díky zázraku odpuštění.“⁴

Návrat na cestu

„I když je naléhavě důležité, abychom se rozhodovali moudře, občas učiníme nerozumná rozhodnutí. Dar pokání, jež nám poskytl náš Spasitel, nám umožňuje upravit nastavení našeho směru, abychom se mohli vrátit na cestu, jež nás vede k oné celestiální slávě, o níž usilujeme.“⁵

Cesta zpátky

„Pokud někdo z vás při svém putování klopýtl, ujišťuji vás, že existuje cesta zpět. Tento proces se nazývá pokání. Ačkoli tato cesta je obtížná, závisí na ní vaše věčné spasení. Co jiného by si mohlo zasluhovat více vašich sil? Naléhám na vás, abyste se tady a teď rozhodli, že podniknete všechny kroky nutné k tomu, abyste učinili úplné pokání. Čím dříve to uděláte, tím dříve se budete moci těšit z onoho pokoje, utišení a bezpečí, o nichž mluvil Izaiáš. [Viz Izaiáš 1:18.]“⁶

Lidé se mohou změnit

„Je třeba mít na paměti, že lidé se mohou změnit. Mohou odložit zlovyky. Mohou činit pokání z přestupků. Mohou být způsobilými nositeli kněžství. A mohou pilně sloužit Pánu.“⁷

NÁMĚTY PRO VÝUKU Z TOHOTO POSELSTVÍ

Každý z nás je nedokonalý – jediné skrze dar pokání, které je možné díky oběti Ježíše Krista, můžeme být očištěni od hříchu a zdokonalit se v osobním životě. Zvažte možnost diskutovat s těmi, které učíte, o tom, jak můžeme skrze pokání „upravit nastavení [svého] směru“. Kdy měli pocit, že jsou Nebeskému Otci a Ježíši Kristu blíže díky pozitivním změnám, které ve svém životě uskutečnili? Mohli byste vyzvat ty, které učíte, aby si zapsali duchovní předsevzetí na nový rok a aby některému svému příteli, manželskému partnerovi nebo jinému členovi rodiny podávali zprávu o tom, jak se jim daří toto předsevzetí naplňovat.

Staňte se znovu čistými

„Je-li ve vašem životě něco špatného, existuje cesta, jak z toho ven. Zanechte čehokoli nespravedlivého. Promluvte si se svým biskupem. Ať jde o jakýkoli problém, můžete ho vyřešit náležitým pokáním. Opět se můžete stát čistými.“⁸

Zásadní role Spasitele

„Zcela zásadním prvkem ... plánu [spasení] je náš Spasitel, Ježíš Kristus. Bez Jeho smírné oběti by bylo vše ztraceno. Nestačí ale jen věřit v Něj a v Jeho poslání. Je třeba pracovat a učit se, bádat a modlit se, činit pokání a zlepšovat se. Je třeba poznávat Boží zákony a žít podle nich. Je třeba přijmout Jeho spásné obřady. Jen tak dosáhneme opravdového a věčného štěstí.“⁹ ■

POZNÁMKY

1. „The Will Within“, *Ensign*, May 1987, 68.
2. „Rozhodnutí“, *Liahona*, květen 2016, 86.
3. Mosiáš 4:2.
4. „Tři aspekty rozhodnutí“, *Liahona*, listopad 2010, 69.
5. „Rozhodnutí“, 86.
6. „Dodržujte příkázání“, *Liahona*, listopad 2015, 85.
7. „Představujte si druhé takové, jakými se mohou stát“, *Liahona*, listopad 2012, 68.
8. „Kněžská moc“, *Liahona*, květen 2011, 67.
9. „Dokonalá cesta ke štěstí“, *Liahona*, listopad 2016, 80–81.

Dejte si předsevzetí činit pokání

I když nám cíle na nový rok mohou pomoci růst, nejlépe se měníme skrze pokání.

Viz také „Eight Myths about Repentance“ [„Osm mýtů o pokání“] na stránce lds.org/go/1186.

President Monson vysvětluje, že „naší zodpovědností je pozvednout se z průměrnosti ke způsobilosti, z nezdaru k úspěchu. Naším úkolem je stát se co nejlepšími.“ Mnozí lidé si v lednu dávají cíle a předsevzetí, že se v něčem zlepší – že se budou více usmívat, jíst zdravěji nebo se naučí nějakou novou dovednost. Ačkoli vám tyto cíle mohou pomoci změnit se k lepšímu, nejlépe se měníme skrze pokání.

I když může být pokání těžké, je to dar! Když se budeme spoléhat na Ježíše Krista tím, že budeme činit pokání z hříchů, budeme schopni růst a zdokonalovat se. President Monson řekl: „Zcela zásadním prvkem ... plánu [spasení] je náš Spasitel, Ježíš Kristus. Bez Jeho smírné oběti by bylo vše ztraceno.“ Skrze pokání můžete být omyti od hříchů a kráčet kupředu, abyste se stali více takovými, jako je On.

Zamyslete se nad něčím, co vám možná brání v tom, abyste se stali takovými, jako je Spasitel. Jsou to slova, která užíváte? Týká se to toho, jak se chováte k přátelům nebo ke členům rodiny? Poté, co se zamyslíte nad tím, v čem byste se mohli zlepšit, se pomodlete k Nebeskému Otci a vyjádřete svou touhu se změnit. Pamatujte na to, že Ježíš Kristus vám skrze moc svého Usmíření může pomoci vaši slabost překonat. President Monson učil: „Dar pokání, jež nám poskytl náš Spasitel, nám umožňuje upravit nastavení našeho směru.“

DĚTI

Pokání je dar

Dar pokání není dar, který můžete vidět nebo se ho dotknout. Spíše je to dar, který můžete pociťovat. To znamená, že když uděláme nějaké špatné rozhodnutí, můžeme činit pokání a pociťovat znovu pokoj a štěstí.

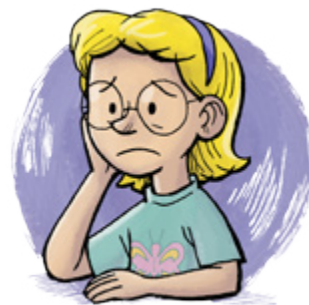
Nebeský Otec a Ježíš nám budou s pokáním vždy pomáhat. Přiřadte jednotlivé obrázky k různým krokům, z nichž se pokání skládá.

Litujeme toho, co jsme udělali.

Modlíme se k Nebeskému Otci, řekneme Mu, co se stalo, a prosíme Ho o pomoc, abychom se příště rozhodli lépe.

Omluvíme se a snažíme se svou chybu napravit.

Pociťujeme pokoj a víme, že nám bylo odpuštěno.

Bud'te s ní v kontaktu kdykoli, kdekoli a jakkoli

Podstatou navštěvujícího učení je služba druhým. Ježíš sloužil kdykoli a kdekoli. My můžeme dělat totéž.

„Sloužit“ znamená dělat něco ve prospěch druhého člověka či mu poskytovat péči nebo pomoc, která přispívá k tomu, aby získal útěchu nebo se cítil šťastný. V navštěvujícím učení jde o nacházení možností, jak sloužit těm, které navštěvujeme. Ježíš Kristus sloužil všem – kdykoli a kdekoli. Nasytil 5 000 lidí, dodal útěchu Marii a Martě, když jim zemřel bratr, a učil svému evangeliu ženu u studny. Dělal to z upřímné lásky.

Když jako navštěvující učitelky následujeme Jeho příklad, můžeme poznat a mít rady každou sestru, kterou navštěvujeme, a přitom mít na paměti, že láska je základem veškerého našeho konání. Když se budeme modlit o inspiraci, abychom věděly, jak

konkrétní sestře sloužit a pomáhat posilovat její víru, „andělům nebude možné zabránit v tom, aby nebyli [našimi] společníky“.¹

Od zorganizování Pomocného sdružení v roce 1842 až do dnešní doby služba žen žehná životu druhých. Například Joan Johnsonová, 82letá vdova, se svou společnicí pro navštěvující učení navštěvuje sousedku, které je 89 let a má zápal plic. Poznaly, že jejich sousedka je nepotřebuje jen jednou měsíčně, a tak ji začaly kontaktovat každý týden – buď osobně, nebo telefonicky.

Pro jiné navštěvující učitelky může být tím nejlepším, co mohou pro určitou sestru v daný měsíc udělat, poslat povzbudivou textovou zprávu nebo e-mail. Podstatou navštěvujícího

učení je vytvořit si k určité sestře osobní vztah a s láskyplným postojem jí naslouchat. Moderní technologie a časem prověřené osobní návštěvy nám pomáhají toho dosáhnout kdykoli, kdekoli a mnoha různými způsoby.² A právě toto je poskytování služby Ježíšovým způsobem.

POZNÁMKY

1. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 450.
2. *Viz Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5.1.

Víra, rodina, služba

K zamyšlení

Jak se přestat zabývat tím, „co se počítá“ jako navštěvující učení, a místo toho se soustředit na to, co každá ze sester od svých navštěvujících učitelů potřebuje?

Služba

Namísto konkrétního poselství bude na této stránce každý měsíc uvedena jiná zásada, která nám může pomoci si navzájem lépe sloužit. Když se budete modlit a usilovat o inspiraci, poznáte, jaké duchovní poselství a jakou službu každá ze sester potřebuje.

Alternátor je připojen k motoru. Je nezbytný k udržení automobilu v chodu.

Alternátor je generátor, který přeměňuje mechanickou energii v energii elektrickou.

Abych mohl pokračovat v cestě, musel jsem nechat alternátor opravit nebo vyměnit.

Starší
W. Mark Bassett
Sedmdesátník

Pohlédněte a žijte

*Když se obracíme k Bohu,
vytváříme tím trvalý zdroj
duchovní obnovy.*

Když jsem vyrůstal, naše rodina pravidelně jezdila autem ze severní části Kalifornie do Utahu a zpět. To, na co jsme se těšili, nebyla cesta pouští, ale příjezd do cíle a radost z návštěvy u tamějších členů naší rodiny.

V létě před odjezdem na misi na plný úvazek jsem se znovu vydal navštívit příbuzné v Utahu. Tentokrát jsme jeli sami spolu s mým mladším bratrem Davidem. Mně bylo v té době 18 let a jemu 16. Tuto 10hodinovou cestu jsme s rodinou absolvovali tolikrát, že jsme měli naprostou důvěru v to, že jízdou zvládneme.

Navštívili jsme strýce Kaye, tetu Dianne a sestřenicí Michelle. David tam ještě zůstal a já jsem se musel sám vrátit do Kalifornie kvůli návštěvě zubního lékaře.

Když jsem z utažského města Spanish Fork vyrazil na noční cestu domů, začínalo se stmívat. Zpočátku vše probíhalo bez problémů. Zanedlouho jsem opustil dálnici, která probíhá v severojižním směru, a vydal se po dálnici probíhající ve směru západovýchodním. Zapnul jsem potkávací světla a uháněl přes západní část Utahu. Kilometry ubíhaly, noc v poušti byla čím dál tím temnější a já jsem si všiml, že je pro mě čím dál tím těžší vidět na silnici. Nakonec jsem si uvědomil, že světla na mém autě svítí čím dál slaběji. Pak zhasla úplně, motor utichl a auto pomalu zastavilo na krajnici mezistátní dálnice.

Baterie byla vybitá. Auto se ani nepohnulo. I když jsem pečlivě zkontroloval, zda mám dostatek paliva, a dokonce jsem si naplánoval, kde zastavím, abych dočerpal benzín, na úplnou ztrátu elektrické energie jsem připraven nebyl.

Co je to alternátor?

Vychovával mě otec, který byl hrdý na to, že se osobně stará o údržbu automobilů v naší rodině. Učil nás, jak automobil funguje, a tak jsem věděl, že dobrá baterie se během jízdy jen tak nevybije – ledaže nastane problém s alternátorem. Alternátor je elektrický generátor, který přeměňuje mechanickou energii v energii elektrickou. Využívá pohybové energie běžícího motoru, aby vytvořil magnetickou energii, která se přeměňuje v elektrický proud, a ten baterii neustále dobíjí. To umožňuje světlům, rádiu, klimatizaci a dalším elektrickým zařízením fungovat bez výpadků. Alternátor také udržuje motor v chodu.

A teď se zkrátka alternátor v mém autě nějak pokazil. Abych mohl pokračovat v cestě, bylo zapotřebí ho opravit nebo vyměnit.

V době, kdy ještě neexistovaly mobilní telefony, bylo jedinou možností jít dál pěšky. Nakonec mi kdosi zastavil a odvezl mě do nejbližšího města. Z telefonní budky jsem si zavolal odtahovou službu. Hodinovou cestu zpátky k autu jsem strávil v kabině s řidičem. A pak znovu,

když táhl mé auto zpátky do onoho městečka. Nakonec, čtyři hodiny poté, co jsem poprvé vystoupil z auta, jsem zase seděl uvnitř a přespal před autoopravnou, dokud neotevřela.

Když dorazil vedoucí autoopravny, zasmál se představě, že by u nich v městečku měli součástku, kterou jsem potřeboval. Mohl by ji objednat, ale dorazila by až za dva nebo tři dny. Ale pak se nade mnou slitoval. Řekl mi, že mi může dát autobaterii asi na tři hodiny na nabíječku. V baterii by pak mohlo být dost energie na to, abych autem dojel do dalšího města. Možná, že tam budou mít součástku, kterou potřebuji.

S nabitou autobaterií jsem se vydal na cestu a nezapí-
nal jsem nic, co by mohlo zbytečně spotřebovávat dra-
hocennou elektřinu. Zvládl jsem dojet do dalšího města,
ale potřebnou součástku neměli ani tam. A situace se
opakovala – tříhodinové nabíjení autobaterie a dvouhodi-
nová jízda od jednoho města k druhému. Poté, co jsem se
všude po cestě setkával s laskavými lidmi, jsem nakonec
vjel na příjezdovou cestu u domu svých rodičů – vyčerpan
po 30hodinové cestě, ale v bezpečí domova.

Duchovní manna

Má jízda je v jistém smyslu podobná putování Izraeli-
tů pustinou ve starozákonních dobách. Izraelité se 40 let
nepřetržitě živili pokrmem z nebe, který nazývali *mannou*.
(Viz Exodus, 16. kapitola, a Numeri, 11. kapitola.)

Podobně i my v dnešní době potřebujeme pokrm
z nebe – duchovní stravu. Naštěstí si můžeme vytvořit
jakýsi „duchovní alternátor“, který bude vytvářet „duchovní
mannu“, kterou potřebujeme. Naše duchovní potřeby se
naplňují tím, že si udržujeme vztah s naším Otcem v nebi
a Jeho Synem, Ježíšem Kristem, a tak podobně jako se
Izraelité každý den věnovali sbírání fyzické manny, my
dnes musíme sbírat mannu duchovní – skrze modlitbu,
studium evangelia a snahu udržet si stálé společenství
Ducha Svatého.

Izraelity nakonec sbírání fyzické manny unavilo
a „napadla [je] žádost náramná“ po tom, co opustili.
(Numeri 11:4.) Pokud dopustíme, abychom se unavili

sbíráním duchovní manny, může se stát, že zatoužíme po
tom, co není v našem nejlepším duchovním zájmu. Podob-
ně jako frustrovaní Izraelité se i my vystavujeme nebez-
pečí, že ztratíme ze zřetele svůj původní cíl – dorazit do
zaslíbené země. Mohlo by se stát, že si dokonce budeme
přát, abychom svůj „Egypt“ nikdy neopustili. (Viz Numeri
11:5–6.) Nakonec náš duchovní alternátor přestává vytvá-
řet energii, a my nemůžeme jet dál. A zjišťujeme, že jsme
uvázli, že hladovíme a toužíme po záchraně.

Být svědkem zázraku

President Spencer W. Kimball (1895–1985) učil: „Někdy
se zdá, že písmo považujeme až příliš za samozřejmost,
protože plně nedoceňujeme, jak výjimečné je písmo vlastnit
a jak požehnání jsme díky tomu, že je máme. Patrně jsme
v rámci toho, co na tomto světě zažíváme, natolik zpoho-
dlně a tak jsme si zvykli na to, že se mezi námi vyučuje
evangeliu, že je pro nás těžko představitelné, že by tomu
kdy mohlo být jinak.“¹

Nikdy bychom neměli brát na lehkou váhu potřebu
neustálého studia písem, modlitby a poslušnosti, protože
toto nám pomáhá udržovat si společenství Ducha Svaté-
ho. Pokud v životě zanedbáváme činnosti, které nás po
duchovní stránce nabíjejí, pokud nás začnou nudit nebo
je vykonáváme jen ze zvyku, pak náš duchovní alternátor

plně nefunguje. A my se můžeme pomalu duchovně vybíjet – možná tak pozvolna, že si toho stěží všimneme. V takovém případě je jedinou možností, jak se zotavit, obrátit se k Ježíši Kristu a činit pokání. Skrze Usmíření Ježíše Krista a upřímné pokání je možné vše obnovit.

Pohlédněte a žijte

Když si Izraelité stěžovali, přestali být vděční za požehnání v podobě výživy. Jako trest „dopustil Hospodin na lid hady ohnivé, kteříž jej štípali, tak že množství lidu zemřelo z Izraele“. (Numeri 21:6.)

Nakonec „přišel lid k Mojžíšovi a řekli: Zhřešili jsme nebo jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě; modl se Hospodinu, ať odejme od nás ty hady. I modlil se Mojžíš za lid.

I řekl Hospodin Mojžíšovi: Udělej sobě hada podobného těm ohnivým, a vyzdvihni jej na sochu; a každý uštknutý, když pohledí na něj, živ bude.

I udělal Mojžíš hada měděného, a vyzdvihl jej na sochu; a stalo se, když uštkl had někoho, a on vzhlédl na hada měděného, že zůstal živ.“ (Numeri 21:7–9.)

Novodobí mědění hadi

Měděný had je symbolem Krista pozvednutého na kříž. (Viz Jan 3:14–15.) Když vzhlížíme k radám novodobých proroků, hledíme tím ke Kristu, protože proroci obracejí naši pozornost zpět k Otcovu plánu a k ústřední roli Ježíše Krista. Podobně jako laskaví lidé, kteří mi dovolili nabít autobaterii, nás žijící proroci, vidoucí a zjevovatelé nabíjejí po duchovní stránce tím, že nám připomínají, že jsme děti Otce v nebi a že Jeho dílem a slávou je „uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka“ (Mojžíš 1:39). Konkrétně nám říkají, že když budeme v den sabatu efektivněji uctívat Boha, naše víra v Nebeského Otce a Jeho plán štěstí a v Ježíše Krista a Jeho Usmíření se prohloubí.

O příběhu Mojžíše a měděného hada se také zmiňuje Kniha Mormonova, kde se píše, že „mnozí pohlédli a žili“. (Alma 33:19; viz také verše 20–22.) Jiní však pohlédnout odmítli. „Úkolem, který [měli] vykonati, bylo pohlédnouti; a pro jednoduchost onoho způsobu neboli jeho snadnost

[byli mnozí, kteří zahynuli].“ (1. Nefi 17:41.) Mohlo by se snad jednoho dne říkat o nás, že jsme odmítali hledět k prorokům a k jejich radám kvůli tomu, jak to bylo jednoduché?

„Kdybyste mohli býti uzdraveni pouhým pohlédnutím, abyste byli uzdraveni, což byste rychle nepohlédli[?] ...

Pak pohlédněte a začněte věřit v Syna Božího.“ (Alma 33:21, 22.)

Jsem vděčný za požehnání, která získáváme, když dál jedeme po své „dálnici vedoucí do nebe“ a povzbuzujeme druhé, aby činili totéž. A jsem stejně tak vděčný za to, že když sejdeme na scestí, máme možnost činit pokání, zanechat svých zlovyků a vrátit se na správnou cestu. Tato požehnání jsou nezměrná.

Další pasáž v Knize Mormonově, která se zmiňuje o zážitcích Izraelitů, dochází k tomuto závěru: „A tak jak všichni, kteří pohlédli na onoho hada, měli žítí, právě tak všichni, kteří budou pohlížeti na Syna Božího s vírou, majíce ducha zkroušeného, mohou žítí, dokonce životem, který je věčný.“ (Helaman 8:15.)

Následování rad novodobých proroků školí naše srdce ve víře. Dává nám sílu překonávat překážky, které se na naší cestě vyskytnou – podobně jako jsem i já musel jet dál oné letní noci v poušti. Svědčím o tom, že když budeme vzhlízet k našemu Otci v nebi a k Jeho Synu, Ježíši Kristu, nalezneme smysl a účel svého putování. ■

Náměty pro domácí večer s využitím tohoto článku najdete na stránce lds.org/go/11811.

POZNÁMKA

1. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 61.

Jean B. Binghamová
Generální presidentka
Pomocného sdružení

CHRÁM NÁM poskytuje

vyšší vizi

Jedny z našich nejživějších a nejvýznamnějších vzpomínek na dobu, kdy jsme jako mladí rodiče žili na Středozápadě Spojených států, se týkají každoročních návštěv chrámu ve Washingtonu, D.C. V té době to byl jediný chrám v provozu na východ od řeky Mississippi. Vědomí toho, že chrámové obřady jsou pro všechny děti Nebeského Otce nezbytné, dodávalo našemu úsilí pocit naléhavosti.

Podobně jako mnozí z vás jsme se i my domlouvali s přáteli, aby se nám postarali o malé děti, jeli jsme přes noc v autobuse plném členů Církve, věnovali několik drahocenných dní tomu, abychom vykonali co nejvíce chrámové práce, a pak jsme přes noc jeli autobusem domů, abychom stihli církevní shromáždění v neděli. Tyto zájezdy nám nepřípadaly jako oběť; s láskou jsme na ně vzpomínali kvůli duchovnímu povzbuzení, které nám v průběhu následujících měsíců vyživovalo duši.

O několik let později jsme s nadšením uvítali stavbu chrámu Chicago v Illinois, prvního chrámu postaveného v území Severní Amerika-střed od doby, kdy byl o 62 let dříve postaven chrám Cardston v kanadské provincii Alberta. Nyní, když jsme měli chrám pouhých 45 minut cesty od domu, pro nás bylo radostí navštěvovat ho častěji než jen jednou za rok a čerpat onu duchovní výživu pravidelně.

Přesto se i v dnešní době může stát, že i když někteří z nás žijí v blízkosti chrámu, je pro nás obtížné ho často navštěvovat. Možná, že snadnější dostupnost chrámu nás ukolébává v myšlence: „Půjdu tam zítra, až budu mít více času.“ Je snadné nechat se rozptýlit bezprostředními okolními tlaky a dopustit, aby nám důležitější věci proklouzly mezi prsty. Starší Richard G. Scott (1928–2015) z Kvora Dvanácti apoštolů řekl: „Povzbuzuji vás, abyste si stanovili svůj vlastní

Vlevo: Celestiální
místnost chrámu
Hartford
v Connecticutu

S výškou 88 metrů je
chrám Washington D.C.
nejvyšším chrámem.

*Podobně jako se teleskop
zaměřuje na hvězdy, které
vlastníma očima nevidí-
me, otevírá nám chrám
mysl vůči vyšší a širší vizi.*

Nahoře: Vitrážové okno
chrámu Gilbert v Arizoně;
dveře a okna chrámu
Provo City Center; dveřní
knoflík chrámu Salt Lake

Na pozadí: Celestiální
místnost chrámu
Kyjev na Ukrajině

Vitrážová okna chrámu
Freiberg v Německu

Chrám Kansas
City v Missouri

cíl ohledně toho, jak často se budete podílet na obřadech poskytovaných v chrámech, které jsou v provozu.“¹

Pokud zanedbáváme příležitost navštěvovat chrám tak často, jak nám to okolnosti dovolují, pokud bereme na lehkou váhu příležitost chodit do chrámu, který stojí takřka jako za rohem, může se stát, že se připravíme o budoucí požehnání a možnosti, které pro nás Otec a Jeho Syn mají připravené. „Já, Pán,“ řekl Bůh, „jsem zavázán, když činíte to, co říkám; ale když nečiníte to, co říkám, nemáte žádného zaslíbení.“ (NaS 82:10.)

Když nám připadá, že nám v chození do chrámu brání různé okolnosti, můžeme si vzpomenout na ujišťující slova Ježíše Krista: „Na světě ssoužení mítí budete, ale doufejtež, jáť jsem přemohl svět.“ (Jan 16:33.) Když vytrváme a budeme navštěvovat chrám navzdory překážkám, získáme Spasitelovu pomoc, abychom dokázali překonat svět, v němž žijeme. Když jsme se jednou s manželem chystali jet do chrámu, přicházel jeden problém za druhým. Nakonec, když jsme téměř vycházeli ze dveří, jsme měli „napjatou manželskou chvíli“. Když jsme šli oba mlčky k autu, zaslechli jsme, jak naše nejstarší dcera utěšuje svou sestru: „Neboj se, z chrámu vždy přicházejí šťastní.“ A měla pravdu!

Chrámů nám připomínají nezměrnost věčnosti

Ať již do chrámu přicházíme se srdcem naplněným radostí, nebo obtíženým zármutkem, chrám je místo, kde může být *každý* způsobilý člen s otevřeným srdcem povznesen a posílen.

Někdy se při vstupu do chrámu téměř vznáším s pocitem hluboké vděčnosti za požehnání, které obdržel

Zleva: Schodiště v chrámu Nauvoo v Illinois, který byl zasvěcen při příležitosti 158. výročí mučednické smrti Josepha a Hyruma Smithových; zahradní místnost chrámu Idaho Falls v Idahu; dveřní kliky chrámu Calgary v kanadské Albertě; interiér chrámu Hartford v Connecticutu (na pozadí)

Vlevo: President David O. McKay, sestra Emma McKayová a další vedoucí Církve se v roce 1955 zúčastnili zasvěcení chrámu Bern ve Švýcarsku, prvního chrámu postaveného v Evropě.

Níže: Vitrážové okno chrámu Star Valley ve Wyomingu

někdo z mých blízkých, jenž zápolil s těžkostmi; ale také tam v soukromí prolévám slzy veliké lítosti kvůli svým vlastním chybám. Přijímám nabádání a pokyny, a někdy dokonce i pokárání od Ducha, když sloužím jako zástupkyně za ženu, která přijímá obřady, jež jí umožní růst dál ve věčnosti. Všechny tyto zážitky mě povznášejí a posilují. A ano, také jsem v chrámu proseděla mnoho hodin „z povinnosti“ a pouze plnila svůj závazek – a dokonce se mi stávalo, že v letech, kdy jsem sloužila jako učitelka ranního semináře, jsem během chrámových zasedání usínala. Ale pokaždé, když jdu do chrámu, jsem požehnána. Ať již obdržíme požehnání okamžitě, nebo z našeho souhrnného úsilí vyplyne později, každičký okamžik, který v chrámu strávíme, má za následek určitý osobní růst.

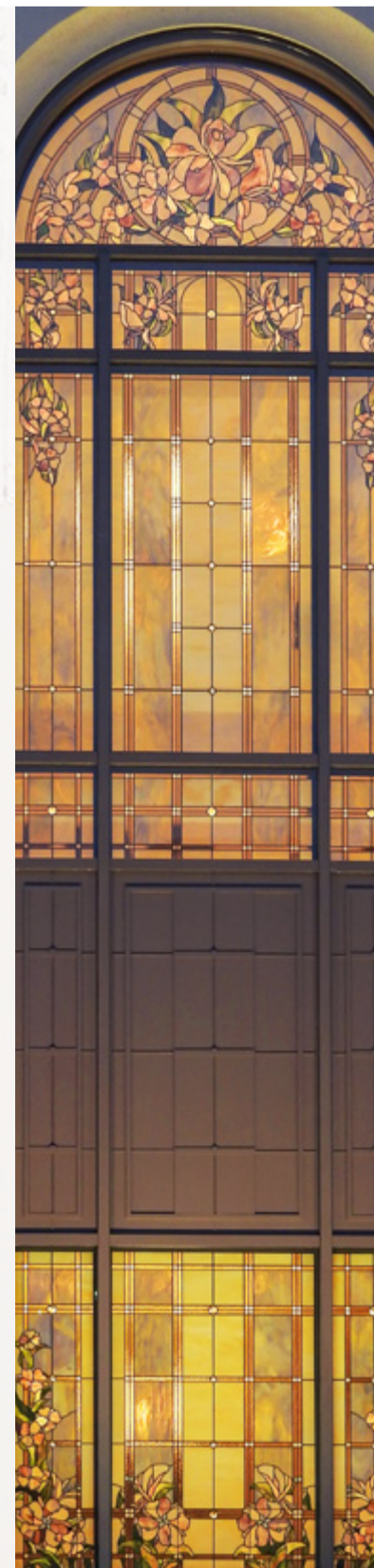
Pobyt v chrámu nám připomíná nezměřenost věčnosti – když hledíme zpět k předkům i dopředu ke svým dětem. I naše děti se utvrzují v náhledu z věčné perspektivy, když se zaměřují na chrám. Jak je můžeme co nejlépe připravit na chrám – na tento životně důležitý krok v jejich věčném pokroku? President Russell M. Nelson, president Kvora Dvanácti apoštolů, prohlásil: „Rodiče mají učit dítě o důležitosti chrámu již od jeho nejujtějšího věku.“² President Spencer W. Kimball (1895–1985) rodičům doporučoval, aby do pokoje dětí umístili obrázek chrámu, aby se tak děti mohly každý den dívat na tuto posvátnou připomínku, dokud se nestane jejich součástí.³ Také se s dětmi

můžete podělit o požehnání, která získáváte díky návštěvám chrámu, i o svědectví ohledně radosti, kterou, jak doufáte, s nimi budete ve věčných vztazích prožívat. A své dospívající děti můžete podporovat v touze vykonávat křty za mrtvé. Pamatujte při lekcích během rodinného domácího večera a při příležitostech k výuce na to, že „chrám je cílem každé činnosti, každé lekce a každého postupu v Církvi“.⁴

Když si s dětmi budete zpívat: „Tak rád se dívám na chrám, já jednou tam vstoupím, bych Otci dal své slovo, že budu poslušným,“⁵ pomůžete jim pociťovat touhu vstoupit do Pánova svatého domu. A srdce vám bude přetékat vděčností Nebeskému Otci za Jeho plán spasení a za Spasitele a Jeho Usmíření, díky němuž je možné, abyste byli se svými blízkými na věky. Spasitelova „cesta je cestou, která vede ke štěstí v tomto životě a k věčnému životu ve světě příštím“.⁶ Tato cesta vede k chrámu a skrze něj!

Chrámy jsou útočištěm před světem

Světské vlivy nás mohou od chrámu odvádět. Jednoho našeho drahého mladého přítele znepokojovaly názory a spekulace ohledně Církve, které četl na internetu. A tak se rozhodl, že přestane navštěvovat chrám do doby, než své otázky vyřeší. Celým svým srdcem naléhavě žádám vás, kteří možná máte otázky, jež mají vliv na vaše svědectví, abyste se dál osobně modlili a studovali písmo a dál chodili do chrámu, zatímco se budete snažit najít odpovědi, které vám přinesou pokoj

156. chrám v provozu - chrám Paříž ve Francii - byl zasvěcen 21. května 2017. Níže: Vitrážové okno chrámu Star Valley ve Wyomingu

Vpravo: Dřevořezba v chrámu Papeete na Tahiti; chrám Fort Lauderdale na Floridě; interiér chrámu Hartford v Connecticutu

Níže vlevo: Nejmenším chrámem je chrám Colonia Juárez Chihuahua v Mexiku.

a klid. Zaměřujte se dál na evangelium, abyste se vyvarovali toho, že vaši pozornost odvedou stranou chytré, ale falešné ideologie. Člověk by se nesnažil uzdravit z nějakého tělesného neduhu tím, že se zeptá na radu známé fotbalové hvězdy, a stejně tak nemůže ten, kdo má jen omezené porozumění znovuzříženému evangeliu Ježíše Krista, správně zodpovědět důležité duchovní otázky. Duch Svátý, který vydává svědectví o pravdě „ohledně všech věcí“ (Moroni 10:5), k vám bude „mluviti ... v mysli [vaší] a v srdci [vašem]“ (NaS 8:2) ohledně toho, co je věčná pravda.

Jedním z míst, kde lze Ducha vnímat nanejvýš hojně, je chrám. Jste-li hodni vstoupit do domu Páně (jak o tom rozhodnete vy sami a váš biskup), přicházejte prosím do chrámu s otázkami a získejte ujištění, že i když nerozumíte všemu, Pán tomu rozumí. Pamatujte na vše, co již znáte a čemu rozumíte. To, co již znáte a o čem jste obdrželi duchovní svědectví, vás přivede k pokoji Božímu, „kterýž převyšuje veliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši“. (Filipenským 4:7.) Svědčím o tom, že porozumění a pokoj, které hledáte, se dostaví, pokud budete mít dál víru, že váš Otec v nebi vás povede k pravdě.

Izaiáš nám připomíná, že chrám je „útočiště a [skrýš] před [bouří]“. (Izaiáš 4:6.) Podobné ujištění přináší i slova presidenta Thomase S. Monsona: „Když projdeme dveřmi chrámu, zanecháváme za sebou

rozptýlení a zmatek světa. Uvnitř tohoto posvátného útočiště nacházíme krásu a řád. Nacházíme odpočinek pro duši a úlevu od životních starostí.“⁷

Zatímco těžkosti ve světě narůstají a tlaky všedního života se na nás kupí, musíme se dál zaměřovat na to, na čem skutečně záleží. Je snadné zaměřovat se na to negativní a na světské strasti, jako kdybychom se na své nezdary a problémy dívali mikroskopem. Když jsme ale v chrámu, připomíná nám to, že máme neustále vše vnímat pohledem z věčné perspektivy. Podobně jako se ohromný teleskop zaměřuje na hvězdy, které vlastníma očima nevidíme, otevírá nám chrám mysl vůči vyšší a širší vizi. Umožňuje nám vnímat, čím vším se podle záměrů Nebeského Otce máme stát, a umožňuje nám v to doufat a usilovat o to. Pomáhá nám zaměřovat se na věčné pravdy – na Nebeské rodiče, kteří nás milují a kteří nám touží pomáhat, na naši opravdovou hodnotu jakožto Jejich dětí a na to, že jsme schopni stát se dědici Božími a spoludědici Kristovými. (Viz Římanům 8:17.) V chrámu se učí plánu spasení a uzavírají se tam věčné smlouvy. V chrámu jsou nám poskytovány nástroje k tomu, abychom se mohli stát těmi nejušlechtlejšími a nejlepšími věčnými bytostmi.

„Když navštívíme chrám,“ řekl president Monson, „můžeme získat rozměr duchovnosti a pocit pokoje, který přesahuje všechny další pocity, které mohou do lidského srdce vstoupit. Pochopíme pravý význam Spasitelských slov, když řekl: ‚Pokoj zůstavuji vám,

pokoj svůj dávám vám. ... Nermutiž se srdce vaše, ani strachuj.‘ [Jan 14:27.]⁸

Vaše chrámová služba se dotkne života druhých

Duch, kterého si ze služby v chrámu odnesete, se dotkne života mnohých v okruhu vašeho vlivu – a u některých z nich to možná ani nebudete očekávat. Na konci jedné naší návštěvy chrámu ve Washingtonu, D.C. vydávala skupina členů v autobuse cestou domů svědectví. Jeden člen za druhým vyprávěl o radosti a vděčnosti za okamžitá i věčná požehnání plynoucí z chrámu. Řidič autobusu, který nebyl členem Církve, to nakonec nevydržel. Chopil se mikrofonu a poděkoval nám za to, že může být s námi. A pak dodal: „Nevím, co vy to máte, ale pocítuji zde něco výjimečného.“ Vedoucí misie sboru, který byl v autobuse, ho samozřejmě požádal o jeho kontaktní údaje a později je předal misionářům.

Dovolte mi vyzvat vás, abyste využívali daru chrámu, který je poblíž, tak často, jak vám to okolnosti umožňují. V domě Pána Ježíše Krista budete posíleni a najdete tam pokoj, protože On je světlem, životem a nadějí světa. Kéž v těchto posledních dnech, které směřují k Jeho slíbenému návratu, získáváte Jeho světlo a pocítujete naději, která je nabízena v Jeho svatých chrámech. ■

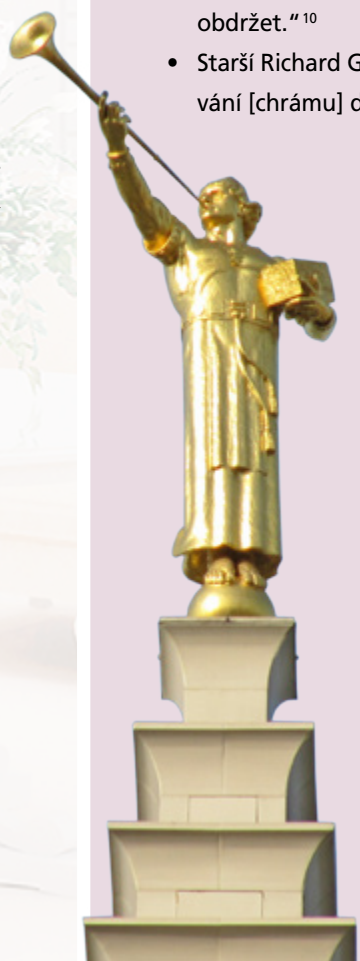
POZNÁMKY

1. Richard G. Scott, „Chrámové uctívání – zdroj síly a moci v časech potřeby“, *Liahona*, květen 2009, 43–45.
2. Russell M. Nelson, „Prepare for Blessings of the Temple“, *Ensign*, Mar. 2002, 17.
3. Viz *The Teachings of Spencer W. Kimball* (1982), 301.
4. Russell M. Nelson, „Prepare for Blessings of the Temple“, 17.
5. „Tak rád se dívám na chrám“, *Zpěvník pro děti*, 99.
6. „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.
7. Thomas S. Monson, „Požehnání chrámu“, *Liahona*, květen 2015, 91.
8. Thomas S. Monson, „Požehnání chrámu“, 91–92.
9. Thomas S. Monson, „Požehnání chrámu“, *Liahona*, říjen 2010, 15; zvýraznění přidáno.
10. „Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley“, *Ensign*, July 1997, 73; zvýraznění přidáno.
11. Richard G. Scott, „Receive the Temple Blessings“, *Ensign*, May 1999, 26; zvýraznění přidáno.

KONKRÉTNÍ ZASLÍBENÍ

Proroci a apoštolové dávají těm, kteří navštěvují chrám, konkrétní zaslíbení. Pamatujte na to, že Bůh je zavázán, pokud činíme to, co říká, ale když nečiníme to, co říká, nemáme žádné zaslíbení. (Viz NaS 82:10.)

- President Thomas S. Monson slíbil: „Chodíme-li do onoho svatého domu a pamatujeme-li na smlouvy, které v něm uzavíráme, dokážeme *snést jakoukoli zkoušku a překonat jakékoli pokušení*.“⁹
- President Gordon B. Hinckley (1910–2008) slíbil: „Když budete chodit do domu Páně, budete požehnáni; *budete mít lepší život*. ... [Využijte] oné velké příležitosti jít do domu Páně a přijmout všechna úžasná požehnání, která tam můžete sami obdržet.“¹⁰
- Starší Richard G. Scott slíbil: „Pravidelné navštěvování [chrámu] dodá vašemu životu *hlubší smysl*.“¹¹

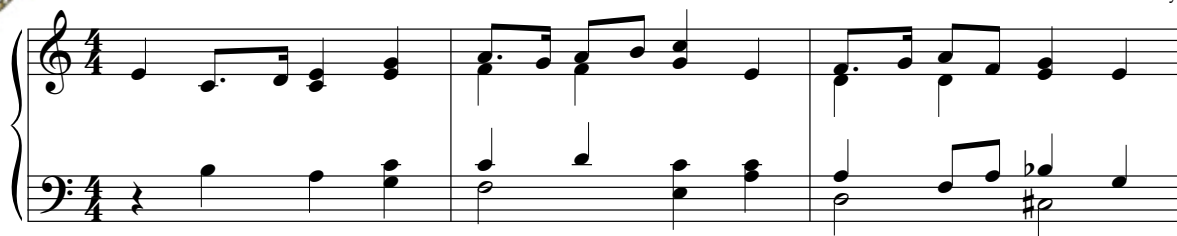

Socha anděla Moroniho držícího zlaté desky se vyskytuje na pěti chrámech – jsou to: chrám Los Angeles v Kalifornii (vlevo), chrám Washington D.C., chrám Seattle ve státě Washington, chrám Jordan River v Utahu a chrám Mexico City v Mexiku. Další informace najdete na stránkách temples.lds.org.

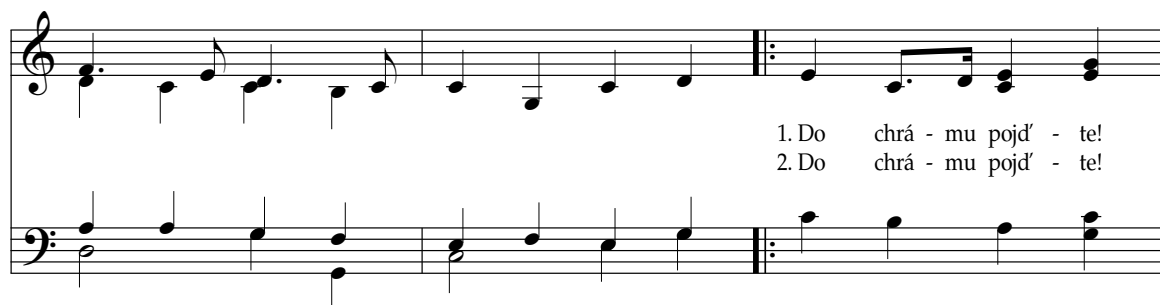
Do chrámu pojd'te

Ušlechtilé ♩ = 63-69

Slova: Jan Pinborough
Hudba: Michael F. Moody

Piano introduction in 4/4 time, consisting of two staves (treble and bass clef) with chords and moving lines.

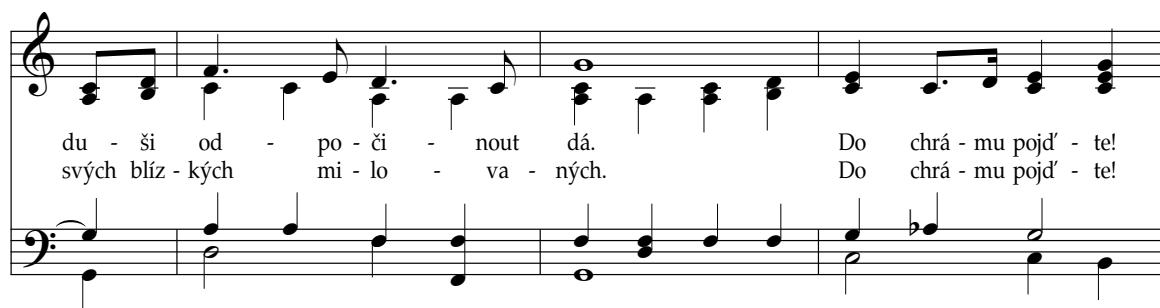
Vocal entry with two staves. The vocal line is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef. The music includes a repeat sign.

1. Do chrá - mu pojd' - te!
2. Do chrá - mu pojd' - te!

Vocal line with two staves. The vocal line is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef.

Krá - sou vás u - chvá - tí, sí - lu vám na - vrá - tí, od - po - či - nout dá,
Žá - dat u - zdra - ve - ní, být při pe - če - tě - ní svých mi - lo - va - ných,

Vocal line with two staves. The vocal line is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef.

du - ši od - po - či - nout dá. Do chrá - mu pojd' - te!
svých blíz - kých mi - lo - va - ných. Do chrá - mu pojd' - te!

Vocal line with two staves. The vocal line is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef.

Lás - ku Bo - ží vní - mat, smlou - vy u - za - ví - rat, jež do - mů ve - dou,
Svě - ta již ned - bej - te. Pá - na u - ctí - vej - te v mís - tě nád - her - ném,

bez - peč - ně do - mů - ve - dou.
na - tom mís - tě nád - her - něm.

Do chrá - mu vás zve s lás - kou Pán, tak pojd' - te

hned, kaž - dý tam bu - de vrouc - ně při - ví - tán. Če - cá na vás tam v do - mě

svém, po - žeh - ná - ní On dá - vá v něm.

ní On dá - vá v něm.

molto rit.

Slíbené požehnání za navštěvování chrámu

*Chtěla jsem navštěvovat chrám
častěji – neměla jsem ale tušení, jak moc
to mé rodině požehná.*

Cheri Evansová

Před několika lety president Oldroyd, člen předsednictva kůlu, navštívil náš sbor a řekl něco, na co nikdy nezapomenu: „Slibuji vám, že pokud budete navštěvovat chrám, budete požehnáni v *každé* oblasti svého života.“

Když jsem o tom přemýšlela, nedokázala jsem si představit, jak by mohlo navštěvování chrámu ovlivnit každou oblast mého života. Ale po shromáždění jsem se rozhodla, že výzvu presidenta Oldroyda tak jako tak přijmu a že budu navštěvovat chrám pravidelněji. Chtěla jsem jeho zaslíbení podrobit zkoušce. Manžel chtěl již dříve jezdit do chrámu častěji, ale já jsem se zdráhala, protože jsme měli malé děti. Museli bychom jet autem hodinu a půl do chrámu v San Antoniu v Texasu, jít na zasedání pro obdarování a poté jet zpátky domů. Nemohli jsme po nikom žádat, aby nám na sedm nebo osm hodin pohlídal děti.

Počátek požehnání

Zprvu jsme si zkusili vzájemně hlídat děti s jinou rodinou, ale samozřejmě někdo vždy onemocněl nebo do toho něco přišlo. Rozhodli jsme se, že si zkrátka musíme naplánovat data na celý rok dopředu a *vyrazit!* Pak jsme vymysleli metodu „pizza a hra“. Do chrámu jsme jeli společně. Jeden rodič šel na chrámové zasedání a ten druhý vzal děti na pizzu. Pak jsme se prohodili – chrámovou práci

šel vykonávat druhý rodič, zatímco ten první se s dětmi procházel po chrámovém pozemku. To fungovalo dobře. Naše děti věděly, že chrám je pro nás důležitý – věděly, co všechno jiného bychom mohli během soboty dělat – a my jsme měli možnost strávit čas spolu jako rodina.

Neměla jsem ale tušení, jak moc chození do chrámu mé rodině požehná. Poté, co jsme jezdili do chrámu častěji již více než rok, jsem jednou

byla na zasedání a všimla si muže, který byl zcela ochrnutý. Pomyslela jsem si, že je úžasné, že tam je. Cestou z chrámu jsem ho viděla sedět poblíž parkoviště, a tak nás s manželem napadlo, že se s ním pozdravíme.

Onen muž požádal mého manžela Chada a mě, zda bychom mu pomohli někam zavolat. Souhlasili jsme a muž řekl Chadovi, kde má telefon. Chad mu na telefonu vytočil číslo a pak mu ho podal. On si ho však nedokázal vzít, ale vlídně se usmál. Chad se mu podíval na paže, které měl přivázané k invalidnímu vozíku, a ihned si uvědomil, že mu musí podržet telefon u ucha. Městský autobus, který měl tohoto muže vyzvednout, měl zpoždění. Zůstali jsme s ním a povídali si, dokud autobus nedorazil. Žasli jsme nad tím, že tento muž byl navzdory svým těžkostem v chrámu. Měl úžasný postoj. Radostně se usmíval. Než odjel, vyměnili jsme si kontaktní údaje a dozvěděli se, že se jmenuje Max Para.

Pokud do chrámu dokáže přijet bratr Para, zvládneme tam jezdit i my – žádné výmluvy!

Příklad bratra Pary

Příští měsíc, během naší návštěvy chrámu, jsme se rozhodli bratra Paru navštívit. Zavolali jsme mu předem a on řekl, že jakmile dorazíme, můžeme jít rovnou dovnitř. Přijeli jsme do San Antonia a našli jeho domek. Ležel na posteli, přikrytý až k bradě bílou

Gonzalesem, znovu spatřil bratra Paru u chrámu, jak čeká na mikrobuse, který pro něj měl přijet. Bratr Para čekal již dlouho. A tak se Chad s bratrem Gonzalesem rozhodli odvézt ho domů sami. Bratr Gonzales měl velký černý pick-up. A právě v tu chvíli přijelo auto s několika kněžími z našeho kůlu, a ti pomohli naložit těžký invalidní vozík do zadu na korbu pick-upu. Poté přenesli bratra Paru do auta, připoutali ho a podrželi, aby nespadol. Vsadím se, že ten den byl pro bratra Paru úžasný – jak mohl vůbec tušit, že pojede z chrámu ve svém vysněném pick-upu!

Požehnána ve všech ohledech

Než jsme se odstěhovali, navštívili jsme při své poslední návštěvě chrámu San Antonio bratra Paru. Při příležitosti této výjimečné poslední návštěvy pozval bratr Para celou naši rodinu na večeři.

Jsem nesmírně vděčná za to, že jsem zaslíbení presidenta Oldroyda podrobila zkoušce. Kdybychom nenavštívili chrám, naše rodina by nikdy nepotkala bratra Paru. A já jsem jiný člověk – stávám se tím, kým si Pán přeje mne mít. Když jsme dali Pána na první místo a navštívili chrám, náš život byl požehnan v *každé* oblasti. ■

Autorka žije v Utahu v USA.

POZNÁMKA

1. Viz Melvin J. Ballard, v: Marion G. Romney, „Welfare Services: The Savior's Program“, *Ensign*, Nov. 1980, 93.

pokrývkou. Natočil hlavu na stranu, povídal si s námi a na tváři mu stále zářil úsměv. Vyprávěl nám, že zcela ochrnul poté, co ve věku asi 30 let spadl ze střechy. Podělil se s námi o své těžkosti i svědectví.

Z této jednorázové návštěvy bratra Pary se stalo několik let pravidelných návštěv. Stal se drahocennou součástí našeho života. Nevěděli jsme, co pro něj můžeme udělat – jeho těžkosti byly obrovské. Věděli jsme však, že můžeme být jeho přáteli. Přinášeli jsme mu malé dárky – obrázek Spasitele, Knihu Mormonovu ve španělštině na CD, obrázek chrámu, sáček čerstvých pomerančů. Navštěvovali jsme ho, zpívali mu písně z Primárek a naslouchali mu. Byl to úžasný zážitek – Pánu nemůžete dát drobek

chleba, aniž byste od Něj na oplátku dostali celý bochník.¹

Učil nás vděčnosti, což změnilo *každou* oblast našeho života. Naučili jsme se pocítovat vděčnost za znalost evangelia, za vztah s Bohem; za znalost plánu spasení; za domov, auta, jídlo a oblečení; za schopnost používat své tělo; za možnost konat dobro ve svém okolí; i za dobré lidi kolem nás. Bratr Para změnil naši definici slov *obtěžný* a *zkouška*. Měli jsme důvod k tomu, abychom se radovali ze svých mnohých požehnaní, a tato požehnaní jsme používali k povznášení druhých.

Učíme se sloužit

Když byl jednou Chad v chrámu s jedním z našich přátel, bratrem

Vy, mládež A TÉMA Vzájemného sdružení

*Jak nás může téma
Vzájemného sdružení
sjednocovat?*

Jessica Griffithová

Církevní časopisy

Každý rok Generální předsednictva Mladých mužů a Mladých žen vyzývají mládež, aby studovala určité téma z písem, které schválilo První předsednictvo, a aby se s ním seznámila a uplatňovala ho v praxi. Snaha poznávat nauky obsažené v tématu Vzájemného sdružení a žít podle nich může posilovat víru a svědectví a sjednocovat kvora, třídy i rodiny.

Téma na rok 2018

Letošní téma učí mládež tomu, jak najít pokoj, jehož zdrojem je Ježíš Kristus. V Nauce a smlouvách 19:23 nás Pán vyzývá:

„Uč se ode mne a naslouchej slovům mým; kráčeš v mírnosti Ducha mého, a budeš mít pokoj ve mně.“

Toto je ve světě, který může být naplněn nejistotou a obavami, mocné zaslíbení.

Tento verš z písem dává rodičům, vedoucím, mentorům a učitelům příležitost učit vzorcům chování, které mohou mládež posilovat v obtížných chvílích.

Jak mohu toto téma používat?

Generální předsednictva Mladých žen a Mladých mužů nás vyzývají, abychom se tento verš naučili nazpaměť, abychom studovali nauku, které učí, a uplatňovali příslušné zásady v osobním životě. Pokud se tímto vším budete zabývat společně, ačkoli to lze dělat i individuálně, může vám to pomoci sjednocovat a posilovat mladé lidi a jejich rodiny.

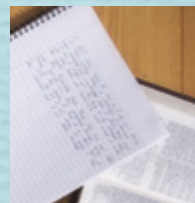
Toto téma lze začlenit do života naší mládeže při mnoha příležitostech. Lze ho používat při rodinném domácím večeru, během lekcí na shromáždění a na semináři, jako téma proslůvů pro mládež na shromáždění svátosti, pro obohacení zahájení schůzek Vzájemného sdružení a jako téma při různých činnostech mládeže – včetně táborů, konferencí pro mladé, společných akcí, Nových začátků či zasvěcujících shromáždění.

Několik námětů pro činnosti

Dále v textu je uvedeno několik námětů k začlenění tématu Vzájemného sdružení do života mládeže v průběhu roku. Další náměty najdete na stránkách youth.lds.org.

„Uč se ode mne“

Je důležité učit se o Ježíši Kristu, máme-li v Něm najít pokoj. V úsilí poznávat, jaký Kristus je, dozvídat se o tom, jak žil, a porozumět tomu, co pro nás dělá, spočívá pokoj a jistota.

Když bylo prezidentu Spenceru W. Kimballovi (1895–1985) 14 let, kdosi se ho zeptal, zda již přečetl celou Bibli. „V té době jsem již přečetl mnoho knih, zábavných plátků a humorných knížek, ale v srdci se mi ozýval vyčítavý hlas: ‚Ty, Spencere Kimballe, ty jsi nikdy nepřečetl tuto svatou knihu. Proč?‘“¹ V onom okamžiku se prezident Kimball rozhodl, že „[hodovat] na slovech Kristových“ (2. Nefi 32:3) pro něj bude prioritou.

- Zvažte možnost požádat mladé členy, aby si založili studijní zápisník a zaznamenávali si, čemu se o Ježíši Kristu a o Jeho evangeliu učí.
- Také byste je mohli vyzvat, aby se zavázali přijmout výzvu presidenta Russella M. Nelsona – „aby každý týden věnovali část svého času tomu, že si prostudují vše, co Ježíš řekl a udělal, jak je to zaznamenáno [v písmech]“.² Při výuce ve třídě nebo při rodinném domácím večeru byste je mohli požádat, aby vám podali zprávu o tom, co se dozvídají a jak to uplatňují v osobním životě.

Zdroje

- Jakub 1:22; Mojžíš 1
- „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.
- Russell M. Nelson, „Přivolávejme moc Ježíše Krista do svého života“, *Liahona*, květen 2017, 39–42.
- David A. Bednar, „Křesťanský charakter“, *Liahona*, říjen 2017, 50–53.

„Naslouchej slovům mým“

Naslouchat Spasitelovým slovům neznamená jen tato slova slyšet, ale také jich dbát (neboli být jich poslušen). Z vědomí, že žijeme v souladu s Jeho učením, plyne veliký pokoj a jistota.

Když bylo prezidentu Thomasi S. Monsonovi Kosm let, rozhodl se se svým kamarádem Dannym, že si udělají táborák. Narazili ovšem na jeden problém – pole, na kterém chtěli oheň rozdělat, bylo suché, trnité a zaplevelené. A právě v té chvíli měl mladý prezident Monson nápad: „Řekl jsem Dannymu: ‚Stačí, když ten plevel zapálíme. Prostě v tom plevelu *vypálíme* kruh!‘ Okamžitě souhlasil, a já jsem běžel do chaty pro pár zápalek. ...

Vzpomínám si, jak jsem si myslel, že oheň se rozšíří jen tak daleko, jak jsme chtěli, a pak se nějak zázračně sám uhasí.

Škrtl jsem zápalkou o kámen a suchá červnová tráva vzplála.“ Chlapci si záhy uvědomili, že oheň sám od sebe neuhasne, a tak běželi pro pomoc a požár byl po několikahodinové námaze nakonec uhašen.

„S Dannym jsme onoho dne získali několik těžkých, ale důležitých ponaučení,“ řekl prezident Monson, „k nimž patřila v neposlední řadě i důležitost poslušnosti.“³

- Vyzvěte mládež, aby si prostudovala téma poslušnosti v 6. kapitole příručky *Kažte evangelium mé*, včetně oddílu týkajícího se poslušnosti na stránce „Vyhodnocení vlastností“ uvedené na konci kapitoly.
- Diskutujte o tom, co může odvádět naši pozornost od naslouchání Pánovým slovům. Například byste mohli mládež vyzvat, aby nahradila 10 minut času stráveného před monitorem či displejem 10 minutami věnovanými studiu písem.
- Pravidelně se mladých členů ptejte, jak budou na základě toho, čemu se učí, jednat.

Zdroje

- Exodus 20; Matouš 5:1–12
- „Poslušnost“, *Kažte evangelium mé – příručka k misionářské službě* (2005), 122.
- Hadley Griggs, „Ten Minutes a Day“, *Liahona*, Sept. 2017, 58–61.
- Robert D. Hales, „Milujete-li mne, přikázání má zachovávejte“, *Liahona*, květen 2014, 35–38.

„Kráčej v mírnosti Ducha mého“

Slova poznávat a naslouchat popisují, co musíme dělat. Slova kráčet v mírnosti Jeho Ducha ukazují, jak to musíme dělat.

Být mírný znamená „snášet újmu trpělivě a bez nelibosti“⁴ – což vyžaduje sílu i pokoru. V roce 1838 Thomas B. Marsh, první prezident Kvora Dvanácti apoštolů, opustil Církev částečně kvůli své nelibosti ohledně toho, že vedoucí Církve se ve sporu o mléko nepostavili na stranu jeho manželky. V pozdějších letech truchlil nad ztracenými požehnáními a do Církve se vrátil. Řekl: „Často jsem chtěl vědět, jak začalo mé odpadlictví, a došel jsem k závěru, že jsem musel ze srdce ztratit Ducha Páně. ... Pociťoval jsem hněv a zlobu; Duch Páně odešel, a jak říkají písmo, byl jsem zaslepen.“⁵

- Spasitelův život nebyl snadný. Najděte v písmech příklady toho, kdy Ježíš projevoval mírnost navzdory těžkostem. Diskutujte o tom, jak můžeme uplatňovat Spasitelův příklad v situacích, kterým můžeme čelit v dnešní době.
- Jednou z možností, jak být mírný, je sloužit druhým. Zamyslete se nad různými skutky služby, které by mohla mládež poskytnout individuálně nebo jako skupina.

Zdroje

- Titovi 3:2–5; Moroni 8:26; Nauka a smlouvy 112:13
- Ulisses Soares, „Budte mírní a pokorného srdce“, *Liahona*, listopad 2013, 9–11.
- Neal A. Maxwell, „Meekness – A Dimension of True Discipleship“, *Ensign*, Mar. 1983, 70–74.

„Budeš mít pokoj ve mně“

Pokoj může pro různé lidi znamenat různé věci – naději, že uzdravení je možné; jistotu, že lze zvládnout těžké období; nebo ujištění, že jsme na správné cestě.

- Najděte příběhy o tom, jak druzí našli pokoj v Kristu, na stránce **Mormon.org/easter** a na stranách 60 a 63 v tomto vydání. Jak jste našli či nacházíte pokoj vy?
- Zvažte možnost podívat se na velikonoční video z roku 2017 „Kniže pokoje“ na stránce **Mormon.org/easter**. Mohli byste mladé lidi vyzvat, aby toto video sdíleli na internetu spolu se svědectvím o tom, jak našli či nacházejí pokoj v Kristu.

Zdroje

- Jan 14:27; Filipenským 4:7
- W. Christopher Waddell, „Vzor pro získání pokoje“, *Liahona*, květen 2016, 90–93.
- Quentin L. Cook, „Osobní pokoj – odměna za spravedlivost“, *Liahona*, květen 2013, 32–36. ■

POZNÁMKY

1. Spencer W. Kimball, „Read the Scriptures“, *Friend*, Dec. 1985, vnitřní strana přední obálky; viz také „What I Read as a Boy“, *Children's Friend*, Nov. 1943, 508.
2. Russell M. Nelson, „Proroci, vedení a božský zákon“ (celosvětové zasvěcující shromáždění pro mladé dospělé, 8. ledna 2017), broadcasts.lds.org.
3. Thomas S. Monson, „Poslušnost přináší požehnání“, *Liahona*, květen 2013, 89–90.
4. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11th ed. (2003), „meekness“, merriam-webster.com.
5. Thomas B. Marsh, v: *Journal of Discourses*, 5:206–207 (viz také „The Faith and Fall of Thomas Marsh“, v: *Revelations in Context: The Stories behind the Doctrine and Covenants*, Matthew McBride a James Goldberg, eds. [2016], 57–59).

ZASEDEJME V radě

PŘINÁŠEJME VĚTŠÍ MOC DO SHROMÁŽDĚNÍ MELCHISEDECHOVA KNĚŽSTVÍ A POMOCNÉHO SDRUŽENÍ

**Předmluva od staršího M. Russella Ballarda
z Kvora Dvanácti apoštolů**

Během své apoštolské služby jsem vždy důsledně kladl důraz na moc a důležitost církevních rad, včetně rad kůlů, sborů a pomocných organizací, a rad rodinných. Jsem přesvědčen, že pracovat prostřednictvím rad je ten nejefektivnější způsob, jak dosáhnout skutečných výsledků.

Tento měsíc zavádíme do výukových materiálů, které na nedělních shromážděních studují členové kvor Melchisedechova kněžství a členky Pomocného sdružení, určité jednoduché, ale důležité změny. Kromě studia slov žijících proroků z poslední konference budeme také společně „zasedati ... v radě“ (NaS 107:89), abychom diskutovali o problémech, kterým čelíme, a o svých potřebách.

Když se naučíme společně se efektivněji radit, Bůh nám požehná zvýšeným přílivem zjevení a porozumění a větší mocí, abychom mohli uskutečňovat Jeho dílo.

Michael Magleby

Ředitel studijních osnov, Oddělení pro kněžství a rodinu

Než byl stvořen tento svět, Nebeský Otec uskutečňoval své dílo skrze rady. (Viz NaS 121:32.) Boží lid, počínaje Adamem a Evou, usiloval o Jeho rady prostřednictvím toho, že se zúčastňoval rad. Bůh sám sebe ve skutečnosti nazývá Mužem Rady. (Viz Mojžíš 7:35.) Na začátku této dispensace začal Joseph Smith obnovovat „řád Rad z dávných dnů“. ¹ V dnešní době je Církev na každé úrovni řízena radami.

V nedávných měsících se generální vedoucí Církve společně radili ohledně posílení nedělních shromáždění Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení. Výsledkem jsou nové studijní osnovy nazvané *Pojď, následuj mne – pro Melchisedechovo kněžství a Pomocné sdružení*, podle nichž se budou více používat poselství z generální konference a které přinášejí do kněžských kvor a tříd Pomocného sdružení moc plynoucí z rad.

„V minulosti jsme dosáhli mnoho dobrého,“ řekl starší Christoffel Golden ze Sedmdesáti, který tuto změnu pomáhal řídit. „Ale Pán si přeje, abychom se posunuli kupředu. V důsledku tohoto většího důrazu kladeného na studium slov žijících proroků a na zasedání v radě se dostaví pokrok.“

Nedávno se Generální předsednictvo Pomocného sdružení a členové Sedmdesáti setkali na radě, aby diskutovali o tom, jak rady přivolávají zjevení, prohlubují jednotu a přinášejí moc. Nabízejí vám níže uvedené zásady s vědomím, že na nich budete stavět, až budete hledat řešení, která se hodí pro vás, váš sbor či odbočku a vaše kvorum či Pomocné sdružení.

Moc spočívající ve společném záměru

„Jelikož jste se shromáždili ... a jste sjednoceni ohledně této jedné věci a tázali jste se Otce ve jménu mém, právě tak obdržíte.“ (NaS 42:3.)

Rady jsou prostředkem, díky němuž můžeme „společně usilovat o poznání a konání Pánovy vůle“.² Jinak řečeno, nestačí se jen dělit o myšlenky a nápady – tím, že se společně radíme, přivoláváme zjevení, abychom se mohli dozvědět, co si přeje Pán, abychom v naší situaci dělali. A těchto zážitků přivolávajících zjevení dosáhneme mnohem úspěšněji tehdy, když budeme pamatovat na toto:

1. *Zaměření pozornosti – začněte s konkrétním a důležitým problémem nebo potřebou.* Když se zaměříme na jeden problém nebo jednu potřebu, budeme lépe schopni dosáhnout smysluplného pokroku. Zaměření se na určitý problém nám také pomáhá dohlédnout za hranice viditelných projevů (toho, co se právě teď děje) a snažit se porozumět základním příčinám (tomu, proč a jak něco ovlivňuje druhé). Například bychom se mohli radit spíše o tom, jak učit naši mládež a pomoci jí navázat spojení s nebem, než diskutovat o tom, kolik času tráví

mladí před monitorem či displejem.

2. *Náhledy na věc – formulujte daný problém nebo potřebu jako otázku.* Téma formulované jako otázka může přinést naukový postřeh. Můžeme se například zeptat: „Jak můžeme k této situaci přistoupit užitečným a uzdravujícím způsobem?“ nebo: „Jaká nauka, pokud bychom jí lépe porozuměli, by nám mohla pomoci tento problém vyřešit?“

3. *Moc – usilujte o zjevení.* I když mohou členové rady přijít díky brainstormingu na různá řešení, účelem rady je poznat Boží vůli, nikoli jen vyjmenovat nejlepší postupy nebo říci: „Takto jsme to dělali v mém bývalém sboru.“ Starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů učil, že nepotřebujeme schůzky a setkání – potřebujeme získávat zkušenosti se zjevením.³ Když se společně radíme, objevují se mocná řešení, která vedou k činu.

Moc spočívající v zapojení se do rady

„Určete si mezi sebou učitele, a necht' všichni nejsou mluvčími najednou; ale necht' jeden mluví v jednu chvíli a necht' všichni naslouchají slovům jeho, aby, až všichni promluví, všichni mohli býti vzděláváni ode všech a aby každý muž mohl míti stejnou výsadu.“ (NaS 88:122.)

V radách se zájmy jednotlivců a dané organizace – sboru či odbočky – jedinečným způsobem setkávají; zvláště tehdy, pokud účastníci rad rozumějí těmto zásadám:

1. *Každý člen rady zastává velmi důležitou roli.* Členové rady se mají aktivně zapojovat, ale nemají radě dominovat. Jak učil Pavel: „Nemůžet

tedy oko řící ruce: Nepotřebí mi tebe, aneb opět hlava nohám: Nepotřebuji vás. Nýbrž mnohem více oudové, kteříž se zdadí nejmdejší v těle býti, potřební jsou.“ (1. Korintským 12:21–22.)

2. *Členové rady se snaží přinášet další světlo.* Prorok Joseph Smith učil, že „každý ... se má předtím, než vznesse námitku vůči jakékoli záležitosti, která je radě předložena ke zvážení, ujistit, že může na dané téma spíše vrhnout světlo než šířit temnotu a že jeho námitka je založena na spravedlivosti“.⁴

3. *Členové rady se snaží být sjednoceni.* Členové rady se navzdory různým náhledům na věc snaží „získat vedení od Ducha Svatého“.⁵ Joseph Smith na jedné radě řekl, že „máme-li obdržet zjevení a požehnání nebes, je zapotřebí své myšlenky upírat na Boha, používat víru a být jednoho srdce a jedné mysli“.⁶

Moc skrývající se v plánu dalších kroků

„Každý člověk [může] jednati ohledně nauky a zásady týkající se budoucna, podle mravní svobody jednání, kterou jsem mu dal.“ (NaS 101:78.)

Rada není úplná bez plánů jednat na základě obdrženého zjevení. Účastníci rady mají být vyzváni, aby si dali konkrétní závazky, podle nichž budou jednat. „Je potřeba, abyste na konci rady měli rozděleny úkoly,“ řekla sestra Jean B. Binghamová, generální presidentka Pomocného sdružení. „Ta nejdůležitější práce se odehrává mezi jednotlivými schůzkami.“

Vedoucí vede členy rady ke vzájemné shodě a společné dohodě. Poté zadává a zaznamenává úkoly, jejichž plnění bude později kontrolováno.

Sestra Sharon Eubanková, první rádkyně v Generálním předsednictvu Pomocného sdružení, dodává: „Ta moc je v nás. Když se zavážeme jednat, Pán naše úsilí posvěť. (Viz NaS 43:9.) Podstatou jednání podle smlouvy je dobrovolné přijetí úkolu a podání zprávy o jeho plnění.“

Úloha vedoucího

„Kazatel nebyl lepší nežli posluchač, ani učitel nebyl o nic lepší nežli žák; a tak si byli všichni rovni.“ (Alma 1:26.)

Chceme-li své rady zlepšit, vyhýbejme se světskému stylu vedení. V Pánově království je vedoucí „služebník všech“. (Marek 10:44.) Podobně i vedoucí rady, ať již se jedná o předsedající autoritu, nebo o učitele, předkládá, na co se má zaměřovat pozornost, avšak sám nestojí v centru pozornosti. Vyhýbá se tomu, aby byl dominantním hlasem nebo aby zaujal určité stanovisko ještě předtím, než si vyslechne členy rady.

Vedoucí rady zastává důležitou úlohu v tom, že formuluje účel rady, podporuje diskusi a vyzývá účastníky, aby se zavázali k určitému jednání. Rada funguje lépe tehdy, když vedoucí rady druhým naslouchá; vede je; vyzývá; chrání; a oceňuje jejich příspěvky.

1. *Naslouchejte.* Dobří vedoucí naslouchají řečníkovi a Duchu Svatému. „Myslím, že dar rozlišování funguje lépe tehdy,“ řekl starší Bednar, „když spíše nasloucháme, než když mluvíme.“⁷

2. *Vedte.* Vedoucí rady řídí konverzaci a umožňuje druhým, aby přispívali svými myšlenkami a nápady. V případě potřeby vedoucí znovu připomene původní téma diskuse nebo ji láskyplně nasměruje jinam.

3. *Vyzývejte.* Pán rozsévá zjevení mezi členy rady. Když každého požádáme, aby přispěl svými myšlenkami – včetně těch, kteří jsou zdrženliví či málomluvní – zvýší se pravděpodobnost, že se dozvíme, jaká je vůle Páně.

4. *Chraňte.* Vedoucí rady vytváří atmosféru, v níž se druzí mohou bez obav a vhodně dělit o své myšlenky, tím, že věnuje pozornost těm, kteří něčím přispívají, a chrání je před kritikou a odsouzením. Citlivá témata vyžadují opatrné vedení diskuse. Záležitosti důvěrné povahy zůstávají v důvěrnosti.

5. *Oceňujte příspěvky druhých.* Zatímco se účastníci rady dělí s ostatními o své myšlenky a nápady, vedoucí oceňuje jejich příspěvky k diskusi tím, že jim za ně děkuje a že podobné myšlenky či nápady propojuje. Toto ocenění účastníkům pomáhá cítit se

součástí procesu přijímání zjevení a motivuje je k tomu, aby jejich příspěvky k diskusi byly užitečné.

Nové studijní osnovy, nový závazek

V tomto novém roce a s těmito novými osnovami přichází období nového závazku. Jsme požehnáni znovu-zřízeným evangeliem Ježíše Krista. Je naší zodpovědností a výsadou usilovat o Jeho vedení a konat Jeho dílo. Tento krok směrem kupředu na našich nedělních shromážděních Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení nespočívá jen v tom, abychom měli lekci o tom, že máme něco dělat; spíše zasedáme v radě a podporujeme spravedlivé jednání – jednání, které bude „tlačiti mnoho lidí do Sionu s písněmi věčné radosti“. (NaS 66:11.) ■

POZNÁMKY

1. Joseph Smith, v: „Minutes, 17 February 1834“, josephsmithpapers.org.
2. *Příručka 2: Správa Církve* (překlad vybraných kapitol, 2010), 2.4.4.
3. Viz David A. Bednar, „Panel Discussion“ (celosvětové školení vedoucích, listopad 2010), broadcasts.lds.org.
4. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith (1976), 94.
5. *Příručka 2*, 3.3.2.
6. Joseph Smith, v: „Minutes, 27 February 1832“, josephsmithpapers.org.
7. David A. Bednar, „Panel Discussion“.

CO JE NOVÉHO NA SHROMÁŽDĚNÍCH MELCHISEDECHOVA KNĚŽSTVÍ A POMOCNÉHO SDRUŽENÍ?

První neděli každého měsíce probíhají na shromážděních Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení diskuse pod vedením člena či členky předsednictva nebo vedoucího skupiny. Tato shromáždění jsou rady, v nichž se máme „poučovati a vzdělávati“ (NaS 43:8), zatímco se budeme společně radit ohledně různých záležitostí a potřeb. Tyto diskuse vedou k určitému jednání – ať již osobnímu, nebo kolektivnímu.

Během ostatních nedělí podáváme zprávu o zadaných úkolech a navazujeme na dřívější diskusi. Podle potřeby zadáváme a zaznamenáváme nové úkoly. Diskuse během těchto shromáždění se zaměřují na nauku obsaženou v poselstvích z generální konference a na konkrétní témata vybraná generálními vedoucími Církve. Tyto diskuse vede člen/členka předsednictva, vedoucí skupiny nebo povolaný učitel/povolaná učitelka. Pocity a zážitky, které během těchto diskusí získáváme, nás inspirují k určitým osobním krokům a změnám.

**Starší
M. Russell Ballard**
Kvorum Dvanácti
apoštolů

VĚČNÝ VÝZNAM rodiny

Chrámy jsou pro Svaté posledních dnů velmi důležité, protože v nich jsou manželské páry oddávány na čas a věčnost, nikoli jen dokud je smrt nerozdělí. Církev v dokumentu „Rodina – prohlášení světu“ před 23 lety prohlásila: „Manželství mezi mužem a ženou je ustanoveno Bohem a ... rodina je středem Stvořitelova plánu pro věčný osud jeho dětí.“¹

Tato nauka vysvětluje náš pevný postoj ohledně rodiny. Také věříme, že máme s porozuměním, láskou a soucitem projevovat zájem o všechny lidi. Ve svém proslovu se nejprve zaměřím na naukové důvody toho, proč v naší Církvi zastávají tak důležitou úlohu tradiční rodiny. Dále vysvětlím vztah mezi náboženským náhledem na rodinu a náboženskou svobodou. A nakonec zmíním několik základních zásad

ohledně toho, jak můžeme navzdory neshodám či odlišným názorům projevovat zájem o druhé kolem sebe.

Starší M. Russell Ballard ve svém proslovu proneseném na devátém Světovém kongresu rodin v Salt Lake City v Utahu řekl, že ti, kteří věří v tradiční manželství, musí shromáždit veškerou možnou podporu na posílení a ochranu své víry, rodiny a svobody.

Čemu Církev věří ohledně rodiny

Abych poskytl kontext pro to, čemu Církev ohledně rodiny věří, rád bych citoval slova písně, kterou často zpívají naše děti v Církvi a která má název „Dřív jsem žil v nebesích“. Tato píseň vysvětluje, odkud jsme přišli, proč jsme zde a kam jdeme. Tomuto Svatí posledních dnů říkají plán spasení – věčný plán našeho Nebeského Otce.

*Dřív jsem žil v nebesích, než jsem se narodil sem,
žil jsi tam také ty, chtěli jsme přijít na zem.
Nebeský Otec nám předložil nádherný plán,
pozemský život je pro věčné spasení dán.*

*Otec se otázel, kdo lásky dost bude mít,
kdo život daruje, umožní nám věčně žít.
Jeden chtěl prosadit všem lidem jen vůli svou,
Ježíš však řekl: „Já chci sloužit pro slávu Tvou.“*

*Ježíš byl vybrán a přišel nám spasení dát,
smrt a zlo překonal, co víc si můžeme přát?
Dává nám naději, že věčně budeme žít
a domov v nebesích s milujícím Otcem mít.²*

Se slovy této písně na mysli mi dovoluete vysvětlit několik důležitých prvků plánu spasení, které kladou důraz na nesmrtnost a věčnou podstatu nás i naší rodiny.

Před tímto životem jsme žili s Bohem, který je našim Nebeským Otcem. Je doslovným Otcem našeho ducha a my jsme Jeho duchovní děti. Proto všichni, kteří se rodí do tohoto života, jsou duchovní bratři a sestry.

„Jediným Božím záměrem – Jeho dílem a Jeho slávou – je umožnit každému z nás, aby se těšil všem Jeho požehnaním.“ Naše možnost vybrat si, zda budeme, či nebudeme poslušni Jeho příkázání, rozhoduje o našem věčném určení. „Středem Božího plánu je Ježíš Kristus. Ježíš Kristus svým Usmířením naplnil záměr svého Otce a umožnil, aby každý z nás mohl dosáhnout nesmrtnosti a věčného života.“³ Jsme-li oddáni v chrámu „na čas ... [a] celou věčnost“, jsou manželské a rodinné svazky spojeny kněžskou pravomocí, aby trvaly i po smrti. (NaS 132:7.)

Doufám, že tento stručný přehled vám pomůže porozumět tomu, jak je naše teologie zcela provázána s tradiční rodinou. Společnost, zákony a populární názory se mohou měnit, ale společenská verze rodiny nemůže nahradit, ani nenahradí Boží záměr a plán pro Jeho děti.

V dnešním světě, kdy se manželství a děti čím dál více ocitají na okraji zájmu, není Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů jedinou organizací, která považuje tradiční rodinu za jeden ze svých nejdůležitějších naukových prvků.

Papež František řekl: „[Bůh] stvořil muže a ženy, aby pociťovali štěstí, aby sdíleli svou cestu s někým, kdo je doplňuje, aby prožívali ony zázračné zkušenosti s láskou – aby milovali a byli milováni a aby zajistili, že jejich láska zplodí děti.“⁴

Jižní baptistická církev prohlašuje: „Manželství znamená sjednocení jednoho muže a jedné ženy ve smluvním závazku na dobu tohoto života. ... Manžel a manželka mají před Bohem stejnou hodnotu, neboť jsou oba stvořeni podle obrazu Božího.“⁵

Naše nauky týkající se věčné rodiny i prohlášení dalších význačných křesťanských představitelů umožňují lépe pochopit, proč se tak věnujeme péči o tradiční rodiny a jejich ochraně a podpoře.

Světská podpora náboženských stanovisek

Někteří lidé se domnívají, že takováto nauka a prohlášení představují iracionální náboženské názory. Nicméně Nejvyšší soud Spojených států v červnu 2015 věnoval zvláštní úsilí tomu, aby i přes uznání sňatků osob stejného pohlaví připustil, že upřímní a rozumní lidé mohou zastávat odlišný názor:

„Manželství je pro ty, kteří žijí podle svého náboženství, posvátné. ...

V náboženských a filosofických textech přesahujících čas, kultury a vyznání, i v umění a v literatuře ve všech jejich podobách, jsou nespočetné odkazy na krásu manželství. Je spravedlivé a nutné říci, že tyto odkazy se zakládají na porozumění tomu, že manželství je svazek mezi dvěma osobami odlišného pohlaví. ...

Manželství je podle jejich názoru svou podstatou různopohlavním svazkem muže a ženy. Tento názor v dobré víře již dlouho zastávali – a dál zastávají – rozumní a upřímní lidé zde i po celém světě.“⁶

Nejvyšší soud správně uznal, že mnozí upřímní a rozumní lidé ve světě dál uznávají tradiční manželství.

Víra, rodina a svoboda

Veřejná debata musí pro tyto názory – s vědomím toho, že rozumní a upřímní lidé mohou nahlížet na manželství

pouze jako na svazek mezi lidmi opačného pohlaví – najít prostor a náboženská svoboda musí tyto názory chránit. Vzhledem k tomu, že náboženská přesvědčení mohou ovlivňovat to, jak věřící lidé pohlížejí na samotný účel života, působí tyto názory na to, jak tito lidé reagují na okolní společnost.

Vzpomínám si na jednu událost ze zpráv o tom, jak malým dětem jejich učitel ve škole četl příběh o dvou princích, kteří se do sebe zamilují. Učitel přednesl dětem tento příběh bez jakéhokoli upozornění či předchozího oznámení. Žádost rodičů o to, aby byli v případě, že by se měl tento příběh v budoucnu číst znovu, na tuto skutečnost předem upozornění, škola zamítla.⁷

Skutečně by vedení školy ublížilo, kdyby rodičům umožnilo, aby se jejich děti neúčastnily výuky, když se bude probírat něco, co je v rozporu s jejich přesvědčením? Rozhodnutí školy vypadá jako přímý útok na úlohu rodičů ve výchově vlastních dětí.

Žijeme v době extrémů. Najít shodu se často zdá být obtížné a těžko dosažitelné. Slýcháme příběhy o lidech, kteří se snaží věrně držet svých měřítek, a druzí je přesto obviňují z náboženské nesnášenlivosti či netolerance nebo je ve zjevně přehnané míře trestají.

Většina z téměř 200 zemí světa, včetně Spojených států, uznala výsadní právo rodičů na výuku svých dětí, když podepsaly Mezinárodní pakt o občanských a politických právech. V 18. článku tohoto ujednání se uvádí: „Strany ... se zavazují respektovat svobodu rodičů ... zajistit náboženskou a morální výchovu svých dětí podle svého vlastního přesvědčení.“⁸

Tento dokument týkající se mezinárodní ochrany lidských práv je v souladu s postojem Církve, která v prohlášení o rodině uvádí: „Rodiče mají posvátnou povinnost vychovávat své děti v lásce a spravedlivosti ... a učit je vzájemně se milovat a sloužit jeden druhému [a] dodržovat přikázání Boží. ... Manželé a manželky – matky a otcové – se budou před Bohem zodpovídat z toho, jak tyto povinnosti plnili.“⁹

Může se zdát, že převažující mínění s námi nesouhlasí, ale máme velkou podporu, abychom dál zastávali své názory týkající se tradičního manželství. Zmínil jsem jen několik málo zdrojů. Je jich mnohem více.

Musíme shromáždit veškerou možnou podporu na posílení a ochranu své víry, rodiny a svobody. Někteří lidé se aktivně snaží nás o tato práva připravit. Jedna zpravodajská reportáž zmiňuje, že na potlačování ochrany náboženské svobody ve Spojených státech se vynakládají miliony dolarů.¹⁰

Pokud jde o tyto hrozby, mám pocit, že nejlépe to vyjádřil můj kolega, starší Dallin H. Oaks z Kvora Dvanácti apoštolů: „Ani při své snaze být mírní a vyhýbat se svárům nesmíme slevovat ze své oddanosti vůči pravdám, jež chápeme, nebo ji oslabovat. Nesmíme činit ústupky ve svých postojích nebo hodnotách.“¹¹

Pokud jsou ti, kteří se stavějí proti nám, ve své oddanosti hodnotám rozmanitosti a rovnoprávnosti upřímní, měli bychom být schopni spolupracovat, abychom našli vzájemné pochopení a pokojné řešení. Vnucování vlastního přesvědčení druhým, jak se to stalo v případě dětí, kterým učitel navzdory přáním rodičů četl dotyčný materiál, rozmanitost oslabuje a váhy rovnoprávnosti vychyluje. Když budeme usilovat o smírné řešení problémů a projevovat lásku všem Božím dětem, které jsou našimi bratry a sestrami, budeme moci vytvořit pokojnou a rozmanitou tapisérii různých ideálů a přesvědčení.

Základní zásady týkající se lásky k druhým

Když jsem nyní popsal důležitost tradičního manželství a skutečnost, že musíme hájit svá práva, dovoluji mi vysvětlit, proč máme přátelsky nabízet ruku těm, s nimiž nesouhlasíme. Ježíš Kristus nám přikázal:

„Milujte nepřátel[e] své, dobrořečte těm, kteříž vás proklínají, dobře číňte nenávidícím vás, a modlte se za ty, kteříž vás utiskují a vám se protíví,

abyste byli synové Otce svého, kterýž jest v nebesích.“
(Matouš 5:44–45.)

Právě tak jako se nestráníme a nemáme stranit členů rodiny, s nimiž nesouhlasíme, tak se nemůžeme a nemáme stranit ani těch, kteří vypadají, přemýšlejí nebo jednájí jinak než my. Nejvíce lidskosti projevujeme tehdy, když dáváme najevo lásku a laskavost všem Božím dětem. Svě učeďnictví projevujeme tehdy, když odmítáme ostrý tón hlasu, když odmítáme posměšné nálepky a když do veřejné diskuse vstupujeme se snahou najít spravedlivé řešení skrze porozumění a vzájemnou úctu.

Církev nedávno podpořila zákonné opatření, které zrovnoprávňuje zájmy lidí z LGBT komunity se zájmy těch, kteří zastávají tradiční náboženské názory. Zákon

příslušníky LGBT komunity chrání, aby nemohli být kvůli své sexuální orientaci nebo identitě propuštěni ze zaměstnání nebo odmítnuti při hledání ubytování. Zároveň je tímto rozsáhlým zákonem chráněno náboženské vyznání a právo praktikovat hluboce zakořeněná náboženská přesvědčení.¹²

Ani jedna strana nedosáhla všeho, co požadovala, ale naše spolupráce s LGBT komunitou a utazskými zákonodárci zmírnila rozporuplnost mezi našimi komunitami, aniž by bylo nutné dělat ústupky v klíčových zásadách.¹³ Můžeme mít rádi jeden druhého, aniž bychom museli dělat ústupky v osobních Bohem daných ideálech. A můžeme o těchto ideálech diskutovat, aniž bychom druhé ignorovali.

Ježíš Kristus byl dokonalým příkladem toho, jak mít rádi druhé. Jen několik hodin předtím, než zahájil onen bolestivý proces, kdy zaplatil za hříchy každého z nás, se setkal se svými apoštolů, aby se zúčastnili hostiny svátku přesnic – Jeho poslední večeře – a předal jim poslední ponaučení, která k nim ve smrtelnosti pronesl. Mezi Jeho slovy je toto působivé a přelomové prohlášení: „Přikázání nové dávám

vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého.“ (Jan 13:34.)

Můžeme konkrétně a s nadšením mluvit o výhodách manželství mezi mužem a ženou, aniž bychom projevovali neúctu či ubližovali těm, kteří mají jiný názor. Jakožto bratři a sestry se máme bez ohledu na své přesvědčení či jednání snažit jeden druhému porozumět. Pamatujte na to, že v konečném důsledku, ať již jsme sezdaní, či svobodní, je každý z nás jedinečnou součástí velkolepého Božího plánu.

Závěr

Prorok Joseph Smith a jeho bratr Hyrum byli 27. června 1844, zatímco byli drženi ve vazbě, zavražděni rozlíceným davem. Po jejich mučednické smrti členové Církve během stavby chrámu Nauvoo zažívali pronásledování a zlovolné skupiny lidí jim hrozily, že je zničí. Oni však vytrvali, i když věděli, že chrám budou muset opustit. Než byli vyhnáni, chodili dnem i nocí do chrámu, aby tam uzavírali posvátné sliby, které je jako rodiny spojily na věčnost.¹⁴

Prarodiče ze strany mé matky i mého otce cestou do údolí Solného jezera zaplatili nesmírnou cenu v podobě

utrpení a strádání. Rodiny pionýrů rozdělila smrt, ale navzdory tomu, že během bezútěšného putování na západ pohrbívaly své děti, manželské partnery, rodiče, prarodiče a přátele, šly vytrvale dál.

Jejich víra v božský plán připravený Nebeskými rodiči, kteří nás milují, jim dodávala odvahu tváří v tvář nesmírným těžkostem. Hledaly místo, kde by mohly bez pronásledování vychovávat rodiny v lásce k Bohu a sloužit Mu. Děkuji jim za to, že nás vedly svým příkladem.

Nauka a teologie Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů doslova začíná a končí rodinou. Opakuji, co jsem již řekl: věříme, že před životem na této zemi jsme žili jako členové duchovní předsmrtné rodiny Boží; a jako děti Nebeských rodičů se na zemi máme připravit na to, abychom se vrátili a obdrželi požehnání slíbená těm, kteří dodržují Boží přikázání.

Toto poznání připraví každého z nás na onen den, kdy zemřeme, a poté, až se vrátíme do Boží svaté přítomnosti, s určitostí poznáme skutečný účel Jeho plánu, který pro nás má. A tak, jak je zmíněno v prohlášení o rodině, „vyzýváme odpovědné občany a vládní úředníky, ať jsou kdekoli, aby podporovali ty kroky, které jsou určené k udržení a posilování rodiny jako základní jednotky společnosti“.¹⁵ ■

Z proslovy proneseného 27. října 2015.

POZNÁMKY

1. „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, listopad 2010, 129.
2. „Dřív jsem žil v nebesích“, *Zpěvník pro děti*, 146.
3. *Každé evangelium mé – příručka k misionářské službě* (2005), 48.
4. „Pope Francis’s Homily at the Family Synod’s Opening Mass“, *Catholic Herald*, Oct. 4, 2015, catholicherald.co.uk.
5. „Basic Beliefs: Family“, Southern Baptists Convention, sbc.net/aboutus/basicbeliefs.asp.
6. Obergefell et al. v. Hodges, 576 U.S. (2015), supremecourt.gov.
7. Viz „Teacher, School Sued over Gay Fairy Tale“, NPR, Apr. 27, 2006, npr.org.
8. „International Covenant on Civil and Political Rights“, Article 18, United Nations Human Rights, ohchr.org.
9. „Rodina – prohlášení světu“, 129.
10. Viz Kevin Jones, „LGBT Grant-maker Wants to Win Religious Liberty Fight within Three Years“, Catholic News Agency, July 29, 2015, catholicnewsagency.com.
11. Dallin H. Oaks, „Láska k druhým a respekt k odlišnostem“, *Liahona*, listopad 2014, 26.
12. Viz Dennis Rombo, „LDS Church, LGBT Advocates Back Anti-Discrimination, Religious Rights Bill“, *Deseret News*, Mar. 4, 2015.
13. Viz „Utah Lawmakers Introduce Bill Balancing Religious Freedom and Nondiscrimination Protections“, Mar. 4, 2015, mormonnewsroom.org.
14. Viz *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2nd ed. (Church Educational System Manual, 2003), 302–304.
15. „Rodina – prohlášení světu“, 129.

PORTRÉTY VÍRY

Když se Amanda začala v letech dospívání potýkat s těžkostmi, hledala nové zážitky a odpadla od Církve. Po několika letech pociťovala prázdnotu. Hledání štěstí začalo jednou důležitou otázkou.

CODY BELL, FOTOGRAF

Amanda Jiriová

Kapské Město, Jihoafrická republika

Byla jsem neaktivní asi osm let. Během této doby jsem se stýkala s nesprávnými přáteli. Maminka onemocněla nevléčitelnou nemocí a mě to hodně trápilo. Pociťovala jsem v nitru prázdnotu. Začala jsem si říkat: „Kdy jsem byla naposledy opravdu šťastná?“

Pak jsem si vzpomněla na dobu, kdy jsem byla v Mladých ženách. A uvědomila jsem si, že právě tehdy jsem se naposledy cítila opravdu šťastná. Následující neděli jsem se rozhodla vrátit na shromáždění. Setkala jsem se s presidentem odbočky a zahájila svou cestu pokání.

Zanedlouho jsem byla povolána pracovat s Mladými ženami. Když jsme odříkávaly téma Mladých žen, okamžitě jsem si ho vybavila! Pokaždé, když dnes odříkávám toto téma, získávám potvrzení, že právě tato Církev je místem, kam patřím.

DALŠÍ INFORMACE

Další informace o Amandině hledání štěstí najdete na stránkách liahona.lds.org.

Další informace o hledání štěstí od presidenta Thomase S. Monsona najdete na stránce lds.org/go/11839.

VZÁJEMNÉ ODPOVĚDI NA MODLITBY

Když jsem jako misionář končil v Illinoiské misii Chicago-jih, dostal jsem zvláštní povolení navštívit svou předchozí oblast a sejít se na večeři s rodinou Tremillových. Sloužil jsem v jejich sboru celý rok a přirostli mi k srdci.

Během večeře mě bratr Tremillo povzbudil, abych se cestou domů alespoň jednou podělil s někým o poselství štěstí. Řekl mi, že Pán mi v letadle přivede do cesty někoho, kdo bude potřebovat mou pomoc. Slíbil jsem, že to udělám.

Od onoho okamžiku až do doby, kdy jsem odjel z Chicaga, jsem se také modlil o potvrzení, abych věděl, že Pán mou obět v podobě služby na misii přijal.

O tři týdny později jsem nastoupil do letadla, kterým jsem měl odletět domů. Když jsem přicházel ke svému

sedadlu, žena, která seděla hned vedle, zvedla oči. „To snad není možné!“ zvolala. „Tomu nemůžu uvěřit!“

Zprvu mě napadlo: „No skvělé, určitě nesnáší mormony!“ Když jsem se posadil, sdělila mi, že se jmenuje Kelly a že je nedávno obrácenou členkou Církve. Řekla mi, jak je ráda, že vedle ní sedí misionář. Kelly mi vyprávěla, že naposledy vedle ní seděla žena, která byla zaměřená proti mormonům a o Kellyně nově nalezené víře mluvila velmi nelaskavě. To Kelly rozrušilo a měla několik otázek. A tak se modlila o odpovědi a útěchu.

V srdci jsem se pomodlil a vydal jí svědectví o pravdivosti evangelia a o lásce, kterou Bůh chová ke svým dětem, včetně ní. Vyprávěl jsem jí o tom, jakou radu mi dal bratr

Tremillo. A řekl jsem jí, že Bůh připravil tento zvláštní okamžik jen pro ni.

Kelly mi se slzami v očích poděkovala. Také řekla: „Je vidět, že jste byl dobrý misionář a že Pán vaši službu přijímá.“ V tu chvíli jsem pocítil hlubokou lásku, kterou ke mně Bůh chová. A teď jsem to byl já, kdo začal plakat. Se slzami v očích jsem Kelly poděkoval a řekl jí, že je odpovědí na mou modlitbu. Zodpověděl jsem několik dalších otázek, které měla, a vyměnili jsme si e-mailové adresy.

Letadlo přistálo a my jsme si zamávali na rozloučenou, zatímco ona pokračovala ke svému dalšímu letu. Budu navždy vděčný za to, že Nebeský Otec byl ochoten nám takto láskyplně požehnat. ■

Levi Kempton, Arizona, USA

Když jsem přicházel ke svému sedadlu, žena, která seděla hned vedle, zvedla oči. „To snad není možné!“ zvolala.

PÉČE O MÉ NEMOCNÉ DÍTĚ A MÉ POVOLÁNÍ

Když jsem byla ve svém sboru povolána rádkyní v Mladých ženách, povolání jsem přijala, ale dělala jsem si starosti s tím, jak to zvládnou. Cítila jsem se nepřipravená a právě jsem procházela obtížným obdobím.

Tři měsíce před přijetím tohoto povolání se mi po rizikovém těhotenství narodil syn Nicolas. Vyžadoval neustálou lékařskou péči. Několik týdnů po narození se mu na víčku objevila červená tečka, která se začala postupně zvětšovat. Dětský lékař nám vysvětlil, že se jedná o nezhoubný nádor, který se ztratí, až bude Nicolasovi jeden rok. Nádor se ale rychle zvětšoval. Zabíral mu místo v oční jamce, a kdyby se neléčil, poškodil by mu nakonec trvale zrak.

I když to bylo těžké, rozhodli jsme se zahájit chemoterapii. Nicolasovo křehké tělíčko reagovalo na léčbu negativně. Každý den měl horečky, trpěl neustálými infekcemi a měl nízkou váhu. Kvůli tomu všemu také hodně plakal. Za těchto podmínek pro mě bylo čím dál těžší vykonávat své povolání. Nevěděla jsem, jak to vůbec zvládnou.

Naštěstí mě podporoval manžel. Společně jsme měli pocit, že mám

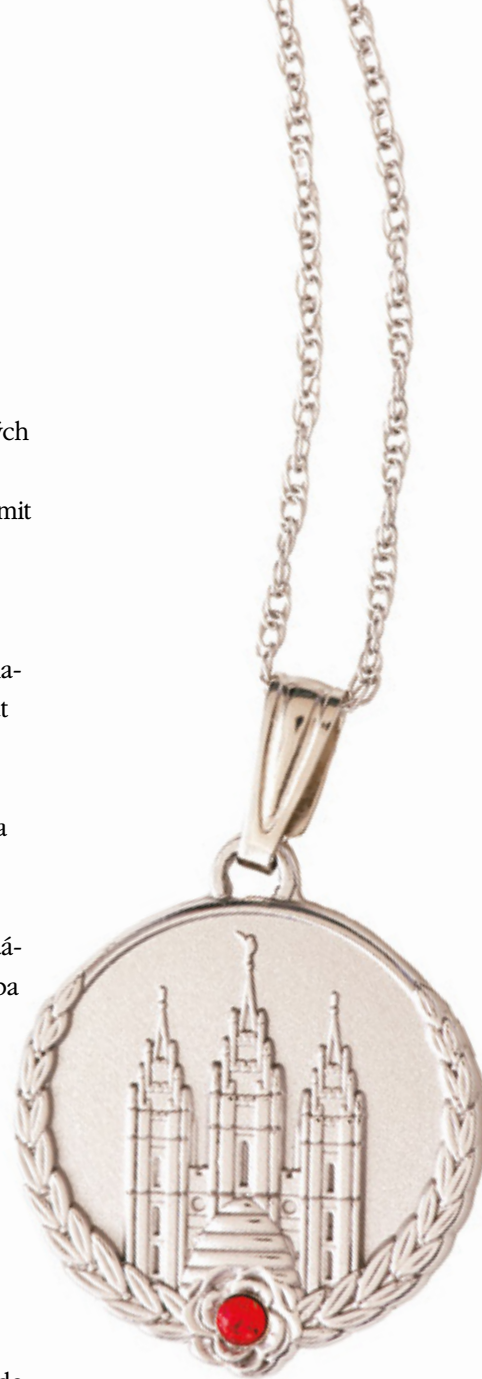
pokračovat. Také presidentka Mladých žen mě podporovala. Byla to věrná a trpělivá sestra. Pomohla mi uvědomit si vlastnosti, o nichž jsem ani nevěděla, že je mám, a najít možnosti ke službě, o kterých jsem ani netušila.

To, že jsem byla každý týden s mladými ženami, mi pomáhalo odpoutat se od neustálých injekcí, vyšetření a návštěv u lékaře. Díky tomu jsem nemarnila čas tím, že bych se litovala nebo si kladla otázky, proč se toto mému andílkovi děje. Mé povolání bylo požehnáním, a než jsem se nadála, Nicolas začal nabírat na síle a léčba skončila. Stal se z něj veselý a zdravý chlapec, který byl plný energie.

Služba oněm statečným dcerám Nebeského Otce mi pomohla překonat pocity nedostatečnosti, vytvořit si věčná přátelství, objevit osobní talenty a zdokonalit se ve svých zodpovědnostech matky a manželky.

Je pravda, že ne vždy nám Pán odejme těžkosti, ale celým svým srdcem vím, že je vždy ochoten nám pomáhat, abychom měli sílu je zvládat. ■

Ariele Queiroz Meyer Fischerová,
Santa Catarina, Brazílie

Bylo pro mě čím dál těžší vykonávat povolání v Mladých ženách. Nevěděla jsem, jak to vůbec zvládnou.

MODLITBA NA STŘEŠE

Jednoho deštivého podzimního dne jsem vyšel na půdu a všiml si, že tam zatéká. Z hrotů střešních hřebíků mezi dvěma krokvemi odkapávala voda. Před lety jsem toho v domě hodně opravil a nebál jsem se pouštět do nových projektů. Tentokrát jsem ale zápolil s určitými osobními problémy a moc jsem si nevěřil. Necítil jsem se emocionálně dost silný na to, abych netěsnost ve střeše nějak vyřešil, i když jsem věděl, že je potřeba to udělat, než přijde zima.

Asi o týden nebo dva později jsem vylezl na střechu s pracovním nožem, špachtlí a spárovací pistolí s tubou střešního tmelu. Věděl jsem, že jen musím najít ve střeše místo, kudy zatéká, a utěsnit ho tmelem. Netušil jsem ale, kde to místo je. Byl jsem z toho rozladěný. Zastavil jsem se

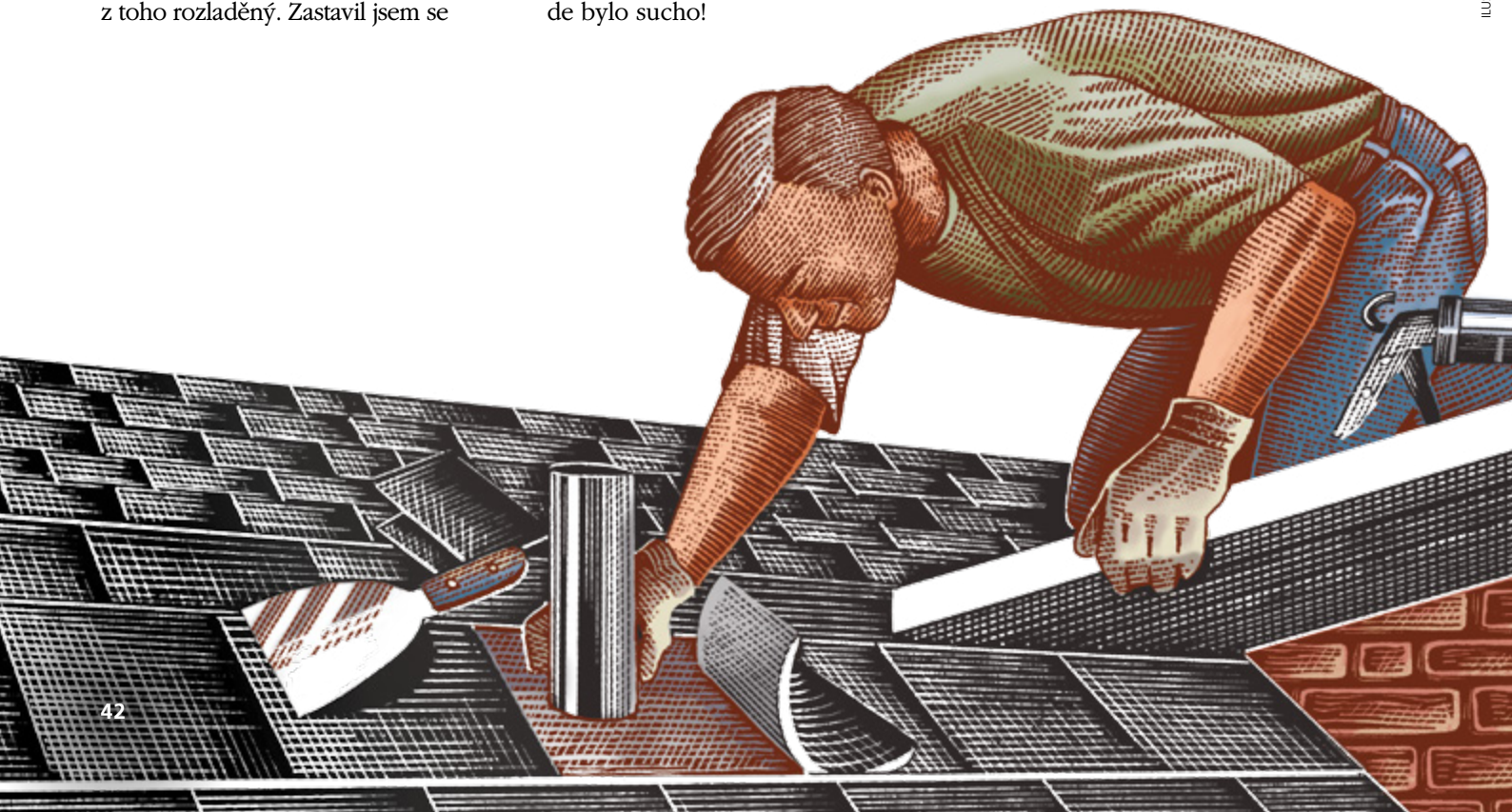
a v modlitbě požádal Pána, aby mě navedl na správné místo, a mohl jsem tak netěsnost opravit. Očekával jsem, že mi to místo prostě ukáže. Místo toho mi na mysli vytanulo slovo: *hledej*.

To zrovna nebyla odpověď, kterou jsem si přál slyšet, ale začal jsem se rozhlížet kolem. Očima jsem spočinul na větracím otvoru. Odstranil jsem dva malé šindele u otvoru a spatřil místo, které vypadalo jako zdroj zatékání. Odřezal jsem starý ztvrdlý tmel a nanesl dostatečnou vrstvu tmelu nového. Vyměnil jsem šindele a za necelou hodinu bylo hotovo. Má skleslá nálada zmizela a já jsem měl dobrý pocit ze sebe i z toho, jak jsem problém vyřešil. Když příště přišlo, zkontroloval jsem na půdě, zda někde nezatéká, a všude bylo sucho!

Vzpomněl jsem si na Olivera Cowde-ryho, který nevěnoval určitému problému žádnou myšlenku, leda tu, že požádal Pána. (Viz NaS 9:7.) I já jsem podobně jako on očekával, že Pán mi zkrátka na modlitbu ihned odpoví, aniž bych tomu ze své strany věnoval nějaké úsilí. A uvědomil jsem si, jak moc se mi zlepšila nálada, když jsem musel vynaložit vlastní úsilí a musel jsem to „promyslet“ (NaS 9:8) – musel jsem hledat. Naučil jsem se, že Pán za nás neudělá vše. Bude nám pomáhat a bude nás vést, ale také od nás očekává, že uděláme vše, co je v našich silách, protože to přináší osobní růst. ■

Valiant K. Jones, Michigan, USA

Potřeboval jsem jen najít ve střeše místo, kudy zatéká, ale netušil jsem, kde je, a tak jsem se zastavil a pomodlil.

BYL TOTO KONEC MÉHO ŽIVOTA?

Byl jsem zdravý otec dvou krásných dětí a manžel úžasné a pracovitě manželky. Měl jsem dobrou práci se stabilním příjmem. Život vypadal dokonale, ale vše se začalo hroutit, když mi lékaři diagnostikovali rakovinu nosohltanu – vzácný typ rakovinného nádoru hlavy a krku.

Sloužil jsem v té době jako rádce biskupa, a když jsme v kapli pořádali každoroční basketbalový turnaj, začalo mi být velmi nevolno. Navštívil jsem lékaře, a ten mi po mnoha laboratorních testech oznámil, že mám rakovinu nosohltanu ve 4. stádiu. Byl jsem z toho vyčerpán a dělal jsem si starosti. Přemýšlel jsem, zda to je konec mého života a co bude s rodinou, pokud zemřu. To jediné, na co jsem se mohl spolehnout, pokud jde o vedení a útěchu, byla modlitba k Nebeskému Otci.

Po třech dnech neustálých modliteb jsem pocítil, jako kdyby mi nějaký jemný hlas našeptával: „Neboj se.“

Od onoho okamžiku mě v myšlenkách strach ze smrti opustil. Bylo to pro mě nadále těžké. Byly chvíle, kdy jsem nemohl pozřít žádné jídlo a bylo mi špatně do té míry, že jsem nemohl spát, ale nevzdal jsem se a od Boha se neodvrátil – a On mi pomáhal.

Je tomu již více než 18 let, co rakovina přešla do remise. Nevím, jak dlouho mi Bůh dovolí žít, ale jsem rád, že mohu dál sloužit svým bratrům a sestrám. Vím, že Nebeský Otec nás nikdy neopouští ani na nás nezapomíná. A pokud si přejeme obdržet od Boha požehnání, nemůžeme Ho opustit či na Něj zapomenout ani my. ■

Samson Ho, Hongkong, Čína

Předčasný návrat domů

Destiny Yarbrová

Oba moji rodiče sloužili na misi. V mládí jsem naslouchala jejich příběhům z misie a snila jsem o dni, kdy budu moci sama sloužit Pánu jako misionářka na plný úvazek.

Příprava na misi byla jedním z nejužasnějších období mého života. Cítila jsem se Pánu blíže než kdy dříve. Obdržela jsem povolání sloužit v Maďarské misi Budapešť a nastoupila jsem do Misionářského výcvikového střediska (MTC) v Provu s odhodláním věnovat Nebeskému Otci vše.

Pobyt v MTC byl pro mě neuvěřitelným duchovním zážitkem. Zatímco jsem pocítovala čím dál větší blízkost Pánu, upřímně jsem se modlila, abych byla ochotna udělat cokoli, o co mě Pán požádá, a slíbila jsem Mu, že budu mít lidi v Maďarsku z celého srdce ráda.

Ke konci svého pobytu v MTC jsem onemocněla. Po krátkém pobytu doma, abych se zotavila, jsem

mohla pokračovat ve službě na misi v Maďarsku. Dostala jsem úžasnou trenérku, sestru Sunshine Nestorovou, která mě učila rozpoznávat každodenní láskyplná milosrdenství Páně a Jeho zázraky.

Po několika měsících jsem onemocněla znovu. I když jsme se sestrou Nestorovou dál pracovaly ze všech sil, musela jsem se znovu vrátit domů.

V duchu jsem měla pocit, že jsem Pána zklamala, protože jsem neodsloužila „úplnou“ misi. Byla jsem přesvědčena, že v Maďarsku jsou zcela jistě lidé, které jsem „bývala mohla“ učit, kdybych neomrocnila. Říkala jsem si, že jsem možná neměla dost víry na to, abych se uzdravila, protože Pán koneckonců své misionáře ochraňuje. *Nikdy* mě však nenapadlo, že má oběť Pánu nebude spočívat v tom, že Mu věnuji rok a půl života, ale v tom, že obětuji onen druh misie, na který jsem se tak těšila.

Existuje mnoho možností, jak nadále sloužit Pánu a naplňovat svůj život smysluplnými věcmi po předčasném návratu z misie.

Hledání smysluplné činnosti po návratu domů

Když jsem odcházela od letadla, kterým jsem se vrátila domů, nemohla jsem se ubránit myšlence, že odchodem z misijního pole jsem opustila tu nejdůležitější práci svého života. Chvíli to trvalo, ale zjistila jsem, že i doma na mě čeká práce, díky níž bude můj život naplněn smysluplnými věcmi.

Bez ohledu na to, z jakého důvodu se z misie vracíte dříve, než jste očekávali, se rozhodněte ještě dnes, že tato zkušenost pro vás bude krokem *kupředu* na cestě pokroku, nikoli krokem zpět. Já jsem se domů vrátila ze zdravotních důvodů, a někteří se vrací domů z jiných důvodů – mimo jiné i kvůli tomu, že spáchali nějaký přestupek. A proto se některé náměty uvedené dále v textu nemusí týkat vaší situace. Modlete se k Pánu, abyste zjistili, jak Mu můžete sloužit i doma. Pokud jste se například vrátili domů kvůli přestupku a ještě nejste hodni navštěvovat chrám, můžete přesto najít určitý smysl v tom, že se budete pravidelně procházet po chrámovém pozemku a že si slíbíte, že se jednou do Jeho svatého domu vrátíte.

Kromě čtení písem, modlitby a chození na shromáždění byl na cestě k mému uzdravení velmi důležitý každý z dále uvedených kroků.

1. Zůstat v kontaktu

Prvním krokem k tomu, abych mohla svůj život naplňovat smysluplnými věcmi, bylo zůstat v kontaktu se Svatými a s misionáři v Maďarsku. Určitou dobu jsem se vždy nejvíce těšila na misionářské přípravné dny, kdy jsem dostávala e-maily od sestry Nestorové a od svých společnic z MTC. Musím přiznat, že někdy nebylo snadné číst o misii mých společnic ani mluvit s lidmi z Maďarska, po kterých se mi tolik stýskalo. Když na to ale nyní vzpomínám, uvědomuji si, že

pro mé uzdravení bylo nesmírně důležité slyšet o zázracích, které se tam odehrávaly.

2. Indexování na internetu

Můj mladší bratr, kterého jemně pobídla má předvídavá maminka, mě přesvědčil, abych začala indexovat. Zpočátku jsem přepsala několik dávek jmen, jen abych ho potěšila, ale pak se jednou na monitoru objevila matrika s maďarskými jmény. Pociťla jsem Ducha, který mi dal najevo, že mohu dál pomáhat maďarským duším přijít ke Kristu – jen tentokrát na *druhé* straně závoje!

3. Stanovení si cílů

Po misií mi všechny životní cíle, které jsem si stanovila před misií, připadaly kvůli mému stávajícímu zdravotnímu stavu nedosažitelné. Ale časem jsem si uvědomila, že existují cíle, kterých mohu dosáhnout i vleže. Těmto cílům – jako například přečtení knihy *Jesus the Christ [Ježíš Kristus]* – jsem říkala „horizontální cíle“ a pracovala jsem na nich každý den.

4. Návrat do školy

Jedním z cílů, které jsem si dala před misií, bylo absolvovat vysokou školu. Jelikož účast na přednáškách by byla kvůli mé nemoci a neustálým návštěvám u lékaře obtížná, tatínek mě povzbudil, abych se zapsala do on-line kurzů v programu Independent Study, který nabízí Univerzita Brigham Younga. Nejenže to byl pro mě dosažitelný horizontální cíl, ale také jsem si uvědomila, že možná budu schopna dosáhnout více předemisijních cílů, než jsem si myslela.

5. Služba na on-line misií

Jednou na shromáždění přišla za mou maminkou jedna sestra a řekla: „Víš, že Destiny může sloužit na on-line indexovací misií?“ Tato nečekaná otázka byla odpovědí na mé modlitby. Mohla jsem devět měsíců sloužit Pánu a poskytovat pomoc s indexováním jako misionářka církevní služby. A to byla misie, na které jsem sloužit *mohla!**

6. Výuka třídy přípravy na misií

Když jsem svůj zdravotní stav začala zvládat lépe, začala jsem studovat na místní vyšší odborné škole, zatímco jsem dál sloužila na on-line misií. Požádali mě, abych v nedaleké budově institutu učila třídu přípravy na misií. Výuka mi pomohla si uvědomit, že mé nadšení pro misionářskou práci neochablo, a že dokonce i má krátká misie mi dala mnoho zkušeností a zážitků, které mohou být pro mé studenty cenné.

7. Dobrovolnická služba v MTC

Poté, co jsem úspěšně absolvovala jeden semestr vyšší odborné školy poblíž svého domova, jsem

se přestěhovala do Utahu, abych mohla chodit na BYU. Zprvu jsem jen stěží dokázala v Provu projít kolem MTC, aniž bych pociťovala protichůdné emoce. Ale začala jsem v MTC každý týden sloužit jako dobrovolnice a zjistila jsem, že je pro mě léčivé setkávat se s úžasnými misionáři a misionářkami, kteří byli vysíláni do mého milovaného Maďarska.

8. Chrámová práce

Jedna maďarská sestra jménem Edit, která pro chrámové obřady připravila téměř 150 000 jmen, mě požádala, abych jí do chrámu některá její jména vzala. Měla jsem radost, že mohu pro tyto Maďarky vykonávat spásné obřady!

Postupné uzdravení skrze Jeho dílo

Služba na misií byla nejdůležitějším snem mého života, a je pochopitelné, že jsem pociťovala určitou ztrátu, když jsem se vrátila domů dříve, než jsem čekala. Po určitou dobu pro mě bylo

těžké mluvit o misi. Musela jsem se vyrovnávat s pocity nezdaru. Také jsem se musela naučit posuzovat hodnotu své misie spíše podle své touhy sloužit než podle délky služby. I když jsem si to v té době neuvědomovala, každý z těchto kroků k nalezení smysluplnosti v mém životě mi také přinesl uzdravení.

Mnoho let jsem pocítovala nervozitu z toho, že návrat do Maďarska pro mě bude z emocionálního hlediska těžký. Když jsem se tam nakonec vydala, již druhý den jsem si uvědomila, že nejenže nevnímám žádnou bolest, ale také mám nesmírnou radost z toho, že jsem zpátky. Tehdy jsem poznala, že Nebeský Otec mi dal příležitost zažít uzdravující moc plynoucí ze Spasitelova Usmíření. Nyní vím, že skrze Usmíření Ježíše Krista nakonec vše dopadne tak, jak má. ■

Autorka žije v Arizoně v USA.

*Mnozí předčasně se navrátivší misionáři pokračují ve službě jako mladí misionáři církevní služby. Potřebujete-li více informací, promluvte si s biskupem nebo presidentem odbočky.

PŘIJATELNÁ OBĚŤ

„Když dám příkázání kterémukoli ze synů [nebo dcer] lidských učiniti dílo jménu mému a [oni] jdou s veškerou mocí svou a se vším, co mají, aby vykonali ono dílo, a neustanou v pili své a nepřátelé jejich přijdou na ně a budou jim brániti ve vykonávání onoho díla, vizte, je to má vůle nepožadovati již ono dílo z rukou oněch synů [a dcer] lidských, ale přijmouti oběti jejich.“

– Nauka a smlouvy 124:49

TIPY PRO RODIČE

Níže je uvedeno několik námětů ke zvážení:

- Dejte svému misionáři (misionárce) čas na to, aby prožíval(a) zármutek a pocítil(a) uzdravení.
- Říkejte mu (jí), jak moc ho (ji) máte rádi.
- Povzbuzujte ho (ji), aby se pravidelně setkával(a) s presidentem kůlu a biskupem.
- Zeptejte se ho (ji), do jaké míry by chtěl(a), aby druzí znali důvod jeho (jejího) návratu domů.
- Oznamte ostatním, že se vám váš misionář (vaše misionářka) vrátil(a) domů a že ho (ji) znovu rádi vidíte.
- Poskytněte mu (jí) čas, aby si s vámi povídal(a) o své misii a vyprávěl(a) o úžasných i obtížných zážitcích.
- Povzbudte ho (ji), aby se modlil(a) ohledně toho, co má dál ve svém životě dělat, a poté jeho (její) rozhodnutí, zda se vrátit na misii, podporujte.

ZDROJE A MATERIÁLY PRO DUCHOVNÍ SLUŽBU

Vedoucí mohou najít materiály, které jim pomohou porozumět situaci předčasně se navrátivších misionářů a zjistit, jak jim mohou pomoci, na internetových stránkách ministering.lds.org.

TIPY PRO ČLENY SBORU

Může být těžké vědět, co říci v situaci, kdy se misionáři vrátí domů předčasně. V tom, aby se znovu zapojili do života v domácím prostředí, jim můžete pomoci tím, že je přivítáte, řeknete jim, jak moc je máte rádi, a poděkujete jim za službu na misi.

Možná nevíte, proč se dotyčný misionář vrátil domů, a pravý důvod se může velmi lišit od toho, co předpokládáte. Mějte na paměti, že proces uzdravení probíhá jen mezi ním a Pánem a že je zapotřebí, aby misionář především věděl o vaší podpoře.

Může být vhodné umožnit misionářům podělit se o své zážitky z misie v prostředí, kde se cítí bezpečně. Uvědomte si, že možná budou potřebovat nějaký čas, než budou schopni o své misii mluvit. Pokud byste si přáli, aby se misionář podělil o nějaký příběh při výuce ve třídě, požádejte ho o to předem, abyste zjistili, zda to pro něj nebude nepřijemné.

Jak vám institut pomáhá učit se evangeliu

Vyzkoušejte tyto tři způsoby, abyste toho získali ze studia v institutu náboženství co nejvíce.

Po Nien (Felipe) Chou
Semináře a instituty

V mnoha ohledech je dnešní svět problematičtější než ten před ... lety,“ řekl starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů. „Naše mladé muže a mladé ženy rozptyluje spousta věcí, které je mohou při jejich přípravě jak na misi, tak na budoucí šťastný život svést na vedlejší kolej.“ Nyní, více než

kdy předtím, se potřebujeme naučit, „jak naslouchat našeptávání Svatého Ducha a jak na to reagovat“.¹

Církev nabízí instituty náboženství, aby vám pomohla být duchovně lépe naladěni. Institut vám může poskytnout bezprostřední „hodnotné zážitky se slovem Božím“.²

Když chodíte na institut, můžete si vybrat z několika tříd. Učitelé, kteří rozumějí potřebám a otázkám mladých dospělých, vám pomohou učit se z písem a ze slov proroků posledních dnů.

Nedávná změna vám nyní umožňuje používat 1) studijní deník k danému kurzu, 2) otázky týkající se kurzu nebo 3) projekty osobního studia k tomu, abyste povznesli své studium a posílili svou víru v Ježíše Krista. Tyto tři studijní možnosti vám pomohou přizpůsobit studium evangelia vaší osobní situaci a naučit se přímo z první ruky, jak s vámi Duch pracuje.

Studijní deníky k danému kurzu

Starší Richard G. Scott (1928–2015) z Kvora Dvanácti apoštolů nám doporučoval, abychom si zapisovali duchovní vnuknutí do deníku: „Zapisujte si na bezpečné místo důležité poznatky, které od Ducha získáte. Zjistíte, že když si zapíšete drahocenné dojmy, často přijdou další.“³

Studenti používají deník (ať již papírový, nebo v aplikaci Knihovna evangelia) ve třídě i doma, aby si zaznamenávali dojmy, které získávají při studiu písem. Jayme Dhennzová, studentka institutu z Filipín, má zkušenosti s tím, jaké přínosy má psaní si studijního deníku: „Nedokážu vynechat příležitost zapisovat si pasáže a poselství z písem nebo z proslovů proroků, protože to prohlubuje mé studium evangelia.“

Studenti institutu bratra Seiičiho Takahašiho v japonské Nagoji si rádi zapisují do deníku, protože jim to umožňuje zapojit se „plynule do

studijního procesu“ a pomáhá jim to přicházet do třídy lépe připraveni studovat a zapojovat se do výuky.

Taisia Bartolomeová z jižní Itálie říká: „Když si zapíšeš to, co jsem se naučila, daří se mi lépe vzpomenout na různé myšlenky, když je potřebuji.“ Její spolužačka Mariaterasa Santorová dodává: „Můj deník je místo, kam se mohu podívat, abych si vzpomněla na konkrétní duchovní myšlenku nebo osobní zjevení.“

Otázky týkající se kurzu

Otázky uvedené na začátku kurzu poskytují studentům témata, o nichž mohou v průběhu kurzu přemítat a která mohou studovat. Na konci pak studenti odevzdávají učiteli odpovědi, které pod vedením Ducha sepsali.

Ilaria Bellomová, studentka z jižní Itálie, vysvětluje: „Tyto otázky mě přinutily zamyslet se nad vlastním životem a nad skutečností, že to, co studuji v institutu, mi pomáhá lépe poznávat Ježíše Krista.“

Jinseop Jeong, student institutu z Koreje, říká: „Tyto otázky mi pomohly hlouběji se zamýšlet nad tím, čemu jsem se naučil, a znovu si to připomínat. Byly to důležité momenty, kdy jsem si připomínal to, co jsem studoval, přemítal jsem o tom a osvojoval si to.“

V odpovědích studentů je patrný jejich duchovní růst. Sestra Seonsim Kangová, kúlová učitelka institutu v Koreji, říká: „Číst a poznávat svědectví a myšlenky studentů pro mě bylo úžasným zážitkem.“

Projekty osobního studia

Mnozí studenti institutu se na základě modlitby rozhodnou uskutečnit nějaký smysluplný projekt. Studenti po celém světě na základě svých zájmů vytvářejí na evangelium zaměřená výtvarná nebo hudební

díla, videa či příspěvky určené pro sociální sítě. Tyto projekty povzbuzují studenty, aby jednali na základě toho, čemu se učí ve třídě. Jeden student se například rozhodl v rámci kurzu „Ježíš Kristus a věčné evangelium“ namalovat portrét Spasitele.

Jiný student, který chodil na kurz „Věčná rodina“, vytvořil projekt na téma chrámové práce a rodinné historie, jehož „hlavním bodem byla cesta do chrámu s babičkou a členy nejbližší rodiny, během níž jsme vykonali přes 40 chrámových pečeteň, která jsme v průběhu semestru připravili. To naši rodinu více stmelilo.“

Cenia Avila Organisová, studentka institutu z Bicolu na Filipínách, poznamenává, že práce na projektu osobního studia „poskytuje flexibilitu“ – dává studentům svobodu učit se slovu Božím a pociťovat Ducha, zatímco používají osobní talenty.

Vznešené výsledky

Používání těchto učebních přístupů může zdokonalit vaše studium evangelia a prohloubit vaše svědectví. Když se prostřednictvím kurzů institutu ponoříte do studia evangelia, porozumíte lépe tomu, jak v osobním životě uplatňovat slovo Boží a jak žehnat druhým. ■

POZNÁMKY

1. M. Russell Ballard, „Největší generace misionářů“, *Liahona*, listopad 2015, 67.
2. „Teaching with Power“, lds.org/si/objective/elevate-learning/teaching-with-power.
3. Richard G. Scott, „To Acquire Knowledge and the Strength to Use It Wisely“, *Liahona*, Aug. 2002, 12.

TÉMA VZÁJEMNÉHO
SDRUŽENÍ PRO ROK 2018

POKOJ V KRISTU

*V Ježíši Kristu můžete vždy najít pokoj,
bez ohledu na svou situaci.*

*Bonnie L. Oscarsonová, presidentka (uprostřed); Carol F. McConkieová,
první rádkyně (vlevo); Neill F. Marriottová, druhá rádkyně (vpravo)*

*Stephen W. Owen, president (uprostřed); Douglas D. Holmes, první rádce
(vlevo); M. Joseph Brough, druhý rádce (vpravo)*

Generální předsednictvo Mladých žen a generální předsednictvo Mladých mužů

Ve světě plném zmatku, protichůdných ideálů, pokoušení a matoucích filosofí není vždy snadné najít pokoj. Ale Spasitelův slib, který se nachází v Nauce a smlouvách 19:23 (a který je i tématem Vzájemného sdružení pro rok 2018), poskytuje zaručenou cestu k pokoji: „Uč se ode mne a naslouchej slovům mým; kráčeš v mírnosti Ducha mého, a budeš mít pokoj ve mně.“

Jako generální předsednictva Mladých žen a Mladých mužů svědčíme, že toto je pravda. Sami jsme toho byli svědky ve svém životě – a pokud se budete tímto návodem řídit, Bůh naplní své zaslíbení pokoje i ve vašem životě.

Mnozí z vás se možná obávají toho, co vás v budoucnu čeká. Mnozí z vás pochybují o svém vzhledu, schopnostech nebo potenciálu. Ale ať už čelíte čemukoli, můžete nalézt pokoj. Neznamená to, že všechny tyto otázky a obavy okamžitě zmizí, ale můžete pocítit tiché ujištění, že vše bude v pořádku. A co je nejdůležitější, můžete pocítit lásku Ježíše Krista, již chová k vám osobně, a to přináší nesmírný pokoj.

Pojďme se podívat na jednotlivé části tohoto verše.

UČ SE ODE MNE

Poznání Nebeského Otce a Ježíše Krista je nezbytnou součástí

vaší životní cesty. Pán pravil: „Totof jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.“ (Jan 17:3.) Když Krista lépe poznáte, můžete porozumět tomu, jak dobrotivý, moudrý, laskavý a milující je. Vaše víra v Něj poroste a budete mít větší touhu následovat Jeho a Nebeského Otce.

NASLOUCHEJ SLOVŮM MÝM

Ježíš Kristus k nám promlouvá skrze písmo, žijící proroky a Ducha Svatého. Musíme na těchto slovech hodovat, přemítat o nich a uplatňovat je ve svém životě. Při svém studiu Spasitelových slov se zaměřte na Knihu Mormonovu, protože „je nejsprávnější ze všech knih na zemi a ... je závěrným kamenem našeho náboženství,“ jak učil Joseph Smith, a člověk se „dodržováním jejích předpisů přiblíží Bohu více nežli prostřednictvím kterékoli jiné knihy.“¹ Mocná výzva prezidenta Thomase S. Monsona na generální konferenci v dubnu 2017, abychom Knihu Mormonovu četli každý den, nám pomůže naslouchat a porozumět slovům Kristovým.²

KRÁČEJ V MÍRNOTI DUCHA MÉHO

Naslouchání Spasitelovým slovům nás začne měnit až ve chvíli,

kdy začneme být ochotni se jimi řídit. To od nás vyžaduje mírnost. Vyžaduje to od nás, abychom se vzdali své vlastní cesty a kráčeli po té Jeho. Občas se domníváme, že naše cesta je lepší. Ale budeme-li mírní a budeme-li Ho následovat, ať nás povede kamkoli, budeme vždy na té nejlepší cestě.

BUDEŠ MÍTÍ POKOJ VE MNĚ

Toto je onen velký slib: pokud budete dělat tyto tři věci – učit se, naslouchat a kráčet se Spasitelem, budete ve svém životě pocítovat pokoj. Budete mít jistotu, že Bůh je po vašem boku a bude nad vámi bdít i navzdory jakýmkoli obavám, nejistotám nebo slabostem, které možná máte. Můžete mít důvěru nejen sami v sebe, ale i v Ježíše Krista, Jeho lásku a moc.

Vyzýváme všechny mladé členy Církve, aby se tento verš naučili zapaměti. Používejte ho ve svém životě jako vodítko. Až vás obklopí mlhy temnoty a budou se zdát nepřekonatelné, budete si moci vzpomenout na tento verš, řídit se návodem, který obsahuje, a přimknout se k pevnému a jistému základu, kterým je Ježíš Kristus. ■

POZNÁMKY

1. Učení presidentů Církve: Joseph Smith (2008), 63.
2. Viz Thomas S. Monson, „Moc Knihy Mormonovy“, *Liahona*, květen 2017, 86.

UČ SE ODE MNE A NASLOUCHEJ SLOVŮM MÝM;
KRÁČEJ V MÍRNOSTI DUCHA MÉHO,
A BUDEŠ MÍTI POKOJ VE MNĚ.

NAUKA A SMLOUVY 19:23

Nauka a smlouvy 19:23

Pán zjevil Josephu Smithovi několik klíčových zásad ohledně toho, jak obdržet pokoj v Ježíši Kristu.

1 UČ SE ODE MNE

„Víme, že tento Učitel, jenž přišel od Boha [viz Jan 3:2], byl více než jen učitelem.

Ten, kdo nás učil milovat Pána, našeho Boha, celým srdcem, celou duší, celou silou a celou myslí, a milovat svého bližního jako sebe sama, je oním Mistrem Učitelem a Vzorem dokonalého života. ...

Když přijímáme Pánovu jemnou výzvu ‚učte se ode mne‘, stáváme se podílníky Jeho božské moci.“

President Thomas S. Monson, „Učte se ode mne“, Poselství Prvního předsednictva, březen 2016.

2 MÍRNOST

Být mírný zahrnuje schopnost být „trpělivý v utrpení“. (Průvodce k písmům, „Mírnost, mírný“, scriptures.lds.org.) Pokud s mírností vytrváváme ve svých zkouškách, aniž bychom Bohu něco zazlívali, budeme nejen obránci, ale Bůh nás rovněž uzdraví. (Viz NaS 112:13.)

3 KRÁČEJ

Učení se a naslouchání jsou nezbytné, chceme-li opravdu následovat Ježíše Krista. To ale samo o sobě nestačí. Musíme také kráčet neboli jednat v souladu s tím, čemu se učíme a co slyšíme.

„Vždy je ta správná doba na to, abyste kráčeli Jeho cestou. Nikdy není příliš pozdě.“ (President Dieter F. Uchtdorf, druhý rádce v Prvním předsednictvu, „Cesta učedníka“, *Liahona*, květen 2009, 77–78.)

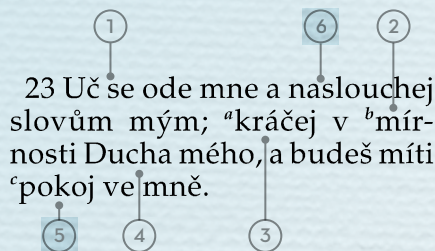

5 POKOJ VE MNĚ

„Pokoj nezískáme dosažením velkého bohatství, moci ani postavení. Pokoj nezískáme vyhledáváním potěšení, zábavy nebo odpočinku. Nic z toho, i když toho získáme nadbytek, nám nedokáže zajistit trvalé štěstí ani pokoj.

... Spasitel ... je zdrojem a původcem pokoje. On je ‚Kníže pokoje‘. [Izaiáš 9:6.]“

Starší Quentin L. Cook z Kvora Dvanácti apoštolů, „Osobní pokoj – odměna za spravedlivost“, *Liahona*, květen 2013, 34.

4 MŮJ DUCH

Mírnost přináší „navštívení Duchem Svatým“ (Moroni 8:26) a je ovocem Ducha (viz Galatským 5:22–23).

6 NASLOUCHEJ SLOVŮM MÝM

Naslouchání je důležité, máme-li si vypěstovat víru v Ježíše Krista. „Víra [pochází] z slyšení, slyšení pak skrze slovo Boží.“ (Římanům 10:17.)

„Děti Boží se mají naučit naslouchat a pak mají naslouchat, aby se od Pána něčemu naučily.“ (President Russell M. Nelson, president Kvora Dvanácti apoštolů, „Listen to Learn“, *Ensign*, May 1991, 24.)

ÚTĚCHOU JE PÁN

Slova a hudba: Nik Day

Přemýšlivě ♩ = 72

5

1. Ú - tě - chou je Pán, když Ho po - zná - vám a když vím, že
 2. Ú - tě - chou je Pán, když se vy - dá - vám ces - tou, kte - rou

5

Ab Eb Ab Cm Ab Bb

(menší noty hrajte až napodruhé)

8

hří - chy mé na se - be On vzal. Na - slou - chám slo - vům, jež pro - mlou - vá
 krá - čel On, když Mu po - má - hám. Ztrá - pe - né ti - ším, sla - bé po - zve -

8

Eb Bb Ab Eb Ab Eb Ab

11

k nám, těm, kte - ří Mu blíz - ko jsou, ú - tě - chou je Pán. Na - dě - ji
 dám, těm, kte - ří s Ním krá - če - jí, ú - tě - chou je Pán.

11

Cm Ab Eb Bb Ab Eb

14

§
 mou vždy ob - no - ví. Je o - po - rou, srd - ce po - vzbu -

14

Ab Cm Bb Eb Ab Cm

17 dí. Je ú - to - čiš - těm, sí - lu dá - vá nám. Du - ši ztrá - pe -

17 B \flat E \flat A \flat B \flat Cm 7

20 al Coda \emptyset 1. 2.

20 né ú - tě - chou je Pán. Pán.

20 A \flat B \flat E \flat A \flat E \flat

23 A \flat B \flat E \flat A \flat B \flat E \flat A \flat B \flat

28 D.S. al Coda Na - dě - ji

28 Cm E \flat A \flat B \flat E \flat

31 \emptyset CODA Pán. Du - ši ztrá - pe -

31 Cm E \flat

32 né ú - tě - chou je Pán.

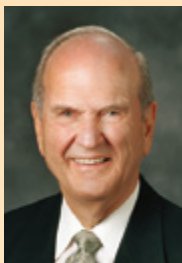
32 A \flat B \flat E \flat A \flat Cm A \flat B \flat A \flat E \flat

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena.

Tato píseň může být kopírována pro příležitostné, nekomerční použití v církvi nebo v rodině.

Toto sdělení musí být uvedeno na každé pořízené kopii.

President Russell M. Nelson
President Kvora Dvanácti apoštolů

Studujte SPASITELOVA SLOVA

Nejenže mám nyní větší svědectví o Pánu a Spasiteli Ježíši Kristu, ale také se mi znovu potvrdilo mé neochvějné přesvědčení, že to, co měl Joseph Smith při překládání Knihy Mormonovy k dispozici, byl dar od Boha.

Během celosvětového zasvěcujícího shromáždění pro mladé dospělé v lednu 2017 jsem vyzval ty, kteří toto shromáždění sledovali, aby prohloubili své svědectví o Spasiteli tím, že si každý týden najdou čas na toto:

- Prostudovat si vše, co Ježíš řekl a učinil, jak je to zaznamenáno ve Starém zákoně.
- Prostudovat si Jeho zákony, jak jsou zaznamenány v Novém zákoně.
- Prostudovat si Jeho nauku zaznamenanou v Knize Mormonově.
- Prostudovat si Jeho slova, jak jsou zaznamenána v Nauce a smlouvách.

Slíbil jsem posluchačům, že pokud se budou snažit dozvědět se toho o Ježíši Kristu co nejvíce, jejich láska k Němu a k Božím zákonům vzroste víc, než si v současnosti dokáží představit.

Během tohoto proslovu jsem ale nezmínil, že vím, že toto zaslíbení je pravdivé, protože jsem se sám nacházel uprostřed plnění tohoto úkolu, kterého jsem se zhostil poprvé.

1. prosince 2016 jsem si obstaral novou sadu písem a pustil se do úkolu, který jsem později v lednu zadal i mladým dospělým. Když jsem byl po šesti týdnech s úkolem hotov, měl jsem vyhledaných a označených více než 2 200 pasáží ve čtyřech knihách písem.¹

Po šesti týdnech studia president Nelson svůj úkol dokončil.

„Věnoval jsem většinu svých 93 let tomu, abych se učil o Spasiteli, ale zřídka kdy jsem se toho dokázal naučit tolik jako právě během těchto šesti týdnů studia.“

Zasvěcující shromáždění presidenta Nelsona z ledna 2017 můžete zhlédnout nebo si ho přečíst na stránce lds.org/broadcasts/archive/worldwide-devotionals/2017/01.

Byl jsem nadšený z toho, že jsem dokázal tento úkol splnit!

Připadalo mi nanejvýš pozoruhodné, že Spasitel k nám o sobě promlouvá ve všech těchto různých časových obdobích – v dobách Starého zákona, Nového zákona, v období Znovuzřízení i v dnešní době. Ve všech knihách písem je příběh totožný a Vypravěč rovněž.

Věnoval jsem většinu svých 93 let tomu, abych se učil o Spasiteli, ale zřídka kdy jsem se toho dokázal naučit tolik jako právě během těchto šesti týdnů studia. Ve skutečnosti jsem se toho o Něm díky tomuto studiu dozvěděl tolik, že se chystám podělit se o mnohé z toho v budoucích proslovech, které si v současnosti připravuji.²

Když jsem se do tohoto úkolu pustil, nečekal jsem, že mi pomůže obdržet nové svědectví o božskosti díla Josepha Smitha – ale ono přišlo! Zjevení, která zaznamenal Joseph Smith, a postřehy nacházející se v Bibli jsou v podivuhodném souladu. Toto zjištění během mého studia bylo pro mě velmi poučné.

Joseph Smith by při rychlém tempu, kterým Knihu Mormonovu překládal, neměl ani náhodou čas sladit křížové odkazy s Bibli – ale to vše zde je!

A tak nejenže mám nyní větší svědectví o Pánu a Spasiteli Ježíši Kristu, ale také se mi znovu potvrdilo mé neochvějné přesvědčení, že to, co měl Joseph Smith při překládání Knihy Mormonovy k dispozici, byl dar od Boha.

Uvědomuji si, že některé z vás nyní možná napadá, že ani náhodou není možné, abyste měli na podobný úkol čas.

Vím, jak se cítíte. Sám jsem si to myslel – není zkrátka možné, abych měl čas toto vše zvládnout. Potřeboval jsem si připomenout, že takováto slova víru neposilují. Slova, která posilují víru, by zněla: „Vím, že na

to nemám čas, ale udělám si ho. A tento úkol splním v čase, který mám k dispozici.“

Každý z nás, kdo tuto výzvu přijme, ji dokončí ve vlastním časovém rámci. V mém případě jsem měl radost z toho, že jsem to vše zvládl za pouhých šest týdnů. Díky tomuto intenzivnímu studiu v průběhu poměrně krátké doby jsem dokázal ocenit vzájemně se doplňující povahu poznatků, které se nacházejí ve Starém zákoně, v Knize Mormonově, v Novém zákoně a v Nauce a smlouvách.

Těm, kteří mají pocit, že na to nemají čas, říkám, že pokud tuto oběť přinesete, budete dobře odměněni a budete nesmírně vděční za to, jak se vám změní náhled na věc, vzroste poznání a prohloubí osobní obrácení. Víím, že tomu tak je, protože tytéž odměny zakouším ve vlastním životě.

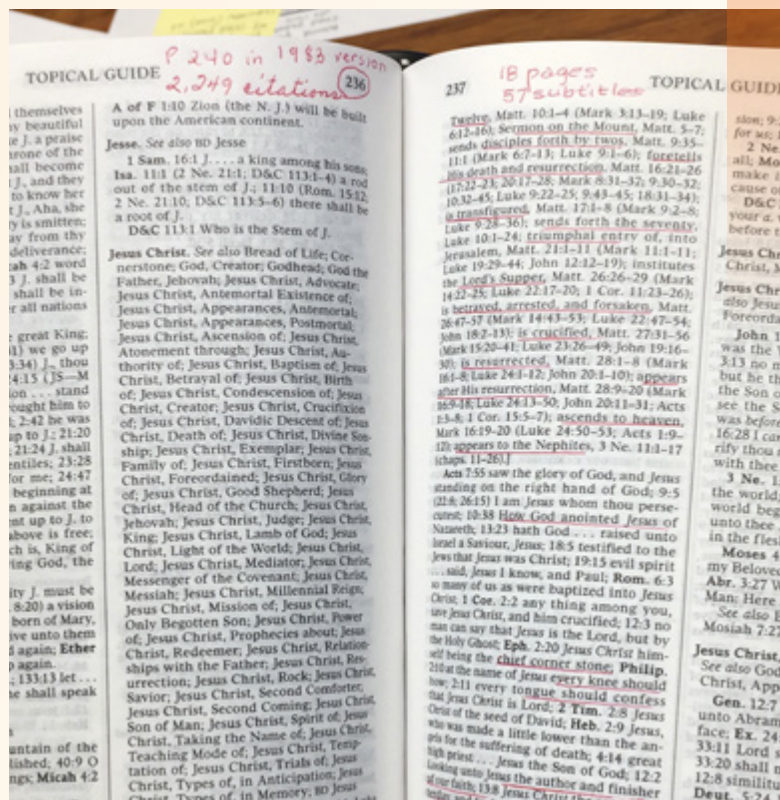
Jak jsem zmínil v proslovu na zasvěcujícím shromáždění, jednou v budoucnu předstoupíte před Spasitele. To, že budete v Jeho svaté přítomnosti, vás přemůže až k slzám. Budete s těžší hledat slova, abyste Mu poděkovali za to, že zaplatil za vaše hříchy, že vám odpustil veškerou nelaskavost vůči druhým a že vás uzdravil z křivd a nespravedlností tohoto života.

Budete Mu děkovat za to, že vás posiloval, abyste dokázali nemožné, že obrátil vaše slabosti v silné stránky, a za to, že vám umožnil žít s Ním a s vaší rodinou na věky. Jeho totožnost, Jeho Usmíření a Jeho vlastnosti se pro vás stanou něčím osobním a skutečným.

Vy ale nemusíte čekat až na tu dobu. Rozhodněte se, že budete jedním z Jeho pravých učedníků již nyní. Buďte tím, kdo Ho opravdu miluje, kdo chce opravdu sloužit a vést tak, jako to činil On. Slibuji vám, že pokud budete studovat Jeho slova, posílí se vaše schopnost být více takovým, jako je On. Víím, že tomu tak opravdu je. ■

Z článku uvedeného na stránkách lds.org/blog.

„Těm, kteří mají pocit, že na to nemají čas, říkám, že pokud tuto oběť přinesete, budete dobře odměněni.“

President Nelson prostudoval přes 2 200 pasáží z písem ohledně Ježíše Krista a Jeho učení.

POZNÁMKY

1. President Nelson v proslovu na zasvěcujícím shromáždění doporučil, abyste použili odkazy pod heslem „Ježíš Kristus“ v Průvodci k písmům.
2. Víz proslovu presidenta Nelsona na generální konferenci v dubnu 2017 – „Přivolavejme moc Ježíše Krista do svého života“.

*Willovo rozhodnutí
nehrát fotbal v neděli
mohlo znamenat, že se
rozhodl nehrát za jeden
z nejlepších týmů.*

FOTBAL, NE DĚLE

A DUCHOVNÍ „PLACÁKY“

Charlotte Larcabalová

Církevní časopisy

Když jsem byla malá, hrávala jsem s kamarády hru, která se jmenovala „Po nohou, nebo po hlavě“. V podstatě vše, co je k ní třeba, je hluboký bazén nebo jezero a něco, z čeho se dá skákat, například skokanské prkno. Chcete-li hrát, vrhnete se z prkna dolů. V tom okamžiku někdo zakřičí „po nohou“, což znamená, že do vody musíte dopadnout nohama napřed, nebo „po hlavě“, což znamená, že je třeba do vody dopadnout nejprve rukama, jako když se skáče šipka.

Když se snažíte ve vzduchu zareagovat, obvykle to skončí tak, že zoufale máváte všemi končetinami nebo dopadnete ve velmi bolestivém „placáku“ na břicho.

Život nemusí být hrou „Po nohou, nebo po hlavě“. Hodně rozhodnutí můžete učinit mnohem dříve a vyhnout se spoustě duchovních „placáků“. Starozákonní prorok Jozue neřekl: „Rozhodněte se, dříve než bude příliš pozdě.“ Řekl: „Vyvolte sobě *dnes*, komu byste sloužili.“ (Jozue 24:15; zvýraznění přidáno.)

Čtrnáctiletý Will W. z kalifornského San Francisca se nejspíše mnoha duchovních „placáků“ nedopouští, protože je přesvědčen, že je třeba se rozhodovat dříve než v poslední minutě.

„Pokud se rozhodnete, že něco budete, nebo nebudete dělat, ještě předtím, než taková situace vůbec vyvstane, je to mnohem jednodušší,“ říká. „Dejme tomu, že byste šli na večírek a někdo vám nabídl pití. Kdybyste se museli rozhodnout přímo v tom okamžiku, zda si ho vezmete, či ne, mohli byste pociťovat pokušení si ho vzít. Ale v případě, že jste se rozhodli už dávno předtím, že kdyby vám někdy někdo nabídl pití, že ho odmítnete, byli byste si sami sebou mnohem jistější. Ani byste neměli čas pociťt pokušení. Odmítli byste, protože jste se tak již rozhodli dávno předtím.“

Téma Vzájemného sdružení pro rok 2018 zní: „Uč se ode mne a naslouchej slovům mým; kráčeť v mírnosti Ducha mého, a budeš míti pokoj ve mně.“ (NaS 19:23.) Pokoj pro Willa znamená pocit sebejistoty, který provází správná rozhodnutí, a to, že ho netrápí negativní poznámky druhých. Tento pokoj podle Willa pramení z rozhodnutí naslouchat slovům Ježíše Krista – a řídit se jimi – předem.

„Občas si mě druzí dobírají kvůli tomu, co dělám nebo nedělám, ale mě to ve skutečnosti netrápí, protože jsem se už dávno rozhodl, že budu takto žít,“ říká.

Jednou z věcí, o nichž Will a jeho rodina rozhodli už dávno, je to, že budou světit den sabatu. Ve chvíli, kdy se Will dostal do elitního fotbalového týmu, to začalo být trochu komplikované. Jeho rodina však, stejně jako Nefi, věří, že „Pán nedává dětem lidským žádná přikázání, aniž by pro ně připravil cestu, aby mohly uskutečnit věc, kterou jim přikazuje“. (1. Nefi 3:7.)

Pro Willa je fotbal v podstatě vším. Jeho maminka říká: „Jí, pije, spí a žije jen pro fotbal. Je to jeho vášeň a je v něm opravdu dobrý.“

Když se tedy Will dostal do jednoho z nejlepších týmů v dané oblasti, byl nadšený. Jediný problém byl, že tento tým hrával mnoho zápasů v neděli. Většina týmů by nepřijala hráče, který vynechá každý nedělní zápas. Rozhodnutí nehrát v neděli mohlo znamenat ztratit místo v týmu.

Ale Will se už rozhodl dávno. Bude světit den sabatu. Will a jeho rodina se pomodlili, řekli Nebeskému Otci

o své touze dodržovat Jeho přikázání a požádali Ho o pomoc. Pak Will a jeho maminka hovořili s trenéry týmu o své víře. K jejich údivu chtěli mít treněři Willa v týmu i přesto, že nebude hrát o nedělích!

„Vím, že když světím sabat, získávám požehnání,“ říká Will. „Možná neodehrají tolik zápasů jako druzí, ale byl jsem svědkem požehnání, jako třeba když byly nedělní zápasy z ničeho nic přeloženy na jiný den. Také si myslím, že hrají lépe, protože mám den odpočinku.“

A ještě něco. Will záhy zjistil, že jeden ze členů týmu je také členem Církve. Poté, co spolu hráli několik měsíců, následoval tento chlapec Willův příklad a také přestal hrát v neděli.

Máte-li pocit, že za svou poslušnost nezískáváte požehnání, může to být proto, že nevidíte vše, co má pro vás Nebeský Otec ještě připraveno. Rozhodnutí naslouchat Kristovým slovům a sloužit Pánu je vždy správné, a tak toto rozhodnutí učiňte nyní!

„Naléhám na vás, abyste se rozhodli právě zde a právě nyní, že se neodchýlíte od cesty, která vede k našemu cíli – k věčnému životu s naším Otcem v nebi,“ řekl president Thomas S. Monson. („Tři aspekty rozhodnutí“, *Liahona*, listopad 2010, 68.)

Nedělejte ze svého života hru „Po nohou, nebo po hlavě“. Neriskujte duchovní ani žádné jiné „placáky“. Rozhodněte se hned teď, že budete následovat Ježíše Krista a těšit se z pokoje, který vám vnáší do života. ■

Můj ZVLÁŠTNÍ SOUSED

Samantha Bestová

Před několika lety jsem byla sklíčená, protože jsem měla pocit, že nemám nikoho, s kým bych si mohla popovídat. Moje rodina byla daleko a neměla jsem žádné přátele, a tak jsem neviděla jediný důvod, proč bych měla dál žít.

Bydlela jsem u tety a strýčka a jedině, co mi řekli, že nemám dělat, bylo mluvit se sousedem. Tvrdili, že je zvláštní, a vymýšleli si o něm různé zkazky, aby mě odradili.

Jednou v sobotu mě však soused se dvěma dospívajícími dívkami v mém věku požádal o pomoc při stavbě plotu. Souhlasila jsem a pustila se do práce.

Poté, co jsem dívky chvíli pozorovala, jsem si uvědomila, že jsou sympatické, a tak jsem si s nimi začala povídat, což vedlo k rozhovoru o Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Měla jsem spoustu otázek a ony je zodpověděly. To mě zaujalo. Soused mě vybídl, abych s nimi šla druhý den na bohoslužbu a podívala se, jak se mi tam bude líbit. Procházela jsem v té době těžkým obdobím, a tak jsem si řekla, že nemám co ztratit.

Když jsem druhý den ráno prošla dveřmi církevní budovy, okamžitě jsem pocítila vnitřní pokoj, kterému jsem nerozuměla, ale věděla jsem, že tato církev je místem, kde mám být. Toho dopoledne mě představili misionářům a já jsem zjistila, jak *vědí*, že tato Církev je pravá.

Začala jsem naslouchat rozličným lekcím misionářů. Byla bych nemohla požádat Nebeského Otce, aby mi poslal tyto dva láskyplné, starostlivé a duchovně založené misionáře v lepší okamžik. Díky jejich pomoci jsem získala znalost evangelia, kterou měli oni.

Poté, co jsem si vyslechla, jak jim znalost Nebeského Otce pomáhá překonávat zkoušky, jsem měla pocit, že bych se měla pomodlit, abych zjistila, zda je to, co říkali, pravda. Po modlitbě mé nitro naplnil intenzivní pocit štěstí, pokoje a klidu. Věděla jsem, že jsem ten večer získala odpověď prostřednictvím Ducha Svatého.

Díky této znalosti mé svědectví rychle rostlo. Od roku 2013, kdy jsem vstoupila do Církve, jsem neustále svědkem toho, jak mi znalost našeho Nebeského Otce přináší požehnání. Jsem vděčná za ony misionáře i za svého souseda, který mě vyzval, abych přišla ke Kristu. ■

Autorka žije v australském státě Victoria.

Procházela jsem v životě těžkým obdobím, ale když jsem se svým sousedem navštívila shromáždění, bylo všechno jinak.

UPLATŇOVAL JSEM SVOU VÍRU

Zápas v ping-pongu, který jsem hrál se svým kamarádem Erfreyem, přerušilo trojitě zaklepání na vchodové dveře. Uslyšel jsem neznámý hlas, který měl v hiligayonštině, našem rodném jazyce, zvláštní přízvuk.

Erfrey pospíchal ke dveřím – očividně je očekával. „Pojď,“ řekl mi. „Chtěl bych ti představit své přátele!“

Měli na sobě bílé košile a kravaty a přišli učit Erfreyho mladšího bratra, aby ho připravili na křest. Mluvil jsem s nimi anglicky, což na ně udělalo dostatečný dojem na to, aby

mě požádali, zda bych během jejich rozhovoru s Erfreyho bratrem mohl tlumočit.

Domníval jsem se, že budu hrát pouze roli pasivního tlumočnicka. Ale ve chvíli, kdy jejich slova zapustila kořeny v mém srdci, jsem se stal aktivním účastníkem diskuse. Měl jsem nevysvětlitelný pocit, přetrvávající pocit štěstí, který jsem nikdy dříve nezažil.

Po této zkušenosti jsem misionáře požádal, aby učili mou rodinu. Ale když přišli, moji rodiče prohlásili, že

v naší rodině žádný mormon nikdy nebude mít místo.

Chtěl jsem se dát pokřtít, a tak jsem začal uplatňovat svou víru. Postil jsem se a modlil. Usiloval jsem o to, abych jim byl příkladem.

O dva roky později se nakonec díky mé prosté víře a láskyplné podpoře Nebeského Otce tatínek v srdci obměkčil a podepsal souhlas s mým křtem. S radostí mohu říci, že mé svědectví o znovuzříženém evangeliu je mým nejcennějším vlastnictvím. ■

Arnel M., Negros Occidental, Filipíny

Z PRIMÁREK DO MLADÝCH ŽEN

Vždy pro mě bylo těžké přizpůsobit se nové situaci. Proto jsem ve chvíli, kdy jsem měla opustit Primárky a začít chodit do Mladých žen, byla nervózní. Nejprve mi program připadal zvláštní. V Mladých ženách to bylo úplně jiné – žádný čas pro zpěv písní, žádné společné zaměstnání. Během týdne jsme také mívali Vzájemné sdružení.

Přála jsem si zapadnout mezi ostatní a cítit se dobře, a tak jsem novému programu dala šanci. Hodně jsem se modlila a začala si zvykat na nový rozvrh a sblížovat se s ostatními mladými ženami.

Jak týdny mýjely, začala jsem si uvědomovat, proč jsem součástí programu Mladých žen. Učila jsem se toho více o evangeliu, měla jsem každý týden více příležitostí zažít něco dobrého a mohla jsem jet do chrámu a pocítit Ducha Páně v Jeho domě.

Nyní jsem za Mladé ženy velmi vděčná. Jsem ráda, že jsem této změně dala šanci a že mi s tím Nebeský Otec pomohl. ■

Bethany W., Florida, USA

ČISTÝ DUCH JE DŮLEŽITĚJŠÍ NEŽ SOUTĚŽ

Vosmé třídě jsem byla členkou čtenářského klubu. Setkávali jsme se každý měsíc, abychom diskutovali o určité knize, a na konci roku jsme mívali soutěž, kde jsme zjišťovali, který tým toho o každé knize ví nejvíce. Pravidlem, které se vždy dodržovalo, bylo, že se budou číst jen morálně nezávadné knihy.

Jednou, když jsem začala číst knihu na další měsíc, jsem měla pocit, že morálně nezávadná není. Ale musím ji přečíst, pokud chci, aby můj tým vyhrál soutěž. Nemohu je zklamat. Po několika dalších kapitolách byla kniha ještě horší. Nakonec jsem ji odložila. Bylo mi jasné, že ji číst nemohu – má duchovní čistota je důležitější než vyhrát soutěž.

Ale dělala jsem si starosti, jak to řeknu svému týmu. Večer před setkáním našeho klubu jsem se modlila k Nebeskému Otci o sílu to ostatním říct.

Den nato jsem měla velké obavy. Sedla jsem si k svému týmu. Po začátku schůzky jsem se chystala všem vysvětlit, že jsem tu knihu nepřečetla. Ale ještě než jsem to mohla udělat, vedoucí vstala a omluvila se. Vysvětlila, že knihu předtím, než ji přidala na seznam četby, nepřečetla, a neměla tušení, co v ní je. Řekla, že ji ze seznamu vyškrtně. Když jsem se vrátila domů, poděkovala jsem Nebeskému Otci.

Vím, že když žijeme v souladu s našimi měřítky, Pán nad námi bdí. Situaci pokaždé nevyřeší tak, jak to udělal v mém případě, ale dá nám vždy odvahu činit správná rozhodnutí. ■

Ashleigh A., Utah, USA

TEĎ JSTE NA ŘADĚ VY

Liahona vítá vaše zkušenosti a postřehy ohledně života podle evangelia. Svůj příběh nám zašlete prostřednictvím stránek liahona.lds.org (klikněte na „Submit an Article“ [„Odeslat článek“]).

Rozdáváme něco k jídlu a úsměvy

Jmenujeme se Sam a Anastasia

a usilujeme o to, aby NAŠE SVĚTLO SVÍTILLO, tím, že se dělíme s druhými!

1

Jak se dalo pomoci?

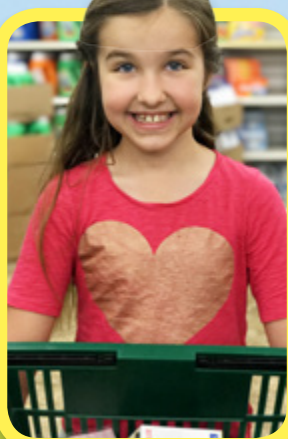
Tam, kde žijeme, na Floridě ve Spojených státech, vidáme mnoho lidí bez domova. Přemýšleli jsme, jak bychom jim mohli pomoci. Ježíš sytil lidi, kteří byli hladoví, a jíst potřebuje každý! A tak jsme se rozhodli vyrobit potravinové balíčky pro stav nouze.

2

Nákup zásob

Náš kamarád Joa nám pomohl nakoupit zásoby v obchodě s levnými potravinami.

3

Výroba balíčků

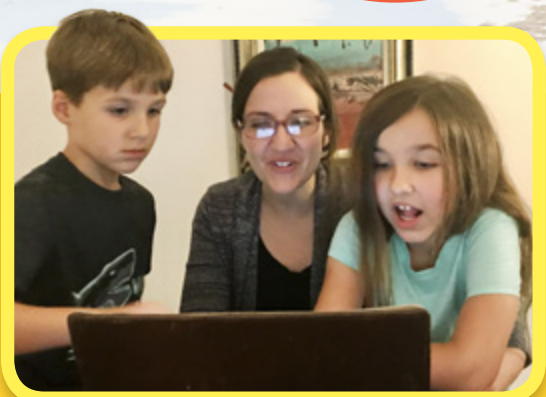
Do balíčků jsme dali müsli tyčinky, sýrové tyčinky a další dobroty. Sam dokonce z jednoho ochutnal!

4

Báječné!

Rozdávání balíčků nám vyvolalo úsměv na tváři. Někteří lidé řekli: „Děkuji!“ nebo „Skvělé!“

5

Spousta dalších balíčků

Maminka o našem projektu napsala na internetu a odbočka mladých svobodných dospělých si o tom

přečetla. Udělali ještě dalších sto balíčků pro místní azylové centrum pro lidi bez domova. Azylové centrum je využilo k tomu, aby tyto lidi vyzvalo, aby se zapsali do programu, který jim má pomoci získat střechu nad hlavou. Měli jsme z toho opravdu radost!

JAK MŮŽETE ŠÍŘIT SVĚTLO VY?

- Společně s rodinou si vyberte projekt služby, který chcete uskutečnit.
- Dejte do obálky na desátky poštovní oběť. Vaše peníze se použijí k tomu, aby pomohly někomu v nouzi.

POŠLETE NÁM HVĚZDIČKU!

Jak necháváte své světlo zářit, jak nás o to žádal Ježíš? Pošlete nám hvězdičku se svým příběhem, svou fotografií a svolení jednoho z rodičů. Více informací najdete na straně 71.

Murlene Watkinsová

Podle skutečné události

„Já s oblibou čtu v písmech svatých a o nich přemítám, Duch Svatý se mnou je a srdce mi hřeje, že pravdivá jsou, poznávám.“ (Zpěvník pro děti, 66.)

Lucia si setřela slzy. Nechtěla, aby si jich druhé děti všimly. Odešla ze školního hřiště a pospíchala domů.

Lucia bydlela na krásném malém ostrově. Byla jedinou členkou Církve ve škole. Všichni ostatní chodili do téhož kostela. Lucii se posmívali a nechtěli si s ní hrát, protože byla odlišná.

To nebyl jediný problém. Učitelé si občas Lucie nevíšali, když se hlásila.

„Ale dnes došlo na nejhorší!“ pomyslela si Lucia. Odkopla kamínek na cestě. Během vyučování

přečetla učitelka několik veršů z Bible, kterým Lucia nerozuměla. Vyznívalo to, jako kdyby Nebeský Otec, Ježíš a Duch Svatý byli stejná osoba. Pak učitelka řekla, že jsou *určité* církve, které nevěří tomu, čemu Bible učí. Podívala se přímo na Lucii. Celá třída se smála.

Lucia byla na rozpacích. Copak Nebeský Otec, Ježíš a Duch Svatý nejsou oddělené bytosti? Jak tomu mám rozumět?

Náhle dostala dobrý nápad. Může se zeptat misionářek! Chodily do Luciiny vesnice každý den. „Určitě mi pomohou!“ pomyslela si.

Když Lucia dorazila domů, uviděla sestru Brownovou a sestru Ruizovou. Pomáhaly pumpovat vodu do nádrže na střeše.

ODPOVĚĎ pro

Lucia se jich rovnou zeptala. „Proč se v Bibli píše, že Nebeský Otec a Ježíš jsou stejná osoba?“

Sestra Brownová se usmála. „To je dobrá otázka. Mohly bychom si po obědě najít několik veršů z písem, které nám pomohou.“

Výborné dušené maso se zeleninou *ropa vieja*, které uvařila maminka, Lucia sotva ochutnala. Jediné, po čem toužila, byla odpověď!

Konečně bylo po obědě. Lucia a misionářky si otevřely písma. Četly o vidění Josepha Smitha. Pak četly o Ježíšově křtu. Obě pasáže z písem poukazovaly na to, že Nebeský Otec, Ježíš a Duch Svatý jsou oddělené bytosti.

„Tak proč se v těch druhých verších píše, že jsou stejná osoba?“ zeptala se Lucia.

Sestra Brownová začala otáčet stránky. „Přečtěme

si Jana 17. Tam se Ježíš modlí k Nebeskému Otci za své apoštoly.“

Všechny se při čtení střídaly. Ve zmíněných verších se Ježíš modlil za své apoštoly, „aby byli jedno“, tak jako jsou zajedno On a Nebeský Otec. Lucia napočítala tři různé případy, kdy to řekl.

„Apoštolové se nemohli všichni stát tou samou osobou,“ řekla sestra Ruizová. „Ale *mohli* být zajedno v tom, v co věřili a jak jednali. V tomto smyslu jsou Nebeský Otec, Ježíš a Duch Svatý jedním.“

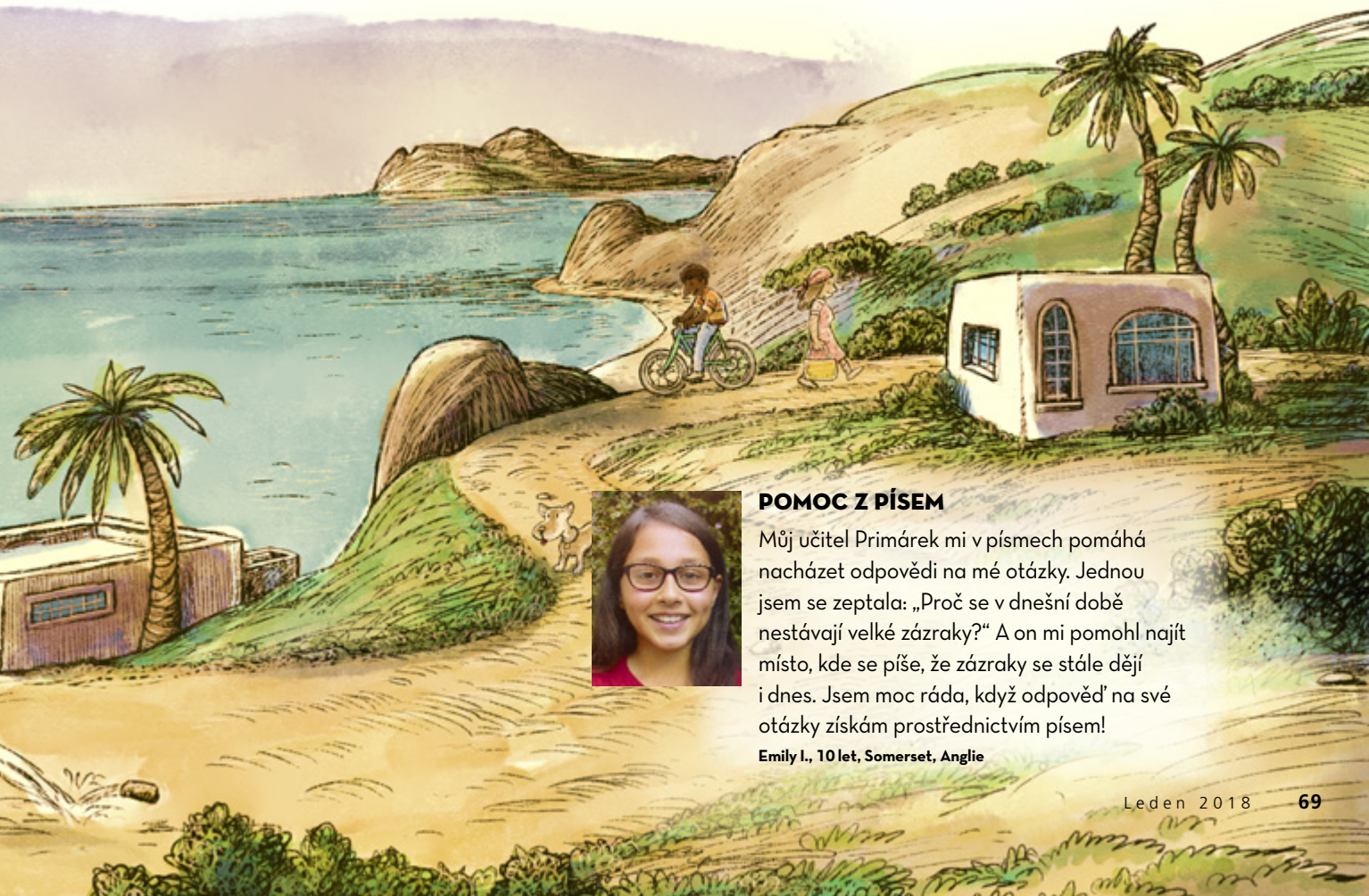
Lucia pocítila v nitru teplo. Věděla, že to je Duch Svatý. Říkal jí, že to, o čem sestra Ruizová mluvila, je pravda.

Nebeský Otec a Ježíš nejsou stejná osoba. Ale jsou zajedno v tom, co říkají a co dělají. A Lucia věděla, že ji oba mají rádi. ■

Autorka žije v Kalifornii v USA.

LUCII

Lucia byla na rozpacích z toho, co říkala její učitelka. Kdo by jí mohl pomoci?

POMOC Z PÍSEM

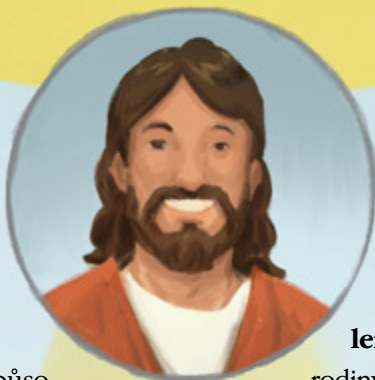
Můj učitel Primárek mi v písmech pomáhá nacházet odpovědi na mé otázky. Jednou jsem se zeptala: „Proč se v dnešní době nestávají velké zázraky?“ A on mi pomohl najít místo, kde se píše, že zázraky se stále dějí i dnes. Jsem moc ráda, když odpověď na své otázky získám prostřednictvím písem!

Emily I., 10 let, Somerset, Anglie

President
Thomas S. Monson

Nechte své světlo ZÁŘIT

Každý z nás přišel na zemi s tím, že mu bylo dáno **Světlo** Kristovo. Naším úkolem je zajistit, aby naše **světlo** stále jasně plálo tak, aby ho ostatní viděli a mohli následovat. Jedním z nejlepších způsobů, jak si udržet víru, kterou potřebujeme, je studovat písma a modlit se.

Budete-li se starat o to, aby plamen vašeho svědectví jasně plál, stanete se **signálním světlem** spravedlivosti, které bude moci spatřit každý. Spasitel řekl: „Tak svět **světlo** vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.“
(Matouš 5:16.)

Naše příležitosti zářit jsou neomezené. Jsou kolem nás každý den. Když se budeme řídit příkladem Spasitele, budeme **světlem** v životě lidí kolem sebe, ať již členů své rodiny, svých kamarádů, nebo úplně cizích lidí.

Můžeme být **světlem** světu. Stejně jako se poté, co cvakneme **světelným** vypínačem, místnost naplní **světlem**, tak budeme-li příkladem spravedlivosti, může to pomoci vnést **světlo** do čím dál tím temnějšího světa.

Přátelé, můžeme být, jak řekl apoštol Pavel, „příkladem věrných“ (1. Timoteovi 4:12).

Můžeme být vždy známi jako následovníci Krista a být „jako **světla** na světě“ (Filipenským 2:15). ■

Z proslovu „Be a Light to the World“ (zasvěcující shromáždění Univerzity Brighama Younga, 1. listopadu 2011), speeches.byu.edu.

POŠLETE NÁM HVĚZDIČKU!

Jak necháváte své světlo
zářit, jak nás o to žádal Ježíš?

Jste dobrým příkladem, sloužíte bližnímu
nebo se dělíte o své svědectví? Podělte se o to s *Liahonou* tím,
že nám zašlete svůj příběh a hvězdičku!

1. Tuto hvězdu obkreslete a napište nám, jak jasně záříte tím, že jste dobrým příkladem nebo pomáháte druhým.
2. Hvězdu vystříhnete a vyfoťte ji. Nebo někoho požádejte, aby vyfotil vás, jak hvězdu držíte nad hlavou.
3. S pomocí některého z rodičů obrázek odešlete prostřednictvím stránek liahona.lds.org (klikněte na „Submit an Article“ [„Odeslat článek“]).

3. Nefi 17:7,9

3. Nefi 17:21

Jan 8:10-11

HVĚZDY K VERŠŮM Z PÍSEM

Po přečtení každého verše z písem o příkladu Ježíše Krista si vybarvěte danou hvězdičku.

3. Nefi 11:13-15

Jan 11:33-44

Marek 10:46-52

Lucas a agresor

Lucas měl z toho, co řekl, velmi dobrý pocit – dokud si nevšiml, jak se Pedro tváří.

Eric B. Murdock

Církevní časopisy

Podle skutečné události

*„Laskavá slova vždy užívejme, ať doma, či kdekoli jsme.“
(Náboženské písně, č. 146.)*

Ale ne! Jde sem Pedro!“ Každý ve škole věděl, že Pedro druhé děti šikanuje. Je velký a zlý! Druhým dětem nadává, bere jim oběd a honí je po školním dvoře. Nikdo nechce být tam, kde je on.

Pedro prošel kolem Lucase a jeho kamaráda Arthura. Řekl jim, že jsou „nuly“ a do Arthura strčil.

Lucas už měl Pedrova neurvalého chování dost. Aniž by si to vůbec uvědomil, zvolal: „Pedro, nech toho!“

Lucas tomu nemohl uvěřit. Zrovna se postavil největšímu agresorovi ze školy!

Pedro se přihnul k Lucasovi a popadl ho za košili. „Cos to řekl?“ Lucasovi tlouklo srdce tak rychle, že měl pocit, že mu vyskočí z hrudi. „Protentokrát to je jen varování,“ řekl Pedro. „Ale dávej si na mě pozor!“ Odstrčil Lucase a odešel.

Poté se Lucas snažil ze všech sil Pedrovi vyhýbat, ale Pedro si ho vždycky našel. Nepustil Lucase na houpačky, strčil do něj při vyběhnutí, podrazil mu nohy v jídelně a pořád o něm říkal ošklivé věci.

Jednou si Lucas a Arthur hráli s Arthurovým fotbalovým míčem. Pedro vyskočil zpoza stromu a sebral jim ho.

„Vrať nám ho, prosím,“ řekl Arthur.

„A kdo mě k tomu přinutí?“ Pedro se smíchem odstrčil Lucase do křoví.

Lucasovi se zatmělo před očima. Moc se zlobil! „Víš ty co, Pedro?“ řekl Lucas. „Jsi ten nejhorší kluk, co znám! Nikdo tě nemá rád. Všichni by si přáli, abys navždycky zmizel!“

Pedro se přestal smát. Lucas měl z toho, co řekl, velmi dobrý pocit – dokud si nevšiml, jak se Pedro tváří. Začne brečet? Pedro rychle sklopil hlavu a odešel.

Lucas se okamžitě začal cítit strašně. Po zbytek dne, bez ohledu na to, jak se snažil, se toho strašlivého pocitu nedokázal zbavit. V noci se převaloval v posteli. Pořád myslel na to, jak smutně se Pedro zatvářil.

„Jak je možné, že byl Pedro smutný?“ přemítal Lucas. „Je mu jedno, že ubližuje druhým dětem. Něco jsem říct musel, ne?“ Čím déle o tom přemýšlel, tím více si uvědomoval, že bylo *správné* bránit sebe a svého kamaráda. Ale bylo *špatné* říct něco tak ošklivého.

Lucas poklekl u postele a prosil Nebeského Otce o odpuštění. Řekl Nebeskému Otci, že už nikdy nechce zranit ničí city. Přeje si být laskavý. Když Lucas řekl „amen“, už věděl, co má udělat.

Další den po obědě Lucas našel Pedra, jak se opírá o zeď a je sám. Lucas byl nervózní. Co Pedro udělá? Lucas se zhluboka nadechl a šel k němu.

„Ehm, omlouvám se za včerejšek.“

Pedro vypadal překvapeně. „Omlouváš se?“

„Ano. Řekl jsem ti něco opravdu ošklivého, a neměl jsem to dělat. Omlouvám se.“

Pedro zíral na své boty. „To je v pořádku.“

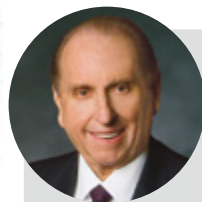
Zazvonilo. Lucas se vydal zpátky do třídy. Cítil se mnohem lépe. Ale chtěl říci ještě něco. Otočil se. „Mohli bychom si zítra o přestávce zahrát fotbal, pokud chceš.“

Pedro se pousmál. „To zní dobře.“

Od té doby byl Pedro mírnější. Sice druhé stále občas šikanoval, ale už nebyl tak zlý. Několikrát si dokonce o přestávce s Lucasem hrál. A vlastně je to bavilo! Na konci školního roku řekl Pedro Lucasovi, že se bude stěhovat. Pak řekl něco, co Lucase opravdu překvapilo.

„Díky, že ses se mnou kamarádil,“ řekl Pedro. „I když jsem se nechoval hezky.“

Vřelý pocit v srdci Lucasovi prozradil, že být laskavý je vždy *správné* rozhodnutí. ■

VŽDY HOVOŘTE S LASKAVOSTÍ

„Užívejte řeč, která povznáší a povzbuzuje ty, kteří jsou kolem vás.“

President Thomas S. Monson, „The Lighthouse of the Lord“, *Ensign*, Nov. 1990, 97.

Starší
Claudio R. M. Costa
Sedmdesátník

Moroni a automechanik

„A malé dítě je povede.“

(2. Nefi 30:12.)

Před mnoha lety jela naše rodina po návštěvě příbuzných domů do brazilského São Paula. Zrovna když jsme jeli do prudkého kopce, porouchalo se nám auto.

Několik minut jsme se snažili ho znovu nastartovat. Ale nešlo to. Projíždělo kolem nás jedno auto za druhým. Ale nikdo nezastavil, aby nám pomohl.

Nakonec jsem rodině řekl, že se musíme pomodlit. Můj šestiletý syn Moroni řekl: „Neboj, tati. Já už jsem se pomodlil.“

„O co ses modlil?“ zeptal jsem se.

„Modlil jsem se k Nebeskému Otci o to, aby kolem jel ten *správný* člověk, který nám pomůže,“ odvětil.

Brzy se za naším autem objevila dvě jasná světla. Byla to odtahová služba. Řidič byl automechanik.

„Máte velké štěstí,“ řekl. „Dnes už jsem v práci skončil a byl jsem na cestě domů.“

Auto nám opravil. Pak jel za námi, aby se ujistil, že se bezpečně dostaneme domů.

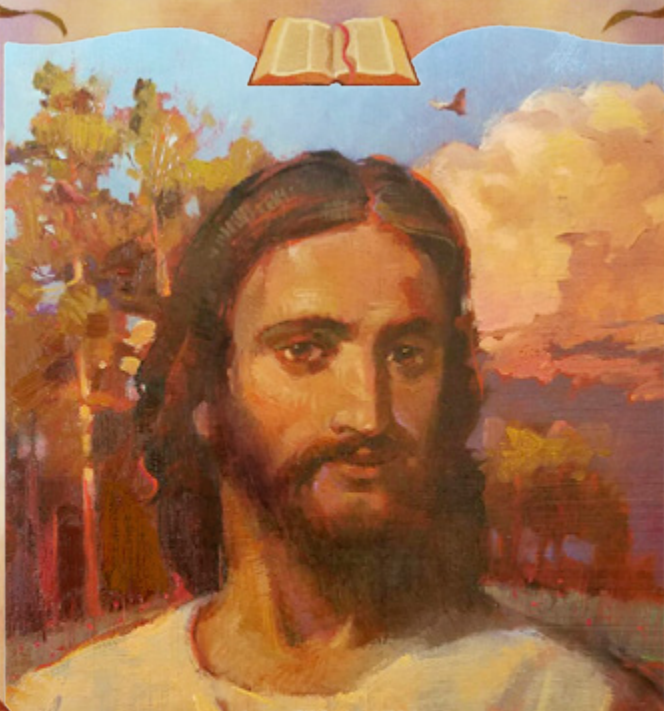
Zeptal jsem se Moroniho, zda si uvědomuje, jaký je to mimořádný zážitek. „Samozřejmě,“ odpověděl. „Nebeský Otec vyslyšel mou modlitbu. A tak mám teď vlastní svědectví! Už si ho nemusím půjčovat od tebe, tati.“ Moroniův věrný příklad mě dojal.

Moroni je dnes už velký, ale já si stále pamatuji, jakým dobrým příkladem byl, když byl malý. Ačkoli jste děti, i vy můžete být příkladem své rodině a přátelům. ■

Plán, který pro mě Bůh má

Vždy po přečtení jedné pasáže z písem si vybarvíte jedno ze zvířátek na obrázku!

1. Abraham 3:24–28
2. Mojžíš 2:1–13
3. Mojžíš 2:14–25
4. Mojžíš 2:26–31
5. Abraham 5:1–7
6. Židům 5:8–9; Alma 12:33
7. Mojžíš 1:39
8. Žalm 82:6; Římanům 8:16

Jehova

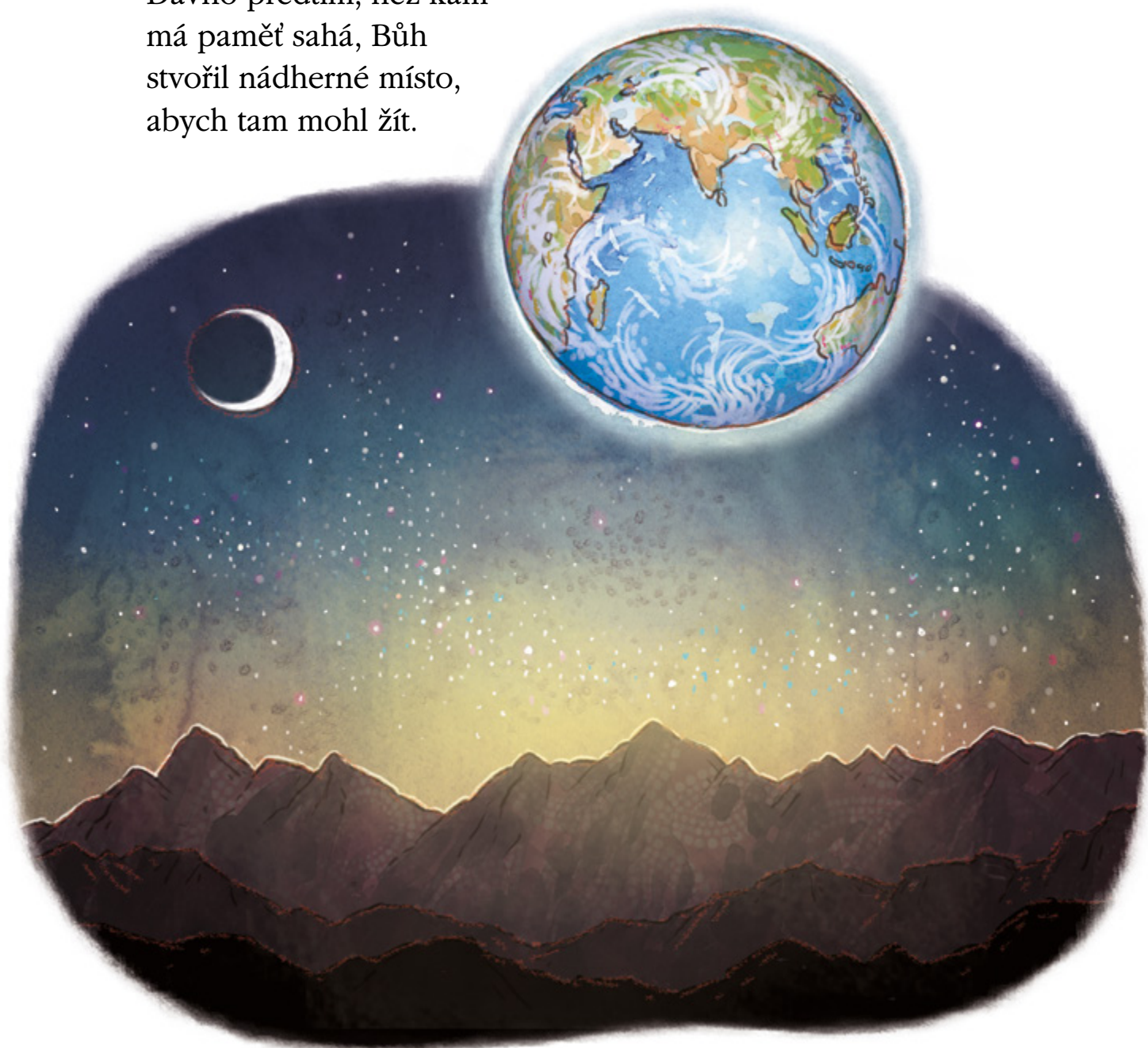
Ježíšovo jméno předtím, než byla stvořena země, znělo Jehova. Je nejstarším dítětem Nebeského Otce a naším starším bratrem. Pomohl Nebeskému Otci stvořit zemi, rostliny a zvířata. A přišel na zemi, aby nám pomohl vrátit se k Nebeskému Otci.

- Přečtěte si Izaiáš 26:4 a naučte se ho nazpaměť.
- Podívejte se na 1. a 2. kapitulu Starého zákona na stránkách scripturestories.lds.org.
- Do svého deníku si napište nebo nakreslete něco o tom, kdy jste dali najevo lásku, kterou chováte k Nebeskému Otci a k tomu, co stvořil Jehova.
- Budu se starat o to, co Bůh stvořil, tím, že ...

Stvoření

Kim Webb Reidová

Dávno předtím, než kam
má paměť sahá, Bůh
stvořil nádherné místo,
abych tam mohl žít.

Když začal tvořit zemi, oddělil den od noci. Stvořil slunce, měsíc a hvězdy,
abych mohl mít neustále světlo, které mě povede.

Stvořil oblohu, moře
a pevninu. Pokryl zemi
všemožnými druhy rostlin.

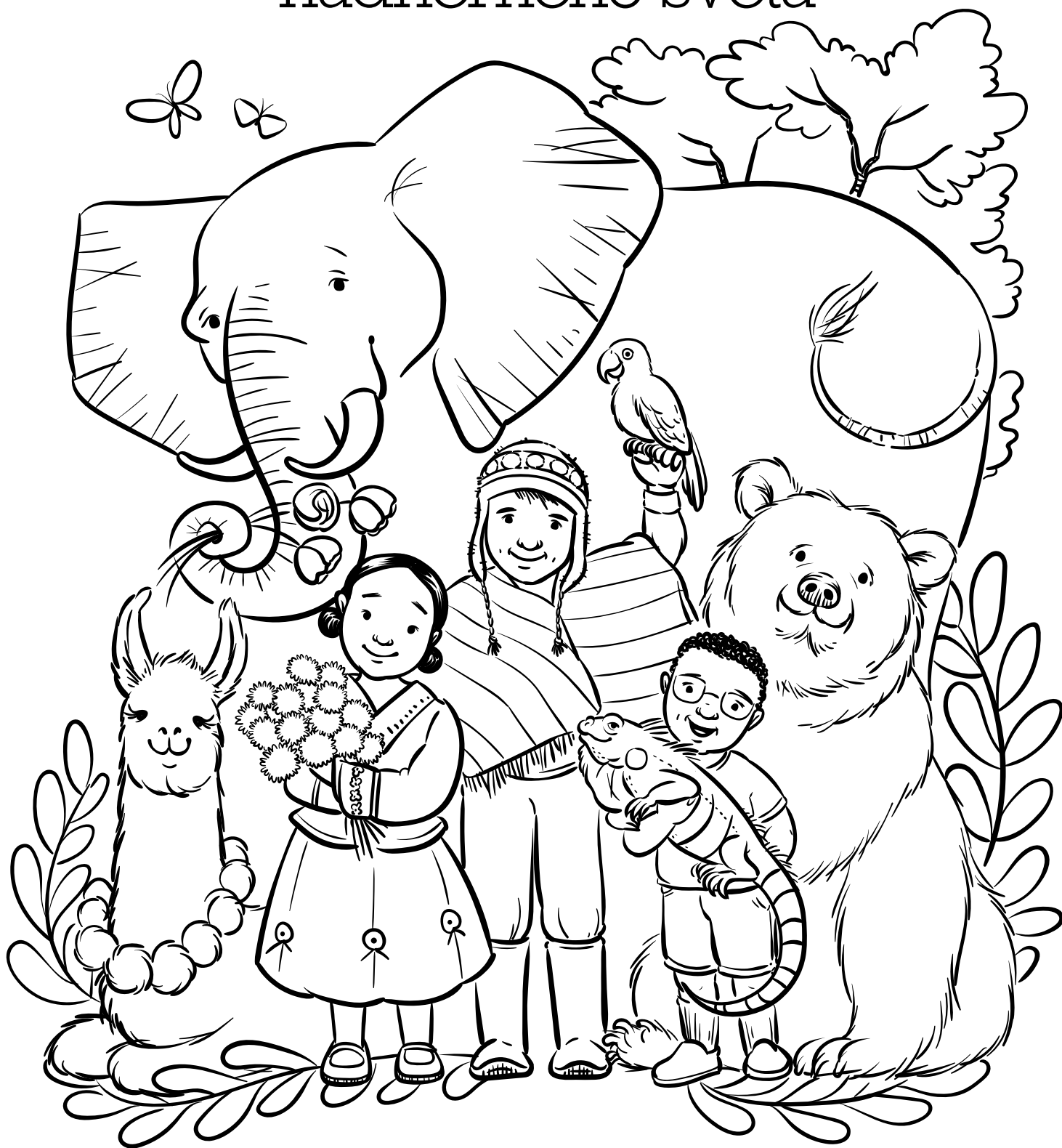

Stvořil ptáky, aby létali po
obloze, ryby, aby plavaly
v mořích, a zvířata, aby žila
na pevnině.

Kdykoli se dívám na to, co Bůh stvořil, cítuji zbožnou úctu a lásku k Němu. Jsem vděčný za to, že pro mě tuto zemi stvořil. ■

Jsem součástí nádherného světa

ILUSTRACE APRYL STOTTOVA

President N. Eldon Tanner (1898–1982)

První rádce v Prvním předsednictvu

ÚČEL STVOŘENÍ

Každý z nás může ze svého domova učinit nebe na zemi.

Vezměme v úvahu ... účel stvoření země. Písma objasňují, že jím bylo ... poskytnout synům a dcerám Božím místo, kde by mohli ve smrtelnosti přebývat a prokázat, že jsou způsobilí, prostřednictvím dodržování příkázání, aby se mohli vrátit do přítomnosti Boží, odkud přišli.

Po stvoření země „řekl ... Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podlé podobenství našeho. ...

I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.

A požehnal jim Bůh, a řekl jim Bůh: Plodtež se a rozmnožujte se, a naplňte zemi, a podmaňte ji.“ (Genesis 1:26–28.)

Když Bůh stvořil ženu a přivedl ji k muži, řekl:

„Z té příčiny opustí muž otce svého i matku svou, a přidržeti se bude

manželky své, i budou v jedno tělo.“ (Genesis 2:24.)

Ano, manželství je ustanoveno Bohem, a po oné první zmínce o manželovi a manželce nacházíme v písmech další verše, které jsou důkazem toho, že muži a ženy se stávali manžely a manželkami při svatebních obřadech. ... Nejsme zde proto, abychom jen jedli, pili a veselili se. (Viz 2. Nefi 28:7.) ...

Je důležité, abychom rozuměli tomu, jak se můžeme dozvědět v písmech, že Bůh je věčný, že to, co stvořil, je věčné a že Jeho pravdy jsou

věčné. A proto, když dal Evu Adamovi v manželství, měl být tento svazek věčný. ...

Když rodiče rozumějí účelu své existence, a to tomu, že jsou doslova duchovními potomky svého Otce v nebi a že jejich úkolem je zajistit smrtelné tělo druhým, začnou se pak radovat ze zázraku zrození, jakmile si uvědomí, že působí jako společníci Boha při stvoření každého dítěte, které přichází do daného domova. ...

Vím, že skrze evangelium Ježíše Krista a skrze dodržování Božích příkázání a smluv, které s Ním uzavíráme, může každý z nás ze svého domova učinit nebe na zemi, zatímco budeme připravovat sebe i své děti na návrat k Nebeskému Otci. ■

Z „Celestial Marriages and Eternal Families“, Ensign, May 1980, 15–18. Pravopis a interpunkce upraveny podle současných norem.

**DRAHOCENNÁ LÁSKA,
KEITH MALLET**

Součástí Božího velikého plánu štěstí je i příležitost pro každého z nás, jakožto Jeho duchovních dětí, přijít na zemi, abychom obdrželi smrtelné tělo a mohli žít v rodinné jednotce, kde mohou naše vztahy vzkvétat v jednotě a lásce. V našem domově na zemi můžeme připravovat sebe a své děti na návrat k našemu Nebeskému Otci. (Viz Genesis 1–2; Mosiáš 18:21; Alma 42.)

V tomto čísle dále najdete

PRO MLADÉ DOSPĚLÉ

Předčasný návrat domů

str. 44

Pokud jste se vrátili domů z misie dříve, než jste předpokládali, zde je osm způsobů, jak můžete nadále sloužit a činit pokrok.

PRO MLÁDEŽ

TÉMA VZÁJEMNÉHO SDRUŽENÍ PRO ROK 2018

V Kristu můžete vždy najít pokoj. Prostudujte si letošní téma Vzájemného sdružení, abyste zjistili, jak na to.

POKOJ
V KRISTU

str. 50

PRO DĚTI

Nechte své světlo zářit

Podělte se s námi letos o to, jak necháváte své světlo zářit!

str. 70

